

Fosbibilateket

Postreglementet

II

1948

Кар. III—VII

[Postreglement]

Postreglementet

II

- Kap. III. Postsendinger i alminnelighet.
- « IV. Alminnelige brev og brevkort.
- « V. Korsbåndsendinger.
- « VI. Blad og tidsskrifter i postabonnement.
- « VII. Pakker.

1948

383.43

P

25	1	Værk og størrelse av innsendte brev
25	2	Takst — Lokaltakst
25	3	Første brevort, budbringer til
25	4	Brevkorts størrelse m. v.
25	5	Brevkort som ikke fylles utvikrønt for sådanne
25	6	Brevkort med betalt svar
25	7	Brev av avsett størrelse
25	8	Målinger for utsendte brevorter

27	1	Hva som regnes til korbudbudning
27	2	Porto for korbud — lokalsendinger
27	3	Trykksaker

Innhold.

Kap. III. Postsendinger i alminnelighet.

	Side
Hva som er gjenstand for postbehandling	1 9
Adresseangivelser, vinduskonvolutter. Helt gjennomslittige omslag forbudt	2 9
Avlevering av post til en annen enn adressaten	3 10
Tillatte angivelser av merker m. v. på omslaget	4 10
Innpakking av postsendinger	5 10
Frankering og frimerker, forbud mot å fjerne frimerkene	6 11
Frankeringsmaskiner	6 11
Perforering av frimerker	7 11
Utklipp av brevkort kan ikke nyttes til frankering	8 11
Svarbevis	9 11
Stempling ved innlevering	10 12
Ubetalte sendinger	11 13
Oppkreving av porto hos sendere av ufrankerte og utilstrekkelig frankerte brev og brevkort til utlandet	12 13
Taksering av utilstrekkelig betalte sendinger	13 14
—»— av omadresserte lokalsendinger	13 14
Kontoutdrag fra postgirokontorer i utlandet	13 15
Stempling av transittsendinger	14 15
Utsteding av portokarter	15 15
Stempling av postsaker fra utlandet	16 15
Bruk av frimerker på ubetalte og utilstrekkelig betalte sendinger	17 15
Retur eller omekspedisjon av ubetalte sendinger innenriks (utenriks se kap. XV § 12)	18 15
Behandling av portokarter	19 16
Ankomne sendinger som ikke har vært postbehandlet	20 16
Brevtakst når annen takst ikke kan nyttes	21 16
Penger og andre verdier som ikke er oppgitt	22 16
Tollpliktige saker i småpakker, trykksaksendinger, brev og vareprovesendinger	22 a 17
Behandlingsmåten av sendinger med uoppgitte penger m. v.	23 17
Tidligere brukt frankeringsmerke må ikke nyttes på nytt	24 17
Sendinger fra utlandet med tidligere brukt eller falskt frimerke	25 18
Tilsmussede eller makulerte frimerker	27 18
Fremmede lands frimerker brukt til frankering	28 18
Erstatning utbetales ikke for alm. brevsendinger	29 18
Tollbehandling av brevpostsendinger fra utlandet, vareprovesendinger med innhold av utvilsom handelsverdi	30 18
Forbud mot mer enn 5 lukkede sendinger i brev m. v.	31 20
Utvexling av marineposter	31 b 20
Forbud mot sending i posten av visse saker	32 20
Etterspørsler etter postsendinger	33 21
Ilbudsendinger	34 23
Virkekretsen av foranstående forskrifter	35 24
Forskrifter om luftpost	36 24

Kap. IV. Alminnelige brev og brevkort.

		Side
Vekt og størrelse av innenrikske brev	§ 1	25
Takster — Lokalpost	§ 2	25
Private brevkort, fordringer til	§ 3	25
Brevkorts utstyr m. v.	§ 4	25
Brevkort som ikke fyller vilkårene for sådanne	§ 5	26
Brevkort med betalt svar	§ 6	26
Bruk av avrevet svarkort	§ 7	26
Meldinger fra utenlandske lotterier	§ 8	26

Kap. V. Korsbåndsendinger.

Hva som regnes til korsbåndsending	§ 1	27
Portoen for korsbånd — lokalsendinger	§ 2	27
Trykksaker	§ 3	27
Saker som ikke kan sendes for nedsatt porto	§§ 4—5	28
Tillatte unntak fra reglene	§ 6	28
Innpakkingsmåte	§ 7	29
Adressekort o. l. kan sendes uten omslag	§ 8	29
Brevkort som korsbåndsending	§ 9	30
Vekt og mål	§ 10	30
Særskilt adresse på hver sending	§ 11	30
Tollpliktige trykksaker til utlandet	§ 12	30
Rabatt ved massesending av trykksaker	§§ 13-13 b	30-31
Utgiverkorsbånd	§ 13 c	33
Blindeskrift	§ 14	33
Vektgrense m. v. for blindeskrift	§ 15	33
Vareprøver	§ 16	33
Innpakking, tillatte angivelser, særsendinger	§ 17	33
Varekorsbånd	§ 17	33
Vareprøver sendt som massekorsbånd	§ 18	34
Adresseløse vareprøver	§ 18	34
Innpakking av glass, flytende saker, fete saker, fargestoffer, levende bier m. v., hermetisk lukking	§ 19	34
Kan ikke forlanges sendt med første post uten rekommandasjon	§ 20	55
Mønster som vareprøver innenriks	§ 21	35
Forretningspapirer	§ 22	35
Utstyr	§ 23	35
Grupperte sendinger	§ 24	35
Småpakker	§ 25	35
Korsbåndsendinger omslag om	§ 26	36
Utilstrekkelig frankerte og helt ufrankerte	§ 27	36
Ureglementerte innenriks og til eller fra utlandet	§ 28	36
Utenlandske lotterisirkulærer	§ 29	36
Ulovlige saker sendt som korsbånd innenriks og til eller fra utlandet	§ 30	36

Kap. VI. Blad og tidsskrifter i postabonnement.

A. Abonnement til innlandet.

Anmelding og adgang til tinging.	{	Vilkår for postsending	§§ 1—2	38
		Liste over blad og tidsskrifter	§ 3	39
		Tinging (innenbys se §23)	§ 4	39
		Abonnement tas ikke imot før bladet er anmeldt	§ 5	39
		Innføring, kvittering	§ 6	39
Behandling av tingingene.	{	Tiden for utføringen av blادتingingene	§ 7	40
		Ekspedisjonsmåten	§ 8	40
		Tinging hos landpostbud	§ 9	40
		Fornyng av abonnement	§ 9 b	40

Overflytting til annet poststed	§ 10	40	
Innlevering og sending.	{ Regler for innlevering	§ 11	41
	{ Fordeling av dagblad etter lister.	§ 12	41
	{ Omslag, ikke reglementsmessige, forbud	§ 13	42
	{ Stemples ikke	§ 14	42
	{ Sending med første post, unntak.	§ 15	42
Bladporto.	{ Portoberegning og veiing	§ 16	42
	{ Innbetaling, ansvar	§ 17	43
	{ Protokollføring over vekt m. v.	§ 18	43
Bilag og tillegg.	{ Bilag, vilkår, pris, reklamevignetter	§ 19	44
	{ Tillegg, vilkår. Åpne regninger. Postanvisningsblanketter	§ 20	44
	{ Overtredelse av §§ 19 og 20.	§ 21	45
Ankomne blad.	{ Ombæring	§ 22	45
	{ Ombæring av lokale aviser	§ 23	45
	{ Manglende eksemplarer	§ 24	46
	{ Ubesørgelige	§ 25	46
Blad til kommisjonærer (kommisjonærblad)	§ 25 b	46	
Ansvar for blad som er tinget	§ 26	47	
Forskjellige forskrifter.	{ Universitetsbiblioteket og Politidepartementet gratiseksemplar.	§ 27	47
	{ Overholdelse av de reglementariske forskriftene (utgiveren).	§ 28—29	47
	{ Om fordeling m. v. kan det korresponderes med poststedene som postsak	§ 30	47
	{ Behandlingen av brev mrk. «postsak»	§ 31	47
	{ Oppsiing	§ 32	48
	{ Forbudt å opplyse om antall til private	§ 33	48
	{ Postfunksjonærer upartiske	§ 34	48
	{ Postverkets tjenestemenn som kommisjonærer for blad	§ 34	48

B. Innenrikske blad og tidsskrifter til utlandet og utenrikske blad og tidsskrifter til Norge.

Internasjonale overenskomster og særoverenskomster	§ 35	48	
Utvexling og utvekslingskontoret	§ 36	48	
Abonnementspriser, beregning, prisendringer, bilag	§ 37	49	
Blad og tidsskrifter til utlandet.	{ Tinger fra utlandet på norske blad, utstyr, porto, bilag	§ 38	50
	{ Tinging av norske blad til utlandet ved norsk poststed	§ 39	50
Blad og tidsskrifter til Norge.	{ Oppgave over utenrikske blad	§ 40	51
	{ Tinging av britiske og amerikanske blad, abonnementsprisen sammensetning	§ 41	51
Tinging av utenrikske blad og tidsskrifter	§ 42	51	
Overflytting av abonnement	§ 43	52	
Avregninger	§ 44	53	
Utgiverkorsbånd.	{ Vilkår for framsending	§ 45	53
	{ Utstyr.	§ 46	54
	{ Pakking, innlevering, utlevering	§ 47	54
	{ Porto	§ 48	54
	{ Veiing	§ 49	54
	{ Ettersending	§ 50	54
Utgiverabonnement.	{ Ubesørgelige	§ 51	54
	{ Vilkår for framsending	§ 52	55
	{ Utstyr, oppgjør av porto	§ 53	55
	{ Oppsiing	§ 54	55
	{ Fordelingsliste, ubesørgede blad, overflytting	§ 55	55
Abonnementskorsbånd	§ 56	55	

VII. Pakker.

A. Innenrikske.

	Side
Takstgrupper, porto, ilpakker, blindeskrift, medisinpakker, utbringingsavgift (se også kap. XIV)	§ 1 56
Vektgrense og mål	§ 2 57
Særpakker	§ 3 57
Verdi- og oppkravspakker, lokalpakker	§ 4 57
Følgebrev, frankeringsmåter	§ 5 57
Innpakking, senderens ansvar for emballasjen	§ 6 58
Forbud mot lukkede skriftlige sendinger, eksplosive stoffer m. v., senderens ansvar for innhold	§ 7 59
Behandling av pakker ved innlevering, registernummersedler m. v., kontroll	§ 8 59
Om sending, pakking i poser, kontroll	§ 9 60
Ikke forpliktet til å sende alminnelige pakker med første post	§ 10 61
Kontroll og bokføring ved ankomst, utlevering m. v. Protokoll over skadde pakker. Oppgjør	§ 11 61
Duplikatfølgebrev, disposisjonsordre	§ 12 62
Ny porto for ettersending, omadressering og retur	§ 13 62
Mottakelsesbevis	§ 14 63
Erstatning	§ 15 64
Erstatningskrav, utbetaling av erstatning for tapte og skadde innenrikske pakker uten oppgitt verdi	§ 15 b 64
Om opphør av Postverkets erstatningsplikt (se også kap. XI)	§ 16 64

B. Utenrikske.

Utvekslingen av pakker mellom Norge og fremmede land	§ 17 65
Land som pakker kan sendes til m. v.	§ 18 65
Særpakker	§ 19 65
Forbudte saker i pakker til utlandet	§ 20 66
Pakkers utstyr og innpakning m. v.	§ 21 66
Følgebrev, utstyr og utfylling av dem. Forholdsordre	§ 22 66
Kvittering for innleverte pakker	§ 23 67
Tollangivelser	§ 25 67
Angivelse av vekt	§ 25 a 67
Verdipakker	§ 26 68
Postoppkravspakker	§ 27 68
Ilbudpakker (Colis exprès)	§ 28 68
Ilpakker (Colis urgents)	§ 29 68
Luftpostpakker	§ 29 a 68
Etterspørsler. Krav om tilbakelevering og adresseendring	§ 30 68
Mottakelsesbevis	§ 31 68
Frankopakker	§ 32 68
Frankosedler som kommer tilbake fra utlandet	§ 33 69
Registernummersedler	§ 35 69
Innføring i kontrollprotokoll. Pakker fra poståpnerier	§ 36 69
Framsending til utvekslingskontorene	§ 37 70
Kontroll av portoen ved utvekslingskontorene	§ 38 70
Pakkenes kartering ved utvekslingskontorene	§ 39 70
Løsgående pakker fra utvekslingskontorene til utlandet	§ 40 70
Erstatning for tapte og skadde pakker	§ 41 70
Utvekslingskontorenes kontroll med pakker fra utlandet	§ 42 70
Utvekslingskontorene fører ankomne pakker fra utlandet i kontrollprotokoll	§ 43 71
Portopakker som kommer til utvekslingskontorene fra utlandet	§ 44 71
Framsending av ankomne pakker fra utvekslingskontorene til poststedene	§ 45 71
Overtallige, manglende og feilekspederte pakker	§ 46 71
Overlevering av ankomne pakker til tollvesenet. Pakker ledsaget av tollpass. Behandling av skadde pakker	§ 47 a 71

	§	Side
Opptaging av protokoll over skadde pakker	47 b	71
Om pakker som skades eller går tapt mens de er i tollvesenets varetekt.	47 c	72
Forbudte saker i pakker fra utlandet	47 d	72
Meldesedler om ankomne pakker. Utlevering av pakkens følgespapirer	48 a	72
Om fjernelse av følgebrevets frimerker	48 b	73
Pakker fra utlandet uten følgebrev	49	73
Pakker som bare inneholder pengesedler eller mynt	50 a	73
Pakker til Kongehuset og til sjefer for fremmede legasjoner	50 b	73
Returnerte pakker.	50 c	73
Pakker til steder uten tollstasjon. Oppgjør ved tollpostanvisning	51 a	73
Ny porto for pakker som forlanges underkastet ny tollbehandling	51 b	74
Pakkemottakere på steder uten tollstasjon har adgang til selv å besørge fortollingen	51 c	74
Tollprotokoll (bl. 151) føres	52	74
Bokføring av ankomne utenrikske pakker ved adressepoststedene	53	74
Tollbehandlingen m. v. av ankomne frankopakker	54	74
Ny porto for ettersending innenriks. Avgjørelse av portoen	55 a	75
Pakker til skipsmannskap i utenriks fart. Omadressering	55 b	76
Ankomne ilbudpakker	56	76
Ankomne ilpakker.	57	76
Mottakelsesbevis og etterspørsler vedrørende ankomne pakker	58	76
Utferdigelse av ubesørgelighetsmelding.	59	76
Adressering av ubesørgelighetsmeldinger	60	76
Ekspedisjon av ubesørgelighetsmeldinger for pakker til poståpnerier og postkontorer uten tollstasjon	61	76
Liggefrist for ankomne pakker	62	76
Omekspedisjon av pakker innenriks og fra et land til et annet. Returpakker	63	77
Tilbakebetaling av toll m. v. for gjenutførte pakker. Tilintetgjørelse og salg av aban- donnerte pakker	64	77
Regler for behandling av pakker som skal gjenutføres til utlandet ufortollet	65	78
Omekspedisjon innenriks av ufortollete pakker.	66	78
Pakker fra utlandet med forbudt innhold	67	78

Kap. III. Postsendinger i alminnelighet.

§ 1. Gjenstand for postbehandling er:

1. Brev.
2. Brevkort og kortbrev.
3. Trykksaker.
4. Blindeskrift.
5. Forretningspapirer.
6. Vareprøver og mønster.
7. Varekorsbånd.
8. Småpakker.
9. Blad og tidsskrifter i abonnement.
10. Pakker.
11. Post- og telegramanvisninger og postkreditiver.
12. Postinkassasjoner.
13. Giro- inn- og utbetalingskort, inn- og utbetalingstelegrammer.

De postsendingene som er nevnt under 3, 4, 5, 6, 7 og 8 kalles med et felles navn korskårsbåndsendinger.

§ 2. Enhver sending som leveres Postverket til behandling, må være forsynt med tydelig navn og adresse på den person, det firma eller likn., som den er bestemt til. Forkortede angivelser av navnet til mottakeren (person- eller firma-), telegramadresser o. l. må ikke brukes som postadresse.

På enhver sending må en sette navnet på det poststedet sendingen er bestemt til.

Adressen bør en skrive med latinske bokstaver med blekk, skrivemaskin eller likn., slik at den ikke er utsatt for å viskes ut undervegs. Den bør settes på den nedre delen av adressesiden på omslaget i

sendingens lengderetning. Adressen må være så tydelig at utleveringen til adressaten kan skje uten undersøkelser. Navnet og adressen til senderen bør være trykt eller skrevet på for- eller baksiden for å sikre at sendingen kan bli levert tilbake i tilfelle av at den ikke kan besørges.

På konvolutter bør navnet og adressen til senderen være trykt nederst til venstre på forsiden, eller trykt eller skrevet på baksiden. — Se likevel kap. XIII § 7, punkt 1.

En bør oppgi arten av sendingen når det gjelder sending som sendes for moderert porto.

Adressen på poste restantesendinger skal angi navnet til mottakeren. Å bruke initialer, tall, bare fornavn, oppdiktete navn eller avtalte merker av noe slag er ikke tillatt for disse sendingene.

Vinduskonvolutter, dvs. konvolutter med et gjennomiktig felt og med adresse som er skrevet på innholdet i konvolutten og leses gjennom det gjennomiktige feltet er tillatt som omslag for postsendinger på følgende vilkår: Feltet skal stå parallelt med langsiden av konvolutten slik at adressen til mottakeren kommer til syne i samme retning, og at datostemplingen ikke gjøres vanskelig. Feltet skal være så gjennomiktig at adressen er fullstendig leselig selv ved kunstig lys, og det skal kunne settes en skriftlig påtegning på det. Bare navnet og adressen til mottakeren må komme

til syne i det gjennomsiktige feltet, og innholdet i konvolutten må være foldet sammen slik at adressen ikke kan bli helt eller delvis skjult som følge av forskyving. Adressen må være meget tydelig skrevet med blekk eller skrivemaskin. Senderinger med adresse som er skrevet med kopiblyant eller med alminnelig blyant er ikke tillatt.

Vinduskonvolutter med gjennomsiktig felt som gir gjenskinn ved kunstig lys, er ikke tillatt.

Senderinger i omslag som er helt gjennomsiktig eller har et åpent felt, er ikke tillatt.

§ 3. Når adressen — foruten navnet til mottakeren — inneholder navnet på en annen person eller likn., kan sendingen eller i tilfelle meldeseddelen om ankomsten leveres ut til denne andre personen.

Senderinger som det blir krevd kvittering fra mottakeren for, kan en imidlertid ikke levere ut mot kvittering fra denne andre personen, se kap. XI § 37.

§ 4. På *forsiden* av postsenderinger kan senderen — foruten frankeringsmerker og frankeringsavtrykk — bare sette:

1. Mottakerens og senderens navn og adresse, forretning-, fabrikk-, handels- eller foreningsmerke og merknader om framsendingen, behandlingen o. likn. (som f. eks. sendingsveg, mottakelsesbevis, privat, haster, tilbakesending osv.) trykt, stemplet eller skrevet.
2. På alminnelige senderinger trykte reklamer for senderens forretning eller varer (derimot ikke påklebede reklamesedler).
3. På innenrikske senderinger — etter særskilt tillatelse fra Poststyret — velgjørenhetsmerker eller merker som selges til inntekt for almennyttige formål.

Det må alltid være tilstrekkelig plass til frankering og tjenestemerknader.

Firmanavn, reklamer osv. må ikke settes slik at adressen blir mindre tydelig. Den

delen av forsiden som adressen skal settes på, må ikke ha undertrykk eller liknende.

Velgjørenhetsmerker må ikke kunne forveksles med frimerker. Det må ikke være trykt noe tall på dem som viser verdien.

Stempelavtrykk må ikke kunne forveksles med frankeringsavtrykk.

Senderinger med adresseside som helt eller delvis er delt opp i felter, og som er bestemt for en rekke adressater, skal ikke mottas. Slike senderinger leveres tilbake til senderen hvis han er kjent, ellers behandles de som ubesørgelige.

I sambandet mellom Norge, Danmark, De forente stater, Finland, Island og Sverige kan det på alminnelige brevpostsenderinger settes velgjørenhetsmerker i samme utstrekning som innenlands.

På *baksiden* av vanlige postsenderinger kan det være skrevne og trykte bemerkninger, dessuten merker, etiketter og stempler av forretningsmessig innhold, julemerker, velgjørenhetsmerker o. likn.. Slike merker m. v. må likevel ikke gjøre mulige avtrykk av poststempler utydelige.

For verdisenderinger og rekommanderte senderinger se kap. XI § 11 og XII § 3.

På verdisenderinger må en ikke sette andre etiketter en de som vedkommer posttjenesten.

For brevkort se kap. IV § 4.

For korsbåndsenderinger se kap. V.

For blad og tidsskrifter se kap. VI § 13.

§ 5. Innpakningen av postsenderinger må være slik at sendingene ikke er utsatt for å gå i stykker. Er omslaget til en postsending skadd så at innholdet er utsatt for å tapes, skades eller for å komme til uvedkommendes kunnskap, repareres omslaget straks, dersom dette hensiktsmessig lar seg gjøre. Ellers forsyner en sendingen med nytt omslag og setter merknad om det på omslaget. En må under ompakkingen iaktta de nødvendige forsiktighetsregler. Om om-

pakking av pakker se kap. VII § 11 og verdibrev kap. XI § 28, og om ompakkingsavgift for pakker fra utlandet, kap. VII § 51 a.

§ 6. Portoen for alle slags postsendinger (unntatt massekorsbånd og adresseløse sendinger, blad og tidsskrifter i abonnement og utgiverkorsbånd) avgjøres ved frimerker eller frankeringsavtrykk (se tillegg 31). Hvor slike ikke er brukt av senderen, skal frimerker nyttes av senderpoststedet til utlikning av den betalingen som er krevd opp.

Om frankering av statens og kommunenes postsendinger med tjenestemerker se kap. XIII.

Ved postkontorer, poståpnerier og reisende postekspedisjoner skal, når portoen for alminnelige brevpostsendinger (brev, brevkort, kortbrev og korsbånd) forutbetales, senderen i alminnelighet selv sette frimerker for portobeløpet på sendingene.

Om påsetting av frimerker ved masseinnlevering av postanvisninger, se kap. VIII § 5, verdibrev, se kap. XI § 2, og rekommanderte sendinger, se kap. XII § 1.

En bør alltid nytte frimerker av den største verdi som er brukbar i hvert enkelt tilfelle. Frimerkene settes på sendingens adresseside i øverste hjørne til høyre, og slik at det på adressesiden er tilstrekkelig plass til de nødvendige stemppler, tjenestosedler o. l. På kort til *utlandet* må en ikke sette frimerker (eller frankeringsavtrykk) på *baksiden*. Slike kort betraktes som ubetalte.

Brevpostsendinger, postanvisninger, følgebrev m. v. må ikke, mens de er i Postverkets verge, berøves de frimerkene som er satt på dem.

Frankering av postsendinger kan også skje med frankeringsmaskin.

De reglementariske forskrifter for postkontorenes behandling av frankeringsmaskiner og frankostemplet post er tatt inn i tillegg 31.

§ 7. Korresponderende kan sette sine firmamerker ved hjelp av perforeringsstemp-

ler på kjøpte frimerker o. likn.; men frimerkene må ikke gjøres utydelige ved det.

§ 8. Avtrykk av frimerker og tjenestemerker på brevkort og kortbrev kan ikke klippes ut og nyttes til frankering av postsendinger.

§ 9. Det norske postverk selger svarbevis, som gir ihendehaveren rett til på poststedene i foreningslandene å få frimerker som svarer til portoen for et enkeltvektig brev fra vedkommende land til utlandet. (Konv. art. 53, og eksp.reglem., art. 164).

Salgsprisen for svarbevis er tatt inn i Brevposttakst.

Svarbevis som selges, skal datostemples på venstre side («Timbre du bureau d'origine») før de blir levert ut.

Et utenlandsk svarbevis byttes inn ved norske poststeder med frimerker som svarer til portoen for et alminnelig enkeltvektig brev til utlandet (den alminnelige internasjonale brevporto), jfr. Regnskapsreglementet § 20, 9.

Svarbevis som byttes inn, skal være datostemplet av salgsstedet på venstre side. Når de byttes inn, skal de datostemples på høyre side («Timbre du bureau d'échange»). Svarbevis som måtte være stemplet på feilaktig side av salgsstedet, eller som har utydelig datostempel kan likevel byttes inn. Det samme gjelder enkeltstående tilfelle av svarbevis som salgspoststedet ikke har datostemplet, forutsatt at det ikke er tvil om ektheten av svarbevisene og at de ikke er solgt i et av følgende land:

Argentina, Chile, Frankrike, Iran, Italia, Marokko (unntatt spansk sone), Syria og Libanon.

Om reglene for øvrig for salg og innbytting av svarbevis, se konvensjonen og dens ekspedisjonsreglement. Om innbytting av norske svarbevis ved norske poststeder, se kap. XVIII § 20.

Det norske postverk krever ikke at de sendinger som skal frankeres med frimerker

som byttes mot svarbevis, leveres inn samtidig med svarbevisene.

§ 10. Enhver avgående postsendning (med unntak av blad og tidsskrifter i abonnement, utgiverkorsbånd, massekorsbånd og adresseløse sendinger) stemples ved innleveringen med poststedets datostempel. Stempelet skal vise innleveringsdagens dato.

Til kontroll med at datostemplerne (inkl. maskinstemplerne) viser riktig dato og klokkeslett, tas det etter hver retting avtrykk av stemplerne i en stempelbok. Til dette brukes blankett 50. Hvor der er flere datostempler, kan protokoll bl. 246 a eller b brukes som stempelbok. Boken skal vise stempelrettingen hver dag (ev. time). Den kontrolleres og signeres daglig av postmesteren eller den han bemyndiger til det.

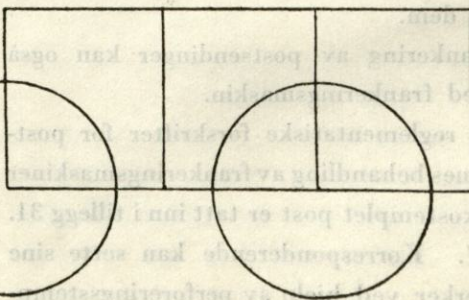
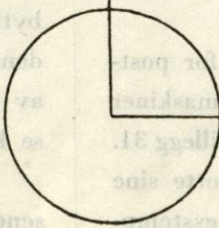
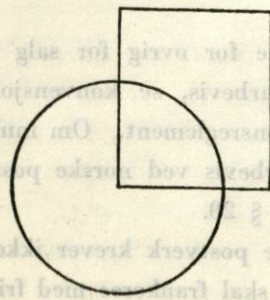
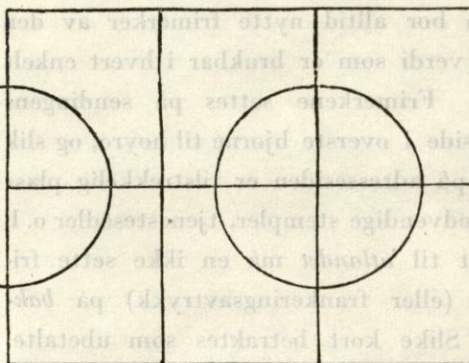
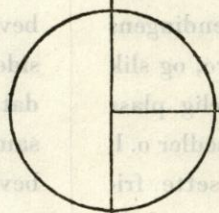
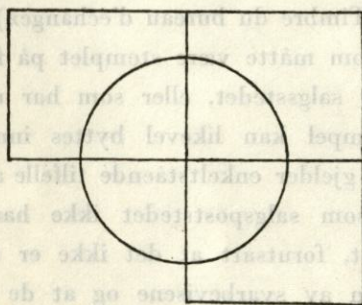
Ved stempeling av postsakene må en se etter at frimerkene blir kassert nøyaktig med datostempelet eller annet liknende stempel,

og at det om flere frimerker er satt på en sending, settes et særskilt avtrykk av dato- eller kassasjonsstempelet på hvert enkelt frimerke, hvis plassen tillater dette.

Når det blir satt fram anmodning om særlig stempeling av gjeldende frimerker til samlerbruk utføres stempelingen slik at hvert frimerke rammes av bare ett stempelavtrykk, slik som vist på tegningen. Det er nok at ca. 1/3 av frimerket dekkes av stempelet. Stempelavtrykkene skal være så rene og skarpe som mulig.

Brevpostsendinger med frimerkene dekket av en av Norsk Filatelistforbund framstilt vignett, skal alltid sorteres fra til særskilt stempeling. Frimerkene stemples i nøy samsvar med ovenstående regel.

Om utilstrekkelig kassering og utydelig datostempeling skal mottakerpoststedet sende tilbakemelding til utgangspoststedet. Omslaget bør i så fall søkes levert tilbake fra mottakeren og heftes ved tilbakemeldingen.

Dersom slike forsømmelser gjentar seg fra et poststeds side, skal det sendes melding til Poststyret, jfr. kap. XVIII § 8.

Om poststempling av frankostemplede sendinger se tillegg 31, punkt 12.

§ 11. På ubetalte og utilstrekkelig betalte alminnelige sendinger til innlandet føres ved innleveringen med blå farve i øverste hjørne til venstre tydelig merknad av det beløp som skal kreves av mottakeren. Sendingerne sendes så fram sammen med de betalte sendingene, men lagt samlet øverst i brevbunten.

På ubetalte og utilstrekkelig betalte alminnelige sendinger til utlandet stempler eller skriver en et T i øverste hjørne til høyre på forsiden. Sendingene settes så av utvekslingskontorene i porto i henhold til forskriftene i de internasjonale avtaler, jfr. § 13. Om korsbåndsendinger, se likevel kap. V § 27.

§ 12. I den utstrekning det lar seg gjøre uten å forsinke viktigere postarbeid skal det ved postkontorene og postekspedisjonene oppkreves hos senderne manglende porto av alminnelige brev og brevkort (herunder luftpost- og ilbudbrev) til utlandet som er ufrankert eller utilstrekkelig frankert, såfremt sender er angitt. Det må iakttas at sendingene herved ikke forsinkes.

Postsendinger fra et hotell, sjømannsheim eller liknende og som antas å være sendt av en person som midlertidig oppholder seg der, omfattes ikke av ordningen. Heller ikke skal brev eller brevkort med manglende porto og som er påført merknad om at det ønskes sendt i denne stand, omfattes av bestemmelsene.

Følgende regler gjelder for fremgangsmåten ved innkrevningen av den manglende porto.

1. Ufrankerte eller utilstrekkelig frankerte brev og brevkort til utlandet hvor sen-

der er angitt påsettes frimerker for det manglende portobeløp.

2. Samtidig med etterfrankeringen utfylles en blankett (bl. nr. 132). Blanketten skrives med gjennomskrift.

3. De reisende postekspedisjoner leverer sine utskrevne meldinger med gjenparter til det overordnede postkontor som refunderer de utlagte portobeløp.

4. Postkontorene påfører blankettene (både sine egne og postekspedisjonenes) løpenummer øverst til høyre og utsender originalskriften til senderne av omhandlede sendinger.

Gjenpartene beror ved postkontoret til kontroll av de innbetalte portobeløp.

5. Etter hvert som beløpene inngår, uttas og tilintetgjøres gjenpartene. For de beløps vedkommende som betales kontant, tilintetgjøres blankettene etter at gjenpartene er fjernet fra beholdningen av slike.

6. De kort som innkommer med påklebde frimerker, innsendes hver måned sammen med regnskapene til Poststyret. Jfr. Regnskapsreglementet § 21, 6. Blankettene ordnes ved innsendelsen etter de forskjellige portosatser med angivelse av antall satser. Den nedre del av blankettene fjernes for å lette den videre behandling ved postkontorene og i revisjonen.

7. Portobeløp betraktes som uerholdelig:

- 1 måned etter at kortet er utsendt og portoen ikke er innkommet,
- når avsenderen nekter å betale portobeløpet.

De uerholdelige portobeløp oppføres ved kvartalets utgang i et portokart som attesteres av postmesteren og innsendes sammen med vedkommende blanketter til 1ste Postadministrasjonskontor til godkjenning.

Ufrankerte og utilstrekkelig frankerte brev og brevkort til utlandet som ikke har

kunnet bli behandlet på foran omskrevne måte, settes i porto etter de vanlige regler.

§ 13. Av alle slag utilstrekkelig betalte innenrikske alminnelige senderinger kreves ved utleveringen til adressatene opp det dobbelte av det portobeløpet som mangler, likevel ikke utover hva det vilde ha vært å betale i porto om sendingen hadde vært helt ufrankert.

Er et innenriksk alminnelig brev betalt med 10 øre, mens portoen skal være 25 øre, kreves således opp 30 øre. Er det betalt med 5 øre, mens portoen skal være 50 øre (for ubetalt brev 75), kreves opp 75 øre osv.

For lokalsenderinger som sendes etter til et annet poststed uten at portoforskjellen på forhånd er betalt, kreves likevel bare denne forskjellen opp hos adressaten.

For ubesørgede lokalsenderinger som ikke har vært sendt utenfor lokalporto-området for å nå adressaten, men må sendes utenfor nevnte område for å kunne leveres tilbake til senderen, kreves ikke opp noe tillegg til lokalporto.

Om senderinger som er utilstrekkelig frankert med tjenestemerker gjelder særlige forskrifter, se kap. XIII § 18.

På ubetalte eller utilstrekkelig betalte brevpostsenderinger til og fra utlandet skal *utvekslings-kontorene* sette den porto som skal kreves opp.

Følgende regler gjelder:

I. Ufrankerte og utilstrekkelig frankerte alminnelige brev som ikke veier over 500 gram til Danmark, Finland, Island og Sverige, og brevkort til disse land settes i porto med det dobbelte av det manglende portobeløp i norsk mynt, uten avrunding og uten minimum.

For slike senderinger fra Danmark, Finland, Island og Sverige kreves opp hos ad-

ressaten det portobeløp som er ført på av utgangslandet:

- a) for senderinger fra Danmark, Island og Sverige uten omsetting;
- b) for senderinger fra Finland etter omsetting med forholdstallet 1/30.

Samme regel gjelder for andre utilstrekkelig frankerte ankomne alminnelige brevpostsenderinger som feilaktig måtte være sendt fram til adresselandet.

For ufrankerte eller utilstrekkelig frankerte brev som veier over 500 gram, gjelder de vanlige internasjonale regler (se nedenfor under II).

II. For utlandet for øvrig gjelder de internasjonale forskrifter (se art. 38 og 57 i Verdenspostkonvensjonen og art. 134 i ekspedisjonsreglementet).

a) *Til utlandet:*

Den porto som skal kreves opp hos adressaten for helt ubetalte og utilstrekkelig betalte *vanlige brev og brevkort*, skal gis opp i gullcentimer og regnes ut som følger:

Den manglende norske porto skal multipliseres med 2 og det utkomne beløp settes om til gullcentimer ved å multipliseres med 5/8 (forholdet mellom 25 gullcentimer og 40 øre). Portobeløpet må likevel alltid være minst 5 centimer.

Eksempel:

Vanlig brev påsatt 40 øre istedenfor 60 øre. Manglende portobeløp 20 øre.

$$\frac{20 \times 2 \times 5}{8} = 25 \text{ c.}$$

b) *Fra utlandet:*

Helt ubetalte *vanlige brev og brevkort* skal settes i en porto i norsk mynt lik det dobbelte av porto for tilsvarende senderinger fra Norge til utlandet.

For utilstrekkelig betalte brev og brevkort skal det portobeløp som er påført

i centimer, settes om til norsk mynt ved at beløpet blir multiplisert med $8/5$ (forholdet mellom 40 øre og 25 gullcentimer). Det skal likevel kreves opp minst 8 øre og aldri mer enn om sendingen hadde vært helt ubetalt.

Dersom en utilstrekkelig betalt sending kommer fra utlandet uten at portoen som skal kreves opp er påført i gullcentimer, finner en denne portoen på følgende måte:

Det manglende beløp i utgangslandets mynt multipliserer en med 2 og det utkomne igjen med forholdstallet mellom 25 gullcentimer og utgangslandets porto for et enkeltvektig betalt brev til utlandet. Til å fastslå dette nytter en det tablå over de forskjellige lands ekvivalenter som blir sendt ut med sirkulærene fra Poststyret. Gullcentimbeløpet skal så gjøres om til norsk mynt på forannevnte måte.

Eksempel:

Enkeltvektig brev fra Japan frankert med 15 sen istedenfor 30 sen. Manglende porto 15 sen.

$\frac{15 \times 2 \times 25}{30} = 25$ c. omsatt til norsk mynt etter forholdet $8/5 = 40$ øre.

c) *Rekommanderte sendinger.* Se art. 57 i Verdenspostkonvensjonen.

Skulle det vise seg å være en åpenbar feil i den portoen som et fremmed land har ført opp, skal portoen rettes i samsvar med opplysningene i nevnte ekvivalenttåblå.

Postsendinger som inneholder kontoutdrag fra postgirokontorer i utlandet adressert til kontohavere her i landet, er portofrie. På sendingene skal det være trykt: «Service des postes» og «Extrait de compte». Navnet på utgangskontoret skal også stå på disse sendingene.

§ 14. Postsaker som er levert inn ved brevhus og stemplet der, skal også datostemples på forsiden ved første postkontor, poståpneri eller postekspedisjon som behandler dem. Jfr. tillegg 8 § 5.

Om stempeling av postsaker som er feilsendt, se kap. XVI § 12.

§ 15. Når post kommer, skal poststedene undersøke om sendingene er tilstrekkelig frankert og frimerkene nøyaktig kassert. Kommer det til et poststed fra et annet bokførte sendinger (rekommanderte sendinger, verdibrev, pakker og postanvisninger) som enten slett ikke eller bare delvis er frankert uten å være satt i porto som ubetalt eller utilstrekkelig betalt, settes de nødvendige frimerkene på sendingene (eller i tilfelle følgebrevene), og det manglende beløp føres opp i et portokart (bl. 203) til utgangsstedet. Om grunnen til tilkarteringen setter en tilbakemelding på portokartet.

Forsømmer et utgangspoststed sin plikt til å sette postsendinger i porto (jfr. §§ 11 og 12 og dessuten kap. XII § 7), sendes i gjentakelsestilfelle tilbakemelding.

Om sendinger som er utilstrekkelig frankert med tjenestemerker gjelder særlige forskrifter, se kap. XIII § 18.

§ 16. Ved ankomsten til adressestedet datostemples postsaker fra utlandet, unntatt brevkort, på baksiden.

§ 17. Ubetalte sendinger som er satt i porto som ubetalte, og ubetalte eller utilstrekkelig betalte sendinger som senderen etter § 6 selv skal sette frimerker på, skal når de kommer fram til adressestedet straks forsynes med frimerker som svarer til den portoen som hviler på dem. Merkene settes på baksiden av sendingen, kasseres med T-stempel og datostemples. Beløpet krever en opp hos mottakeren ved utleveringen.

§ 18. Nekter adressaten å løse inn en ubetalt eller utilstrekkelig betalt sending, eller hvis den må returneres som ubesørget,

skal beløpet for de frimerkene som er satt på den, føres opp på et portokart som porto for ubetalte retursendinger. Portokartet sendes sammen med sendingen til utgangspoststedet. Om returnerte utenrikske sendinger se kap. XV § 12.

På tilsvarende måte forholdes når en slik sending kreves omekspedert etter ny adresse eller må sendes inn til Kommisjonen for ubesørget post.

Slike retursendinger eller omekspederte sendinger må ikke ved framkomsten henholdsvis til utgangstedet eller til det nye adressestedet forsynes med nye frimerker.

§ 19. De portokartene som er nevnt i §§ 15 og 18, sendes sammen med de vanlige postsakene til mottakerpoststedet, lagt mellom første og annen sending i brevbunten. Er det ikke vanlige postsaker til stedet, sendes kartet i alminnelig tjenestekonvolutt.

Faste poststeder som tar imot kartet, avgjør den tilkarterte portoen ved å sette frimerker på den ubeskrevne delen av kartet straks ved ankomsten. — Reisende poststeder setter frimerker på kartet bare for beløp som gjelder feiltakseringer. For riktigheten av andre beløp setter den ekspederende tjenestemannen attest på kartet. — Deretter stemples kartet med datostempel og sendes med første post tilbake til utkarteringspoststedet. Datostempelet brukes også til kassering av frimerkene.

Utkarteringspoststedet skal passe på at portokartene snarest mulig kommer tilbake, og at portobeløpet er fullstendig dekket ved frimerker.

Er et portokart ikke kommet tilbake i rett tid, skal en minne tilkarteringspoststedet om tilbakesending.

Er et portokart kommet bort under framsendingen eller ved tilkarteringspoststedet, skriver utkarteringspoststedet ut en gjenpart av kartet.

Om innsending av liste over portokarter, se Regnskapsreglementet § 21,6.

§ 20. Kommer det til et poststed, i postkasse eller likn., postsaker som ikke tidligere er behandlet av noe annet poststed, blir de å postbehandle etter de alminnelige regler som om de var levert inn på poststedet selv.

§ 21. Enhver sending som med omsyn til innhold og form ikke fyller de vilkår som er satt for framsending mot moderert porto, takseres som brev. For korsbåndsendinger se kap. V § 28.

§ 22. Penger må en ikke legge i postsendinger uten at en oppgir verdien. Det samme gjelder frimerker og tjenestemerker til større verdi enn 5 kroner.

Likevel kan penger, frimerker og tjenestemerker inntil kr. 36,00 legges i rekommanderte sendinger innenriks og til Danmark, Finland, Island og Sverige uten at en oppgir verdien, når de regler som gjelder for omslag og forsegling av verdibrev blir fulgt.

Likeledes kan det legges penger og verdipapirer i rekommanderte brev til fremmede land som det ikke kan sendes verdibrev til. Videre kan det i rekommanderte brev til fremmede land som tillater slik sendingsmåte, legges inn verdigjenstander (platina, gull- og sølvsaker, edelstener, juveler og andre kostbarheter). De land som slike sendinger kan sendes til, er oppgitt i Brevposttakst. Det er heller ikke forbudt å legge verdigjenstander inn i alminnelige pakker til de fremmede land som det ikke kan sendes pakker med oppgitt verdi til.

Med penger forstås en pengesedler og myntstykker som er gangbare i inn- eller utlandet. I verdibrev kan myntstykker bare sendes innenriks og til Danmark, Finland, Island og Sverige.

Om Postverkets ansvar for pakker, verdisendinger og rekommanderte sendinger, se

kap. VII §§ 15 og 41, XI § 41 og XII § 15. § 22 a. Småpakker og trykksaksendinger kan inneholde tollpliktige saker (Konv. art. 41).

Det samme gjelder brev og vareprøve-sendinger til de land som tillater det. En liste over disse land er tatt inn i Brevposttakst.

Sendinger med serum og vaksine som kommer inn under unntaksforskriftene i kap. V § 17, skal i alle tilfelle mottas.

På forsiden av tollpliktige sendinger skal det settes en grønn seddel (bl. 38); til noen land skal tollangivelse sendes med. Om dette se Brevposttakst.

Sendinger med trykksaker og sendinger som inneholder serum og vaksine skal ikke sendes tilbake, dersom bl. 38 ikke er satt på. § 23. Postsendinger til innlandet med innhold som er forbudt etter § 22, skal innleveringspoststedet levere tilbake til senderen dersom han er kjent eller hans navn og adresse står på sendingen. Ved tilbakeleveringen skal det kreves erklæring fra senderen om innholdet og opplysning om alder, stilling m. v. Dessuten skal omslaget kreves avgitt. Er innleveringsstedet et poståpneri, skal poståpneren sende det hele til det overordnede postkontor med forklaring.

Postmesteren sender saken til Poststyret, som avgjør om den skal sendes til politiet eller om den etter forholdene kan avgjøres med en advarsel.

Er senderen ukjent, eller er forholdet ikke blitt oppdaget på innleveringsstedet, skal sendingen legges i særskilt omslag til adressepoststedet med opplysning om grunnen. Sendingen skal behandles etter forskriftene om verdisendinger. Ved utleveringen skal adressepoststedet forlange oppgitt de innlagte verdiene, navnet og adressen til senderen og dessuten kreve avgitt omslaget. Adressaten må betale forskjellen mellom riktig porto for verdisendingen og det beløp som sendin-

gen var frankert med. Postmannen setter frimerker for denne portoforskjellen på omslaget og stempler dem. Saken skal så sendes til utgangsstedet med forklaring, eller — hvis utgangsstedet er et poståpneri — til det postkontoret som poståpneriet hører under. Postmesteren innhenter forklaring fra senderen og sender deretter saken til Poststyret. Jfr. 2dre leddet foran.

Liknende sendinger til utlandet skal behandles etter reglene i 1ste og 2dre leddet foran dersom forholdet blir oppdaget på innleveringsstedet og senderen er kjent. Blir forholdet først oppdaget seinere, og navnet og adressen til senderen kan ses av omslaget, skal sendingen ekspederes tilbake til utgangsstedet, og forskriftene i 3dje leddet foran gjelde tilsvarende. Er senderen ukjent, skal brevet eller pakken sendes inn til 5te postadministrasjonskontor, fra poståpnerier og postekspedisjoner gjennom det overordnede postkontor.

§ 24. Benyttelse av tidligere brukt frankeringsmerke, falskt frimerke eller ettergjorte avtrykk av frankeringsmaskin eller boktrykk til frigjøring av postsendinger straffes med bøter hvis ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse (postlovens § 27, 7).

Slike innenrikske sendinger skal behandles etter forskriftene i de 3 første leddene i § 23, med følgende unntak:

1. Sendingene skal settes i porto etter §§ 11 og 13 foran, idet en ser bort fra de ugyldige frimerkene eller frankeringsavtrykkene.
2. Dersom det er en alminnelig postsending, skal den ikke sendes fram som verdibrev.

Sendinger til utlandet skal behandles som nevnt i § 23, 1ste og 2dre leddet, dersom senderen er kjent og forholdet blir oppdaget på innleveringsstedet.

Er senderen ukjent eller oppdages forholdet først under framsendingen, skal en

la merket stå helt urørt. Sendingen legges i konvolutt og sendes som rekommandert tjenestesak til adressepoststedet ledsaget av blankett 187 (internasjonal blankett C 14); 2 gjenparter av bl. 187 sendes inn til 1ste postadministrasjonskontor.

§ 25. Sendinger som kommer fra utlandet til poststedene ledsaget av internasjonal bl. C. 14, skal behandles som nevnt i artikkel 144 bokstav b) i ekspedisjonsreglementet til Verdenspostkonvensjonen.

Protokollen (bl. 188) som tas opp ved utleveringen, sendes sammen med bilagene inn til 1ste postadministrasjonskontor.

§ 26. Utgått.

§ 27. Er det til frankering av en postsending brukt frimerker som er revet i stykker, tilsmusset eller ødelagt, så en ikke sikkert kan avgjøre om de er stemplet før eller ikke, eller er det brukt frimerker som er overtrukket med gummi eller liknende, skal senderen gjøres oppmerksom på forholdet. Dersom senderen er ukjent, eller forholdet ikke er blitt oppdaget på innleveringsstedet, skal sendingen behandles som om den var forsøkt frankert med tidligere brukt frimerke, likevel slik at den ikke blir satt i porto.

Sendinger til utlandet skal i slike tilfelle sendes fram til adressepoststedet sammen med bl. 187, dersom senderen ikke er kjent.

§ 28. Innleverte sendinger som det er satt fremmede lands frimerker på, skal behandles som ubetalte. De fremmede frimerkene kasseres ikke. På slike sendinger settes et null (0) ved siden av frimerkene som sirkles inn med blå blyant. Fra disse forskrifter unntas sendinger som kommer med jernbane eller dampskip fra utlandet uten å ha vært postbehandlet før. Slike sendinger skal betraktes som frigjort ved utgangslan- dets frimerker (brevkort) uansett adresse- landet (jfr. likevel kap. XIV § 58).

§ 29. Postverket betaler ikke i noe tilfelle erstatning for alminnelige brev,

brevkort og korsbåndsendinger, heller ikke for blad og tidsskrifter (postlovens § 21).

§ 30. Ankomne utenrikske brevpostsendinger med tollpliktig innhold og vareprøvesendinger med innhold av utvilsom handelsverdi behandles på følgende måte:

a) *Småpakker.* Utvekslingskontorene sender småpakkene fram til fortollingspoststedene, jfr. kap. VII § 45.

Fortollingspoststedet fører småpakkene opp på liste, bl. 120, og leverer dem til tollvesenet mot kvittering på postkontorets eksemplar av listen. Jfr. kap. VII § 47 a.

Det kreves opp en avgift hos adressaten for hver utlevert småpakke. Om størrelsen av avgiften se Brevposttakst.

På steder hvor det er tollstasjon sender postkontorene melding om ankomne småpakker, bl. 34 a, til adressatene. Ved levering på postkontoret av meldingen i kvittert stand og samtidig innbetaling av mulig oppkrav, småpakkeavgiften og andre avgifter som skal kreves opp av Postverket, leveres følgebrevet, bl. 34 b, ut. Følgebrevet tjener som hjemmel overfor tollvesenet.

Småpakkeavgiften og mulig porto som hviler på pakken, avgjøres ved frimerker som settes på den kvitterte melding og stemples. Meldingene gis nummer etter toll-listen og oppbevares.

Fortollingspoststedene skriver ut følgebrev, bl. 34 b, for ankomne småpakker til postkontorer på steder uten tollstasjon og til poståpnerier. Sendingene fortolles og føres inn i tollprotokollen, bl. 151. Det kreves opp vanlig fortollingsavgift. Det går for øvrig fram som fastsatt for pakker, jfr. kap. VII § 51 a og flg. Småpakkene skal imidlertid ikke forsegles eller plomberes.

Ved postkontorer på steder hvor det ikke er tollstasjon, føres ankomne toll-

behandlede småpakker inn i tollprotokollen, bl. 151; ved poståpnerier føres pakkene inn i oppkravsprotokollen, bl. 160 b. Adressatene underrettes ved meldeseddel om pakkens ankomst. Det går forøvrig fram som fastsatt for pakker, jfr. kap. VII § 53.

Har ikke tollspostanvisning fulgt med pakken, avgjøres avgiftene, herunder småpakkeavgiften og mulig porto, ved at det settes frimerker for beløpene på baksiden av følgebrevet, bl. 34 b. Frimerkene datostemples og følgebrevet sendes til det postkontor som har utført fortollingen.

b) *Lukkede brev som er forsynt med den internasjonale seddelen C 1.*

Uttevslingskontorene sender sendingene videre til fortollingspoststedene. Jfr. foran om småpakker under a. Sendingene behandles for øvrig som småpakker; en krever imidlertid ikke opp småpakkeavgift for dem.

c) *Lukkede brev som en ikke har satt på seddel C 1, men som en antar inneholder tollpliktige saker.*

Uttevslingskontorene setter seddelen: «Til tollundersøkelse» (bl. 89 c) på sendingene og sender dem videre til adressepoststedene. Er adressepoststedet et poståpneri, sendes brevet til det postkontor som besørger fortollingen av pakker til poståpneriet; dette forretter som brevets adressepostkontor.

Brev adressert til steder hvor det er tollstasjon, føres straks på liste til tollvesenet; det sendes melding til adressaten om at brevet er kommet fram (bl. 34 a).

Ved de postkontorer hvor det ikke er tollsted, underrettes adressaten ved melding, bl. 119, om at brevet er kommet fram. Åpningen av brevet skal skje på postkontoret i nærvær av adressaten eller

den som har skriftlig fullmakt fra ham. Blir Postverket bemyndiget til å åpne brevet, skal åpningen skje i nærvær av vitne. Inneholder brevet saker som kan antas å være tollpliktige, legges disse inn igjen i brevet som lukkes; postkontoret besørger det sendt til nærmeste postkontor hvor tollundersøkelse kan finne sted.

Viser det seg at innholdet i brevet ikke er tollpliktig, leveres brevet til adressaten.

Bor adressaten ved et poståpneri, sender adressepostkontoret en melding, bl. 175, direkte til adressaten.

Brevet ligger på postkontoret til fullmakt fra adressaten til å åpne brevet kommer. Deretter tas brevet med til foreløpig undersøkelse på tollstedet. Viser det seg ved denne undersøkelsen at brevet inneholder tollpliktige saker, lukkes det forsvarlig, føres på liste og besørger fortollet. Er innholdet ikke tollpliktig, setter en på seddelen «Ikke tollpliktig» (bl. 89 d) og sender brevet fram etter adressen.

Har adressaten ikke samtykket i at brevet åpnes, sendes det tilbake som ubesørgelig.

d) *Vareprøver med tollpliktig innhold og med innhold av utvilsom handelsverdi.*

Uttevslingskontorene setter på vareprøver som antas å inneholde tollpliktige saker, seddelen «Til tollundersøkelse» (bl. 89 c) og sender dem videre til fortollingspoststedene.

Sendingene forelegges tollvesenet til foreløpig undersøkelse uten å føres opp på liste. De sendinger som ved tollundersøkelsen finnes å være tollpliktige, føres deretter på liste, bl. 120, og leveres til tollvesenet.

Vareprøvesendinger med innhold som medfører toll med et beløp av 1 krone

eller derover settes i porto. Det samme gjelder sendinger frankert som vareprøver, men med innhold av utvilsom handelsverdi, hva enten de er tollpliktige eller ikke. Portoen kreves opp med 70 øre pr. sending, uansett vekt.

Vareprøver som inneholder tobakkblad (råtobakk) til tobakkfabrikanter og importagenter, betraktes som egentlige vareprøver uansett størrelsen av tollene og settes ikke i porto.

For behandlingen av vareprøver med tollpliktig innhold og med innhold av utvilsom handelsverdi gjelder for øvrig samme regler som foreskrevet for småpakker under a); en krever likevel ikke opp småpakkeavgift for dem.

e) *For behandlingen av trykksaksendinger med tollpliktig innhold* gjelder samme regler som foreskrevet for småpakker under a). Småpakkeavgiften kreves likevel ikke opp.

f) *Kalendere og almanakker* føres på liste, bl. 120, og leveres tollvesenet uansett om de antas å være tollpliktige eller ikke. Om den særskilte fortollingsavgift for slike sendinger, se Pakkeposttakst.

§ 31. Det er under bot forbudt i brev å legge inn mer en 5 lukkede sendinger (straffelovens § 339, 2, jfr. postlovens § 25, 1ste ledd).

Brev som antas å inneholde flere lukkede sendinger enn tillatt, skal forlanges åpnet på utleveringsstedet, hvoretter i tilfelle melding med opplysning om navnet og adressen til senderen og om antall av de sendinger som er lagt inn sendes til 2net postadministrasjonskontor sammen med hovedsendingens konvolutt eller utskriftsiden.

Brev til utlandet må ikke inneholde dokumenter som har karakter av virkelig og personlig korrespondanse, adressert til andre

personer enn adressaten og dem som bor sammen med ham.

Brev til utlandet som rammes av forbudet, leveres tilbake til senderen hvis denne er kjent, ellers behandles de som ubesørgelige.

Brev fra utlandet leveres ut til hovedsendingens adressat mot betaling av dobbelt porto for hver innlagt enkelt sending. Ved utleveringen skal adressepoststedet forlange oppgitt navnet og adressen til senderen. Dessuten kreves levert hovedsendingens omslag som med de innhentede opplysninger sendes til 1ste postadministrasjonskontor for å sendes til utgangslandet.

I omslag adressert til et poststed kan ikke legges inn til besørgelse flere sendinger til forskjellige adressater. Hvis det måtte finnes lagt inn mer enn én sending skal det kreves opp full porto av hver enkelt av dem. Enhver slik sending skal forsynes med merknad om det opprinnelige utgangsstedet m. v.

§ 31 b. Om utveksling av lukkede poster (marineposter) mellom et fremmed lands postverk og flåteavdelinger eller krigsskip som tilhører samme land, se Verdenspostkonvensjonen art. 71 og ekspedisjonsreglementet art. 166.

§ 32. Med postene sendes ikke:

a) saker som det kan være fare ved å føre eller som kan utsette andre postsaker for å bli skadd eller tilsmusset, så som eksplosive, ildsfarlige, giftige, etsende og tærende stoffer, f. eks. krutt, dynamitt, fyrstikker, gift (herunder opium, morfin, kokain og andre bedøvelsesmidler, med mindre de sendes til medisinsk, vitenskapelig eller teknisk bruk), svovelsyre, salpeter, fosfor, kalcium-karbid, glimmerkort (som ikke ligger i lukket omslag) osv.; (om vareprøver se kap. V og pakker kap. VII §§ 7 og 47 d).

b) saker som etter sin form eller innpakning ikke er skikket til å sendes i posten eller på grunn av stank ubehagelig å føre;

- c) levende dyr, unntatt
1. bier, igler og silkeormer;
  2. parasitter og ødeleggere av skadelige insekter, bestemt til bruk ved bekjempelsen av slike insekter og som sendes mellom offisielt godkjente institusjoner;
- d) sendinger som på yttersiden eller omslaget har noe ulovlig, usømmelig eller fornærmelig eller noe hvorved landets forsvar hânes eller søkes skadet;
- e) sendinger hvis ytre bærer etterlikninger av frimerker;
- f) helt ufrankerte korsbândsendinger til inn- og utland og utilstrekkelig frankerte korsbândsendinger til utlandet, korsbândsendinger som inneholder brev, sirkulærer eller meldinger fra utenlandske lotterier eller deres agenter, (se kap. V) eller for øvrig går inn under forbudene i kap. V;
- g) brevkort som inneholder meldinger for utenlandske lotterier eller deres agenter;
- h) brevpostsendinger til utlandet med innhold eller utstyr som nevnt i artikkel 46 i konvensjonen (om verdigjenstander til utlandet se § 22 foran).

Er det begrunnet mistanke om at en postsending inneholder ting som det er forbudt å levere inn i posten, kan innleverings- eller utleveringspoststedet forlange å åpne og undersøke sendingen i nærvær av sender eller mottaker. Innrømmes ikke et slikt krav, kan Postverket nekte å ta imot eller levere ut sendingen og kan i tilfelle behandle den som ubesørgelig. (Postlovens §§ 9 og 27, 1).

Dersom sendingen ikke kan leveres tilbake til senderen, innhentes Poststyrets avgjerd. Eksplosive, lett antenkelige og farlige stoffer som feilaktig er tatt imot til fram-sending, skal likevel ikke sendes tilbake, men ødelegges på det stedet hvor en oppdager forholdet.

Sendinger som inneholder opium, morfin, kokain og andre bedøvelsesmidler som feilaktig måtte være tatt imot til postsending, skal ikke i noe tilfelle sendes fram til adressedet, leveres ut til adressatene eller sendes tilbake til utgangsstedet, *men beslaglegges og leveres til politiet, når de er adressert til innlandet, og til tollvesenet til videre forføyning, når de er adressert til utlandet.* Det skal samtidig sendes melding til Poststyret om saken.

Forting eller uriktig angivelse av innhold som nevnt foran, gir Postverket rett til erstatning for den skade som blir voldt ved det.

§ 33. Ønsker senderen eller mottakeren å få satt i gang undersøkelser etter en postsending, betales en avgift for dette. Om størrelsen av avgiften, se portotakstene. Hvis etterspørselen forlanges i betalt brev til poststedet, betraktes en sådan del av avgiften betalt som svarer til portoen for brevet.

Avgiften beregnes for hver sending som etterspørres og avgjøres ved frimerker, som settes på etterspørselsskrivet (eller i tilfelle løpeseddelen) og kasseres på vanlig måte. Hvis senderen allerede har betalt avgift for mottakelsesbevis, betales ingen avgift for etterspørsel. Dersom etterspørselen gjelder flere sendinger som er levert inn samtidig av samme sender og adressert til samme mottaker, kreves likevel opp avgift som for bare én sending.

Viser det seg at sendingen er kommet bort, eller at Postverket har gjort feil ved behandlingen, betaler postkontoret tilbake den avgiften som er betalt. Dersom det blir betalt erstatning for sendingen, skal refusjon av avgiften skje i sambånd med erstatningsbetalingen, ellers må avgiften refunderes ved frimerker. I siste tilfelle sender postkontoret løpeseddelen til Poststyret med portokart på beløpet.

Poststedene skal gi melding til sender og adressat om resultatet av undersøkelsen i et særskilt brev. Dokumentene i saken skal ikke legges ved.

Den samme framgangsmåten skal følges når det skal skaffes supplerende opplysninger eller erklæringer hos sender eller adressat mens undersøkelsen er i gang.

Gjelder etterspørselen:

- a) innenrikske postsendinger,
- b) alminnelige og rekommanderte brevpostsendinger, verdibrev og pakker til Danmark og Tyskland,
- c) alminnelige og rekommanderte brevpostsendinger og verdibrev til Sverige, skriver det poststed hvor kravet settes fram, ut en løpeseddel. Denne sendes direkte til adressepoststedet (etterspørsler til og fra poståpnerier sendes imidlertid gjennom poståpneriets overordnede postkontor). Dersom adressestedet ikke kan gi de nødvendige opplysninger, sendes løpeseddelen tilbake til innleveringsstedet, som sender løpeseddelen fram den vegen den etterspurte sendingen skulle være sendt.

Gjelder etterspørselen:

- d) pakker til Sverige, sendes løpeseddelen til Reklamsjonskontoret, Kgl. Generalpoststyrelsen, Stockholm.

Gjelder etterspørselen:

- e) pakker til De forente stater, sendes løpeseddelen den samme veg som den etterspurte pakke er sendt.

Gjelder etterspørselen:

- f) postanvisninger til utlandet, sendes den:
  - for anvisninger til *Storbritannia* og *Irland* og for anvisninger utvekslet gjennom det britiske postverk, til Bergen

eller til Oslo postkontor til videre behandling ved korrespondanse med utvekslingskontoret i London;

for anvisninger til *Canada*, *De forente stater* (inkl. Hawaii og Puerto Rico) og *Mexico* gjennom Oslo postkontor til Regnskapskontoret, Poststyret;

for anvisninger til *Britisk India*, *Austral-Sambandet*, *New Zealand* og *Sør-Afrika-Sambandet* til Oslo postkontor;

for anvisninger til andre fremmede land enn de som er nevnt foran til Regnskapskontoret, Poststyret.

Gjelder etterspørselen:

- g) andre utenrikske sendinger, går en fram etter forskriftene i Verdenspostkonvensjonen og overenskomstene og de særoverenskomster som er truffet med enkelte land. Løpesedler til utlandet sendes i alminnelighet direkte til adressestedet (i samband med oversjøiske land likevel eventuelt fra poststed til poststed ad sendingens veg) unntatt for de land som er nevnt i tillegg 43.

Etterspørsler etter utenrikske postsendinger, satt fram ved et poståpneri, sendes med nødvendige opplysninger av poståpneren til det overordnede postkontor, som behandler dem som postkontorets egne.

Løpesedler fra utlandet som kommer til utvekslingskontorene, sendes direkte til vedkommende norske postkontor.

Gjelder etterspørselen:

- h) sendinger (brevpostsaker, verdibrev, pakker og postanvisninger) innlevert i utlandet, sendes etterspørselen inn til Poststyret til videre behandling. Etterspørselen bør i tilfelle være ledsaget av kvittering for innleveringen.

Løpeseddel-blanketter.

Til løpeseddel brukes:

- for innenrikske alminnelige brevpostsendinger, bl. 107 a;

for innenrikske rekommanderte sendinger, verdibrev, pakker, giro- inn- og utbetalingskort og postanvisninger, bl. 107 b.

Til utlandet brukes:

for alminnelige brevpostsendinger, bl. 113;

for rekommanderte sendinger og verdisendinger bl. 60;

for pakker bl. 48;

for postanvisninger bl. 184.

§ 34. Ilbudsendinger.

Innenrikske rekommanderte og alminnelige brevpostsendinger (brev, brevkort, kortbrev og korsbåndsendinger) kan sendes som ilbudsendinger til alle postkontorer og i postkontorenes lokalposter. Dessuten kan giro- inn- og utbetalingskort ekspederes som ilbudsending.

Ilbudsendinger kan sendes fra alle poststeder.

For sendingene betales alminnelig porto og en særskilt ilbudavgift. Om størrelsen av avgiften, se Brevposttakst. Såvel porto som avgift må betales ved innleveringen og avgjøres ved frimerker. Ilbudsendinger som ikke er betalt ved innleveringen med det samlede beløp av porto og avgift, behandles som alminnelige sendinger. Utilstrekkelig betalte ilbudsendinger fra utlandet som er behandlet som ilbudsendinger av utgangslandet, leveres likevel ut som ilbudsendinger.

De skal settes i porto etter de vanlige reglene for oppkreving av manglende porto (artikkel 47 § 4 i konvensjonen; for rekommanderte sendinger artikkel 57 § 5 i konvensjonen).

Sendingene skal av senderen ved innleveringen være forsynt med tydelig påtegning «Ilbud» øverst på adressesiden. Denne skal helst være skrevet med rødt blekk eller rød blyant eller være tydelig streket under med rødt. Hvis ilbudsendinger ikke leveres inn ved skranken på poststedene, men legges i en postkasse, må de være fullt

frankert og særlig tydelig merket «ilbud» e. l., skrevet med rødt og understreket med rødt.

Ilbudsendinger skal en ta imot til sending med første post lengst mulig innen avgangen av posten. For innlevering etter at den alminnelige innleveringstiden er sluttet av, kan kreves vanlig avgift (kap. XIV § 5).

Innleveringspoststødet setter på ilbudsendingene en seddel merket «Ilbud Express» (bl. 39 a) og legger dem samlet for hvert adressested i særskilt konvolutt (bl. 14) — en for alminnelige og en for rekommanderte sendinger. På konvolutten for rekommanderte sendinger skriver en: «Rekommandert» og tallet på de sendinger som ligger i. Konvolutt som inneholder rekommanderte ilbudsendinger behandles som særskilt verdipakning.

I fortegnelsen over avgående postsaker, (bl. 127 eller 135 c) føres opp konvolutter som inneholder ilbudsendinger særskilt. I merknadsrubrikken skriver en «ilbud».

Ilbudsendinger bringes ut til adressatene ved særskilt bud straks etter ankomsten, likevel slik at sendinger som kommer etter kl. 21, først bringes ut neste morgen.

For rekommanderte brev tas kvittering på meldeseddel eller i postkvitteringsbok.

Som ilbudsendinger bringes sendingene ut bare én gang. Kan de ikke besørges ved første gangs utbringning, går de over til behandling som alminnelige sendinger.

Utenriks utveksles ilbudsendinger med de land som er nevnt i Brevposttakst og Pakkeposttakst.

Fra norsk side deltar alle postkontorer i utlevering (for verdisendinger og pakker bringes bare meldesedler ut med ilbud); postanvisninger bringes ut ved ilbud, men utbetalingen finner sted på postkontoret. Ilbudsendinger til utlandet kan leveres inn ved samtlige norske poststeder, — postanvisninger likevel bare ved postkontorene. Se for

øvrige forskriftene i Verdenspostkonvensjonen og de spesielle overenskomstene med ekspedisjonsreglementer.

For ilbudpakker som utveksles mellom Norge og Storbritannia og Irland gjelder forskriftene i den internasjonale postpakkeoverenskomst med ekspedisjonsreglement.

Om avgifter m. v. for ilbudsendinger til utlandet vises til Brevposttakst og Pakkeposttakst.

Mulige omkostninger ved utbringning av sendingene føres til utgift i regnskapene (se Regnskapsreglementet § 41.). På ilbudsendinger til utlandet settes forannevnte seddel

manderte sendinger skrives en: «Rekommendert» og tallet på de sendinger som følger i konvolutt som inneholder rekommanderte ilbudsendinger behandles som særskilt verbipakning.

I forbindelse med avgående posttakst (bl. 127 eller 135c) føres opp konvolutter som inneholder ilbudsendinger særskilt. I merknaðarskriften skrives en «ilbud».

Ilbudsendinger bringes ut til adressaten ved særskilt bud staks etter ankomsten, ikke ved slik at sendinger som kommer etter kl. 21, først bringes ut neste morgen.

For rekommanderte brev tas kvittering på meldeseddel eller i postkvitteringsbok.

Som ilbudsendinger bringes sendingerne ut bare én gang. Kan de ikke besørger ved første gangs utbringning, går de over til behandling som alminnelige sendinger.

L'envoi utveksles ilbudsendinger med de land som er nevnt i Brevposttakst og Pakkeposttakst.

For norsk side deltar alle postkontorer i utlevering (for verdiansendinger og pakker) bringes bare meldeseddel ut med ilbud; postansvaringer bringes ut ved ilbud, men utbetalingen finner sted på postkontoret. Ilbudsendinger til utlandet kan leveres inn ved samtlige norske poststeder, — postansvaringer likevel bare ved postkontorene. Se for

(bl. 39 a) og legges samlet i konvolutt (bl. 14) øverst i brevbunten til det norske utvekslingskontoret.

§ 35. Forskriftene i dette kapitel gjelder bare hvis det ikke i de følgende kapitler eller i de internasjonale postavtaler m. v. er gitt særlige regler for de spesielle arter sendinger m. m.

§ 36. Om utstyret, behandlingsmåten, portoforskriftene m. v. for postsendinger som skal sendes fram helt eller delvis som luftpost, se Verdenspostkonvensjonen og pakkepostoverenskomsten samt Brevposttakst og Pakkeposttakst.

Ilbudsendinger kan sendes fra alle poststeder. For sendinger betales alminnelig porto og en særskilt ilbudavgift. Om størrelsen av avgiften, se Brevposttakst. Såvel porto som avgift må betales ved innleveringen og avgjøres ved frimerker. Ilbudsendinger som ikke er betalt ved innleveringen med det samlede beløp av porto og avgift, behandles som alminnelige sendinger. Ulitteklige betalte ilbudsendinger fra utlandet som er behandlet som ilbudsendinger av utgangslandet, leveres likevel ut som ilbudsendinger.

De skal settes i porto etter de vanlige reglene for oppkrøving av manglende porto (artikkel 47 § 4 i konvensjonen; for rekommanderte sendinger artikkel 57 § 2 i konvensjonen).

Sendingerne skal av senderen ved innleveringen være forsynt med tydelig påtegning «ilbud» øverst på adresssiden. Denne skal helst være skrevet med rød blekk eller rød bløtt eller være tydelig streket under med rød. Hvis ilbudsendinger ikke leveres inn ved skranken på poststeden, men legges i en postkasse, må de være fullt

Kap. IV. Alminnelige brev og brevkort.

§ 1. Brev til innlandet må ikke veie over 500 gram, til utlandet 2000 gram; de må ikke være over 90 centimeter i lengde, bredde og tykkelse tilsammen, eller på noen kant ha en lengde av over 60 centimeter.

Brev i rulleform må i lengde og to ganger tverrmålet ikke være over 100 centimeter, med en største utstrekning av 80 centimeter.

§ 2. Porto for alminnelige brev og brevkort m. v. er tatt inn i Brevposttakst.

Brev kan sendes mot lokalporto:

1. Når de er bestemt til å leveres ut eller bringes ut fra innleveringspoststedet.
2. Når de uten å behandles av mer enn ett poststed*) sendes med landpostbud (eller postfører som gjør landpostbudtjeneste) fra et poststed til steder i ruten eller omvendt, eller innbyrdes mellom steder i ruten, eller mellom steder i to forskjellige ruter som går ut fra samme poststed.
3. I Bergen gjelder lokalporto bare innen bypostbudenes ombæringsdistrikter.

§ 3. Så vel til innlandet som til utlandet kan brukes brevkort (enkelte og med betalt svar) som er laget av private. Slike private brevkort må ikke være over 15 cm lange og 10¹/₂ cm brede og ikke under 10 cm lange og 7 cm brede. De skal være laget av kartong eller av papir som er

*) Brevhus regnes ikke som poststed i dette høvet.

den ikke dekker mer enn den nedreste halvdel av forsiden av kortet.

Som brevkort regnes ombøyde papersedler hvis to indre flater er fullstendig sammen, slik at andre sendinger ikke kan forstrikke seg i dem.

§ 5. Brevkort som ikke fyller de vilkår

som er satt for denne slags sendinger, behandles som brev. Dette gjelder landpostbudtjenesten og utlandet som bare har

ikke brevkort til utlandet som bare har

sterkt nok til at behandlingen ikke blir gjort vanskelig.

Dobbeltkort hvorav den ene halvdelen danner bl. 560 c (spesielle innbetalingskort) kan sendes mot brevkortporto innenriks. Adressesiden må være påtrykt ordet «Brevkort» i overkant.

§ 4. Senderen disponerer over baksiden og den venstre delen av forsiden av brevkort med de forbehold som er nevnt nedenfor.

Det er ikke tillatt å legge ved eller hefte ved brevkort vareprøver eller liknende gjenstander. Likevel kan en klebe på vignetter, fotografier, merker, adressestrimler eller ombøyde sedler, etiketter og alle slags utklipp. De gjenstander som klebes på, må ikke være av den art at de endrer kortenes karakter av brevkort. De må være av papir eller av annet ganske tynt stoff og må slutte fullstendig til kortet. Disse gjenstandene kan bare klebes på baksiden av brevkortene eller på venstre del av forsiden; adressestrimler eller adressesedler kan likevel gå over hele forsiden. Alle slags merker som en kan forveksle med frimerker, er bare tillatt på baksiden.

Brevkort til hvis forside det er klebet fast en ombøyd del av selve kortet som adressen er skrevet på, betraktes som brevkort hvis den ombøyde delen i hele sin utstrekning er klebet fullstendig til kortet og

den ikke dekker mer enn den nederste halvdelen av forsiden av kortet.

Som brevkort regnes ombøyde papirsedler hvis to indre flater er limt fullstendig sammen, slik at andre sendinger ikke kan forstikke seg i dem.

§ 5. Brevkort som ikke fyller de vilkår som er satt for denne slags sendinger, behandles som brev. Dette gjelder imidlertid ikke brevkort til utlandet som bare har den mangel at frimerkene eller frankeringsavtrykkene er satt på baksiden. Disse kortene betraktes som ufrankerte og behandles derfor etter den sendingskategori de hører til etter tekst og størrelse.

§ 6. Brevkort med betalt svar skal på forsiden ha følgende overskrift i det franske språk: «Carte postale avec réponse payée» på første del av kortet og «Carte postale-réponse» på den andre delen. På brevkort som bare brukes innenriks, kan det i stedet stå: «Brevkort med betalt svar» og «Svarbrevkort».

De to delene skal for øvrig hver for seg tilfredstille de andre vilkår som er satt for et enkeltbrevkort; de brettes sammen slik at bretten danner den øverste kant og må ikke lukkes til på noen måte.

Adressesiden på svarkortet skal vende inn.

Senderen av et brevkort med betalt svar har lov til å sette sitt navn og sin adresse på forsiden av svarkortet. Han kan også la trykke på baksiden av svarkortet et spørsmålsskjema bestemt til å fylles ut av adressaten.

Frankering av svarkortet med det lands frimerker som har utstedt brevkortet, gjelder bare hvis de to delene av brevkortet med betalt svar er kommet fram sammenhengende fra utgangslandet; og hvis svardelen sendes til nevnte utgangsland fra det land som det er kommet til i posten. Fylles ikke disse vilkår, behandles det som et ubetalt brevkort.

Brevkort med betalt svar til utlandet sendes ikke fram, når de to delene av kortet ikke er fullt frankert ved innleveringen.

§ 7. Et brevkort som opprinnelig har vært en del av et brevkort med betalt svar, men hvis svarkort er skilt fra, kan brukes som enkeltbrevkort både innenriks og til utlandet.

§ 8. Brevkort som inneholder meldinger fra utenlandske lotterier eller deres agenter, sendes tilbake til utgangsstedet (lov av 12. mai 1939 § 8). Er sendingene levert inn ved norsk poststed, sendes de til politiet.

Kap. V. Korsbåndsendinger.

§ 1. Som korsbåndsendinger postbehandles:

1. trykksaker,
2. blindeskrift,
3. vareprøver og mønster,
4. varekorsbånd (innenriks),
5. forretningspapirer,
6. småpakker.

Arten av sendingene bør settes på forsiden.

Med de unntak som er uttrykkelig nevnt, må korsbåndsendinger

- a) ikke ha noen påtegning eller inneholde noe dokument som har karakteren av virkelig og personlig korrespondanse;
- b) ikke inneholde noe frimerke, noe frankeringsmiddel — stemplet eller ikke, eller noe papir som representerer en verdi.

I alle slags korsbåndsendinger til innlandet er det imidlertid tillatt å legge et frankert kort, omslag eller konvolutt, hvor adressen til senderen er ført på. Det samme gjelder i trykksaksendinger til utlandet. I sistnevnte tilfelle må kortene, konvoluttene eller omslagene være frankert for tilbakesending med frimerker som er gyldige i det land trykksaksendingen er bestemt til.

§ 2. Portoen for korsbånd må alltid forutbetales. Portosatsene er tatt inn i Brevposttakst.

§ 3. Som trykksaker betraktes og sendes fram blad og tidsskrifter som ikke

eller kopiering fra papir til papir, som følge forskriften foran ikke kan sendes for motsett porto. I tvilstilfelle må det kreves at senderen godkjenner at det ved framstillingen er anvendt en mekanisk mangfoldiggjørelsesprosess. Oppstår det undervegs eller på bestemmelsesstedet tvil om framstillingsmåten, skal en ikke derfor anta at det er mekanisk framstilling. Den sendes fram i vanlig måte. Samtidig sendes melding om

sendes i abonnement (jfr. likevel kap. VI § 11), heftede eller innbundne bøker, brosjyrer, noter, visittkort, adressekort, korrekturark med eller uten tilhørende manuskript, gravyrer, fotografier og albumer med fotografier, bilder, tegninger, planer, geografiske karter, klippmønstre, kataloger, prospekter, annonser og forskjellige bekjentgjørelser, enten de så er trykt, gravert, litografert eller autografert, og i alminnelighet alle avtrykk eller gjengivelser på papir eller annet stoff som kan sidestilles med papir (cellophan, gelatin o. l.), pergament eller papp (kartong) ved hjelp av typografi, gravering, litografi og autografi eller enhver annen lett kjennelig mekanisk fremgangsmåte, unntatt kalkering (kopiering fra papir til papir), stempler med løse eller faste typer og skrivemaskin.

Avtrykk av en håndskreven eller maskinskreven original tekst blir regnet som trykksaker, når de er framstilt ved en mekanisk prosess som polygrafi, kromografi osv. En må levere inn ved skranken på poststedene minst 20 sendinger med helt like eksemplarer for at disse avtrykkene skal nyte portomoderasjon. På avtrykkene kan settes samme påtegninger som på trykksaker, se § 6.

Ved innleveringen av slike sendinger må det undersøkes om de virkelig er framstilt ved en mekanisk mangfoldiggjørelsesprosess som foran nevnt, eller om de er framstilt ved gjennomslag av skrivemaskin

eller kopiering fra papir til papir, som ifølge forskriftene foran ikke kan sendes for moderert porto. I tvilstilfelle må det kreves at senderen godtgjør at det ved framstillingen er anvendt en mekanisk mangfoldiggjøringsprosess. Oppstår det undervegs eller på bestemmelsesstedet tvil om framstillingsmåten, skal en ikke derfor returnere sendingen. Den sendes fram og leveres ut på vanlig måte. Samtidig sendes melding om forholdet til utgangsstedet med opplysning om sender og adressat; se for øvrig §§ 28 og 30.

§ 4. Kinomatografiske films, grammofoonplater og gjennomhullet papir bestemt til å brukes i automatiske musikkinstrumenter, kan ikke sendes mot trykksakporto. Fotografiske films sidestilles med kinomatografiske films med hensyn til portoen.

Mot trykksakporto kan heller ikke sendes skrivepapir, konvolutter og liknende når det klart går fram at den trykte delen ikke er det vesentlige ved sendingen.

§ 5. Mot nedsatt porto kan ikke sendes trykte saker som er forsynt med noen slags tegn egnet til å få i stand et avtalt språk. Heller ikke trykte saker som teksten er endret på etter trykningen, likevel med de unntak som uttrykkelig er tilatt iflg. § 6.

§ 6. Det er som et unntak fra de alminnelige reglene tillatt:

I. Utenpå enhver trykksaksending eller inne i den —

- a) å sette ved skrift eller ved mekaniske hjelpemidler senderens og motakerens navn, tittel, stilling, firmanavn og adresse, sendingsdatum, senderens navnetrekk, telefonnummer, telegrafadresse og telegrafkode og hans postgirokonto (postsjekk-konto) eller bankkonto og også et løpenummer eller innskrivingsnummer som bare vedkommer sendingen.

b) å rette trykkfeil;

c) å stryke ut, streke under eller sirkle inn ved streker visse ord eller visse deler av den trykte teksten, med mindre dette gjøres for å få i stand en korrespondanse.

II. ved skrift eller ved mekaniske hjelpemidler å sette eller føye til:

a) i skipslister:

datum og klokkeslett for skipenes avreise og ankomst, skipenes navn og avseilings-, anløps- og ankomst-havn;

b) på reiseadvis:

navnet til den handelsreisende, dag og klokkeslett for ankomsten hans, navnet på det stedet han vil besøke og hvor han tar inn;

c) i bestillinger, subscriptionsjoner eller tilbud på bokhandlersaker, bøker, blad, gravyrer, musikkstykker:

de ønskede eller tilbudte verker, og antall eksemplarer, prisen på verkene og angivelser som vedkommer prisansettelsen, betalingsmåten, utgave og navn på forfatter og utgiver, katalognummer og ordene «heftet», «kartonnert» eller «innbundet»;

d) på blanketter som brukes av bibliotekenes utlånskontorer:

titelen på verkene, tallet på de eksemplarene som ønskes eller er sendt, navnene på forfatter og utgiver, katalognummer, utlånsfrist, navnet på den person som ønsker verket lånt ut, samt andre kortfattede angivelser som angår de omhandlede verkene;

e) på prospektkort, trykte visittkort og jule- og nyttårskort:

ønsker, lykkønskninger, takksigelser, kondolansebevitnelser eller an-

dre høflighetsformler, uttrykt i høyst fem ord eller ved hjelp av høyst fem konvensjonelle forkortelser;

f) på korrekturark: endringer og tilføyelser som vedkommer korrekturen, formen og trykningen, og slike merknader som «Kan trykkes», «Sett. Kan trykkes», eller hvilket som helst tilsvarende uttrykk vedkommende utføringen av arbeidet. I mangel av plass kan tilføyelsene gjøres på særskilte blad;

g) på motebilder, geografiske karter osv.:

h) på priskuranter, annonseofferter, børs- og markedsnoteringer, forretnings sirkulærer og prospekter: tall; andre merknader som prisansettelsen støtter seg på;

i) på bøker, brosjyrer, blad, fotografier, gravyrer, noter og i det hele på alle litterære eller kunstneriske frambringelser som er trykt, gravert, litografert eller autografert:

en tilegnelse, formet som en enkel høflighetsbevisning og på fotografier en meget kortfattet forklarende påskrift eller andre kortfattede påtegninger som vedkommer selve fotografiet;

j) på utklipp av blad og tidsskrifter: tittel, datum, nummer og adresse på den publikasjon som artikkelen er tatt fra;

k) på meldinger om adresseendring: senderens nye adresse og datoen for adresseendringen eller også den gamle adresse og datoen da adresseendringen har funnet sted;

l) på innenrikske boksendinger: en liste over medlemmer av bokforeninger, som viser den orden bøkene

skal sirkulere i, og det tidsrommet som hvert medlem kan beholde dem;

m) på innenrikske trykte innbydelsels- eller innkallingskort å sette navnet til den innbudte eller innkalte, datoen, kløkkeslettet, stedet for sammenkomsten og hensikten med denne;

III. Å legge ved:

a) ved rettede eller ikke rettede korrekturark:

manuskriptet;

b) ved den slags sendinger som er nevnt under II, i:

en åpen faktura med merknader som er alminnelige for fakturaer og som vedkommer den gjenstanden som er sendt.

IV. Dobbelkort hvorav den ene halvdel danner bl. 560 c (spesielle innbetalingskort) kan sendes mot trykksakporto innenriks når adressesiden er påtrykt ordet «Trykksak» og ikke inneholder andre skriftlige tilføyelser i den trykte tekst enn de utfyllinger som teksten anviser. Teksten må være godkjent av Postgirokontoret.

§ 7. Trykksaker skal være pakket inn slik at de lett kan undersøkes. De skal enten legges under korsbånd, i en rull, mellom papplater, i et hylster som er åpent på begge sider eller i begge ender, eller i en åpen konvolutt, eller bindes om med hyssing som må være lett å knytte opp, eller simpelthen foldes sammen.

§ 8. Trykksaker av form og beskaffenhet som et kort kan en sende åpne uten omslag, konvolutt eller ombinding. På liknende måte kan en sende trykksaker som er brettet slik at de ikke kan gå opp under framsendingen.

På trykksaker av form som et kort skal minst høyre halvdel av forsiden være forbeholdt adressen til mottakeren og tjeneste-

merknader eller tjenestesedler. Frimerkene eller frankeringsavtrykkene settes på forsiden og så vidt mulig på den høyre delen av kortet.

§ 9. Kort som har overskriften «Brevkort» («Carte postale») eller tilsvarende betegnelse i noe annet språk, går for trykksakporto, dersom de fyller de alminnelige vilkår for trykksaker. De som ikke fyller disse vilkår, behandles som brevkort eller i tilfelle som brev i henhold til forskriftene i kap. IV § 5.

§ 10. Trykksaksendinger må ikke veie mer enn 1 000 gram til innlandet og 2 000 gram til utlandet; de må ikke være over 90 cm i lengde, bredde og tykkelse tilsammen, eller på noen kant ha en lengde av over 60 cm.

For sendinger i rulleform må lengden og to ganger tverrmålet ikke være over 100 cm, med en største utstrekning av 80 cm.

Til utlandet kan bøker som sendes enkeltvis, ha en vekt av inntil 3 000 gram.

For trykksaker uten omslag og med form av ombøyd eller ikke ombøyd kort gjelder de samme minimumsmål som for brevkort.

§ 11. Flere trykte saker som hver for seg bærer særskilt adresse, må en ikke legge sammen og postsende i en og samme sending; hver enkelt sending må være særskilt ekspedert og frankert.

§ 12. Visse slags trykksaker er tollpliktige i enkelte land. Dette gjelder særlig trykksaker som kan antas å ha handelsverdi eller å være av interesse for forretningsverdenen, f. eks. bilder, kunsttrykk, bøker, varefortegnelser, prislister.

Sendingene skal utstyres som bestemt for tollpliktige saker, se kap. III § 22 a.

§ 13. Når minst 500 trykksaksendinger til innlandet blir innlevert samtidig fra samme sender, kan de mottas som massekorsbånd. Sendingene skal ha samme vekt og

format og samme innhold. På hver sending skal være trykt (ikke stemplet) navnet og adressen til senderen, og dersom det ikke er brukt postklisjé (med postmerke, bølge-linjer og navnet på innleveringskontoret) skal det dessuten på forsiden være trykt (ikke stemplet) ordet «Massekorsbånd» eller «Mengdkrossband».

Ved innleveringen skal sendingene være buntet i passende bunter og slik at lokalsendinger er buntet for seg. Med omsyn til bunting for øvrig må senderen følge de forskriftene som vedkommende poststed måtte gi.

Massekorsbånd kan en ikke rekommandere eller sende mot postoppkrav. Heller ikke kan en forlange at de skal sendes som ilbudsendinger. Så vel sending som utlevering til adressatene kan utstå inntil den kan skje med minst mulig ulempe for Postverket.

Massekorsbånd kan leveres inn ved postkontorer og poståpnerier, og de skal leveres inn ved skranken. Ved innleveringen skal vedkommende postfunksjonær kontrollere det tallet som senderen har gitt opp, og ved stikkprøver undersøke om alle sendinger er av noenlunde samme vekt.

Den som ønsker å levere inn massekorsbånd ved et poståpneri, skal på forhånd skriftlig varsle poststedet om det nøyaktige tallet og om vekten av hver enkelt sending. Skrivet fra senderen heftes ved gjensparten av kvitteringen (se nedenfor).

Portoen skal beregnes for hver enkelt sending, men avgjøres ikke ved frimerker eller frankeringsavtrykk. Sendingene skal heller ikke datostemples.

Av hele portobeløpet ved hver innlevering får senderen rabatt etter følgende satser:

For under 1 000 sendinger ingen rabatt

For minst 1 000 » » » » 10 %

» » » » 10 000 » » » » 15 %

» » » » 50 000 » » » » 20 %

Leverer senderen inn over 100 000, kan han få ytterligere rabatt etter avgjørd av Poststyret for hvert tilfelle. Med henvedelser om dette må følge en prøve av sendingen eller i hvert fall opplysning om vekten og omfanget av den.

Det er adgang til å få portoen beregnet med en høyere rabatt enn bestemt for det antall sendinger som virkelig blir levert inn, når senderen betaler for det tallet som betinger den høyere rabatten.

Portoen betales når sendingene leveres inn. Senderen får kvittering for beløpet (bl. 244). Av kvitteringen tas gjenpart.

Anførslene på kvitteringen kontrolleres ved *postkontorene* av en annen tjenestemann enn den som har utstedt kvitteringen. Gjennomgåingen bekreftes ved signatur på gjenparten.

Poståpneriene sender for hver innlevering det portobeløpet som er betalt inn, og kvitteringsgjenparten sammen med oppgave fra senderen til det overordnede postkontoret. Dette kontrollerer at kvitteringsnummeret og beløpet er riktig, og fører inn beløpet i den protokollen som er nevnt nedenfor.

Bare de poståpnerier hvor det erfaringsmessig viser seg at det forholdsvis hyppig blir innlevert massekorsbånd, bør utstyres med en blokk av bl. 244.

Når det ønskes innlevert massekorsbånd ved et poståpneri som ikke er utstyrt med en blokk av bl. 244 og som vedkommende postmester mener ikke bør ha slik blokk, skal poståpneren ta imot sendingene, beregne porto og gi senderen en foreløpig kvittering for portobeløpet. Poståpneren sender så massekorsbåndene til det overordnede postkontoret i særskilt pakning sammen med den skriftlige underretning fra senderen og en beregning over den porto som han har krevd inn.

Det overordnede postkontoret ekspederer sendingene som sine egne, kontrollerer be-

regningen og sender poståpneren et *løst* eksemplar av bl. 244 in duplo i utfylt og kvittert stand.

Poståpneren leverer originalkvitteringen til senderen mot tilbakelevering av den foreløpige kvittering. Eventuell regulering av det beløpet som er betalt i porto skal skje samtidig.

Poståpneren sender deretter det innbetalte portobeløp og kvitteringsgjenparten til det overordnede postkontoret, som fører den inn i den protokollen som er nevnt nedenfor, med tilføyelse av ved hvilket poståpneri sendingene er innlevert.

Ved postkontorene noterer en sendingene ved hver innlevering i en protokoll (bl. 274 e). Gjenpart av denne tar en ved gjennomskrift. Originalprotokollen med gjenparten av utstedte kvitteringer, i tilfelle fulgt av oppgaver fra senderen, sendes inn ved slutten av måneden til Poststyret sammen med regnskapet som bilag til vedkommende inntektspost. Gjenpartprotokollen oppbevares ved kontoret.

Nettoinntekten av de massekorsbånd som er levert inn i løpet av måneden, føres opp under debetpost 5 på inntektsbilag bl. 274 a.

På makulerte kvitteringer skriver en nødvendig forklaring og legger dem ved regnskapet sammen med gjenpartene som hører til.

§ 13 b. Trykksaker som leveres i et tall av minst 1 000, kan besørges innenriks til fordeling blant følgende grupper av mottakere *uten å være ført på adresse*. (*Adresseløse sendinger*):

1. Husholdninger
2. Gårdbrukere
3. Småbrukere og husmenn
4. Handlende og kontorer.

For Oslo, Bergen og Trondheim kan adresseløse sendinger besørges særskilt til handlende og til kontorer.

Fordelingen kan skje ved alle poststeder i landet. Fordelingen kan omfatte hele landet, bestemte strøk eller bare ett poststed. I større byer kan adresseløse sendinger etter samråd med postmesteren også tas imot til fordeling innen bestemte strøk av byen.

Oppgave over hvorledes mottakere innen de forskjellige grupper fordeler seg på poststedene, blir sendt til postkontorene fra Poststyret. Hvert poststed skal for sitt distrikt ha oversikt over hvorledes de adresseløse sendingene skal distribueres. Innleveringen kan bare skje ved postkontorer (i tilfelle bare ved hovedkontoret og underkontor i utø i distriktene).

Senderen får rabatt etter følgende satser:

For minst 1 000 sendinger	10 %
» » 10 000 »	20 %
« « 50 000 «	30 %

For minst 100 000 rabatt etter avgjørd av Poststyret for hvert tilfelle.

Det er adgang til å få porto beregnet med en høyere rabatt enn bestemt for det tallet som virkelig blir levert inn, når senderen betaler for det tallet som betinger den høyere rabatten.

Sendingene må ha samme vekt, format og innhold, likevel kan det brukes både bokmål og nynorsk i samme parti. Formen skal være slik at sendingene lett kan postbehandles og legges i alminnelige brevkasser i den stand de leveres inn. Poststyret kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra dette. Særskilt omslag for hver enkelt sending er ikke nødvendig.

Sendingene blir ikke datostemplet eller satt på frimerker eller frankeringsavtrykk.

Sendingene kan en ikke rekommandere eller sende mot postoppkrav.

Ved innleveringen skal sendingene være buntet særskilt for hvert poststed og merket med navnet til adressepoststedet og tallet på sendinger i hver bunt. Hver bunt stemples

med utgangskontorets datostempel og skal forsynes med en adresselapp (bl. 211).

På adresselappen stemples navnet på den gruppe mottakere som sendingene skal leveres ut til, f. eks.:

«Til husholdninger»,

«Til gårdbrukere»,

«Til småbrukere og husmenn» osv.

Sendingene leveres inn ved skranken samlet eller i partier innen en kortere frist, likevel må alle sendinger til samme poststed leveres under ett. Hele portobeløpet betales ved innleveringen, eller i tilfelle denne skjer i partier, ved første innlevering. Kontoret må ved stikkprøver kontrollere riktigheten av det tallet som er gitt opp, og at sendingene er av samme art osv. Det samlede tallet bør også kontrolleres ved veiing.

Senderen får kvittering for portobeløpet på bl. 244 som øverst gis påtegningen «Adresseløse sendinger». Av kvitteringen tas gjenpart som legges ved regnskapet. Oppgjøret noteres på bl. 274 e på samme måte som for massekorsbånd. I merknadsrubriken føyes til: «Adresseløse sendinger». Portobeløpet føres i regnskapet på bl. 274 a under debetpost 5.

Sendingene behøver en ikke ekspedere med første post.

Etter forholdene blir sendingene å levere ut over skranken, legge i postboks, sende ut med by- og landpostbud osv. på samme måte som annen post til vedkommende husstand. Det må imidlertid tas omsyn til at utdelingen ikke må føre med seg ekstrautgifter og at en ikke behøver å ekspedere sendingene ved første leilighet, men at det kan skje etter hvert på den måten som er mest bekvem for Postverket.

Når adresseløse sendinger skal legges i postkasse som nyttes av flere mottakere eller leveres inn til avhenting hos landhandlere eller andre, skal det skrives navn på dem før de sendes ut fra poststedet.

§ 13 c. Om *utgiverkorsbånd* se kap. VI §§ 45—50.

§ 14. Som *blindeskrift* betraktes papir med opphøyde punkter eller bokstaver til bruk for blinde.

Klisjéer med blindeskrift-tegn regnes til opphøyd trykk for blinde.

Det samme gjelder lydopptegetninger bestemt bare for blinde, på betingelse av at de sendes av et offisielt godkjent institutt for blinde eller til et slikt institutt.

Ordet «Blindeskrift» skal stå på omslaget.

Innenriks kan også det sær-papiret som brukes til blindeskrift sendes mot denne billigere porto, selv om det er ubeskrevet, når en setter «Blindeskrift» på omslaget av sendingen.

§ 15. Blindeskriftsendinger må ikke veie mer enn 3 000 gram til innlandet og 7 000 gram til utlandet. For øvrig gjelder med omsyn til innpakning og utstrekning de forskriftene som er gitt for trykksaker.

§ 16. Vareprøver må ikke inneholde noen gjenstand som har handelsverdi.

Vareprøvesendinger må ikke veie mer enn 500 gram. De må ikke være over 90 cm i lengde, bredde og tykkelse tilsammen, eller på noen kant være over 60 cm lange. Sendinger med form av en rull: 100 cm i lengde og to ganger tverrmålet tilsammen, med en største utstrekning av 80 cm.

§ 17. Vareprøver må en legge i poser, esker eller løse omslag, slik at en lett kan undersøke dem. De må alltid være pakket slik at andre sendinger ikke kan forstikke seg i dem.

Det kreves ikke innpakking for gjenstander som består av et eneste stykke, f. eks. tre- og metallstykker og likn., som etter forretningsbruk ikke pleier å bli pakket inn. I tilfelle settes adressen og frimerkene på en merkelapp. Denne bør være av pergament og må festes solid. Adressen må like-

vel alltid også stå på selve gjenstanden. I motsatt fall kan det kreves innpakning. På liknende måte skal forholdes, når stemplingen vil kunne skade sendingen.

Det er tillatt å sette ved skrift eller på mekanisk måte utenpå vareprøvesendinger eller inne i dem og i så fall på selve vareprøven eller på et særskilt ark som hører til den: senderens og adressatens navn, titel, stilling, firmanavn og adresse, dessuten sendingsdatum, senderens underskrift, telefonnummer, telegramadresse og telegramkode, postgirokonto (postsjekkonto) eller bankkonto, et fabrikk- eller varemerke, en kortfattet angivelse vedkommende fabrikanten eller leverandøren av varen eller den person som vareprøven er bestemt til, likedan løpe- eller innskrivingsnummer, priser og alle angivelser som vedkommer prisansettelsen, angivelser om vekt, mål, dimensjon og det disponible kvantum, og angivelser som er nødvendige for nærmere å betegne varens opprinnelse og beskaffenhet.

For vareprøveporto går klisjéer (og sidestillet med disse: matriser, stereotypier og galvanos), utklipte mønster enkeltvis, nøkler enkeltvis, friske avskårne blomster, naturhistoriske gjenstander (tørrede eller preparerte dyr og planter, geologiske prøver osv.), tuber med serum eller vaksine og patologiske preparater som er gjort uskadelige ved den måten de er preparert og pakket inn på. Når en unntar tuber med serum eller vaksine som i det almenes interesse sendes fra offentlig anerkjente laboratorier og institusjoner, kan disse gjenstander ikke sendes i handelsoyemed. Innpakningen må være i samsvar med de alminnelige forskriftene for vareprøver.

Varekorsbånd. Reklameartikler og andre mindre varesendinger kan en ta imot til framsending innenriks mot porto som for vareprøver under forutsetning av at sendin-

gene oppfyller de alminnelige forskriftene som gjelder for vareprøver.

Ved «reklamartikler» forstås en i dette høvet gjenstander med trykt,* støpt eller innbrent tekst og som sendes utelukkende i reklameøyemed, men som ikke kan betraktes som trykksaker fordi materialet ikke er papir, pergament eller liknende (se § 3), eller som vareprøver fordi de ikke er virkelig prøve på en vare.

Som «andre mindre varesendinger» betraktes gjenstander som ikke er virkelige prøver på en vare og ikke sendes i handelsøyemed, f. eks. medlemsmerker, legitimasjonstegn osv.

For postbehandlingen av slike varekorsbånd gjelder følgende særforskrifter:

1. På forsiden av hver sending skal være trykt, stemplet eller skrevet «Varekorsbånd». Dette er imidlertid ikke nødvendig når sendingene leveres inn som massekorsbånd. På forsiden skal også stå navnet og adressen til senderen.
2. Samme sender må levere minst 100 sendinger som er helt ensartede med omsyn til format, vekt og innhold. Hver sending må bare inneholde en gjenstand av vedkommende slag.
3. Varekorsbånd kan leveres inn ved postkontorer og poståpnerier og skal leveres ved skranken.

Både sending og utlevering til motakerne kan utstå til det kan skje med minst ulempe for Postverket.

4. «Reklamartikler» skal tydelig tre fram som reklame for et bestemt firma eller forretning.
5. «Andre mindre varesendinger» kan en bare ta imot etter innhentet samtykke fra Poststyret.

§ 18. Når minst 500 vareprøvesendinger til innlandet blir innlevert samtidig fra samme sender, kan de mottas som massekorsbånd. Rabatten beregnes på samme

måte som bestemt for trykksaker sendt som massekorsbånd, og de reglene for vekt, utstyr, innlevering, regnskap osv. som gjelder for disse sendingene, får tilsvarende anvendelse for vareprøver, jfr. § 13.

For adresseløse vareprøver gjelder de samme særforskrifter som for adresseløse trykksaker, jfr. § 13 b.

§ 19. Glassvarer og andre skjøre saker, sendinger som inneholder flytende saker, oljer, fettstoffer, fargestoffholdige eller andre tørre pulver, sendinger som inneholder levende bier, igler og silkeormegg eller de parasitter som omhandles i kap. III § 32 c, må være pakket inn på følgende måte når de sendes som vareprøver:

- a) Glassvarer og andre skjøre saker skal være forsvarlig pakket inn (eske av metall, tre eller sterk bølgepapp), slik at postfolk og postsendingene ikke utsettes for noen fare.
- b) Flytende saker, oljer og saker som lett smelter, skal sendes i hermetisk lukkede beholdere. Hver beholder skal legges i en særskilt eske av metall, motstandsdyktig tre eller sterk bølgepapp, fylt med sagflis, bomull eller et svampaktig stoff i tilstrekkelig mengde til å suge opp vesken om beholderen går i stykker. Lokket på esken må være festet slik at det ikke lett løsner.
- c) Fettstoffer som ikke lett går over i flytende form, som salver, grønnsåpe, harpiks o. likn., og silkeormegg, hvis postføring er forbundet med mindre ulemper, skal først legges i et omslag (eske, pose av lerret, pergament eller likn.) og derpå i en annen eske av tre, metall eller sterkt og tykt lær.
- d) Tørre fargestoffer, som anilin osv., kan bare sendes i esker av sterkt blikk, som igjen er lagt i treesker med sagmugg mellom begge innpakninger; tørre ikke farvestoffholdige pulver skal være lagt

i esker av metall, tre eller papp. Disse eskene skal igjen pakkes i en pose av lerret eller pergament.

e) Levende bier, igler og parasitter skal være pakket i esker som er slik laget at all fare unngås.

f) Saker som måtte ta skade dersom de ble pakket inn på den måten som er foreskrevet f. eks. hermetikkbokser, kan unntaksvis godtas i en hermetisk lukket innpakning. I så fall kan det kreves at senderen eller mottakeren letter undersøkelsen av innholdet enten ved å åpne noen av sendingene som pekes ut, eller på annen tilfredstillende måte.

§ 20. Postverket plikter ikke å sende urekommanderte vareprøver med første post når dette vil føre med seg ulempe. Sendingen kan i så fall utsettes til senere poster som en kan sende dem med uten vesentlig ulempe.

§ 21. Mønster kan innenriks sendes på samme måte som vareprøver.

§ 22. Som forretningspapirer betraktes — forutsatt at de ikke har karakteren av virkelig og personlig korrespondanse — alle helt eller delvis skrevne eller tegnede papirer og dokumenter, såsom gamle åpne brev og brevkort som allerede har tjent sitt opprinnelige øyemed, samt kopier av dem, rettsakter, alle slags dokumenter utstedt av offentlige tjenestemenn, fraktbrev eller konnossementer, fakturaer, visse dokumenter fra forsikringsselskaper, kopier eller utskrifter av private dokumenter skrevet på stemplet eller ustemplet papir, håndskrevne musikkpartiturer eller noter, manuskripter til bøker eller blad, sendt for seg, rettede eller ikke rettede elevarbeider, likevel uten noen merknad som ikke direkte angår utføringen av arbeidet.

Som forretningspapirer betraktes videre alle sendinger til og fra utlandet som inneholder korrespondanse mellom skoleelever selv om sendingene har karakteren av virke-

lig og personlig korrespondanse, på betingelse av at disse sendingene formidles gjennom vedkommende skolars styreere.

Med forretningspapirer kan det følge henvisningssedler eller dokumentlister med følgende eller liknende merknader: oppregning av de papirene sendingene består av, henvisninger til korrespondanse mellom senderen og mottakeren, f. eks.:

«Bilag til vårt skriv av ..... til ..... Vår referanse ..... Forbindelsens referanser .....».

Mot porto som for forretningspapirer kan en sende eldre korrespondanse. De frimerkene som opprinnelig har vært brukt til å frankere denne korrespondansen med, kan bli stående på sendingene.

§ 23. Forretningspapirsendinger må være slik at de lett kan undersøkes, og er for øvrig med omsyn til form, utstyr, vekt og dimensjoner underkastet de forskrifter som gjelder for trykksaker.

§ 24. Grupperte sendinger. Det er tillatt å legge i én og samme sending trykksaker (unntatt blindeskrift), vareprøver og forretningspapirer på følgende vilkår:

1. Hver gjenstand tatt særskilt må ikke i vekt og omfang overskride de grenser som er tillatt for den.
2. Hele vekten av sendingen må ikke være over 1 000 gram for innenrikske sendinger og 2 000 gram for utenrikske.
3. Portoen skal minst være minsteportoen for forretningspapirer dersom sendingen inneholder forretningspapirer, og for utenrikske sendinger minsteportoen for vareprøver dersom sendingen inneholder vareprøver og trykksaker.

§ 25. Det norske postverket tar del i den internasjonale utvekslingen av småpakker (Konv. art. 36 og 41). En liste over de land som småpakker kan sendes til, er tatt inn i Brevposttakst.

For småpakker gjelder forskriftene i Konvensjonen og dens ekspedisjonsreglement.

Senderen av en rekommandert småpakke kan forlange å bære alle postale og ikke postale avgifter som sendingen er belastet med ved utleveringen. Jfr. kap. VII § 32. Om hvilke land som tar del i utvekslingen av frankosmåpakker, se Brevposttakst.

Småpakker skal alltid være påsatt seddel C 1 (bl. 38). I samband med visse land, se Brevposttakst, skal sendingene også følges av tollangivelse; tollangivelse kan i alle tilfelle heftes ved, dersom senderen ønsker det.

§ 26. Som omslag om korsbåndsendinger skal i tilfelle brukes sterkt papir. Adressen på sendinger til fjernere steder bør skrives — foruten på omslaget — også, om mulig, på selve innholdet. Sendingene må være slik at andre postsendinger ikke kan forstikke seg i dem.

§ 27. For utilstrekkelig frankerte innenrikske korsbåndsendinger kreves opp det dobbelte av det manglende portobeløpet.

Utilstrekkelig frankerte korsbåndsendinger til utlandet og helt ufrankerte korsbåndsendinger til inn- og utlandet tas ikke imot til framsending, men leveres tilbake til senderen hvis en kjenner ham; ellers sendes de til Kommisjonen for ubesørget post. Oppdages forholdet først ved adressepoststedet eller ved et mellomliggende poststed, skal sendingene sendes tilbake til utgangspoststedet med nødvendig forklaring og til behandling som nevnt foran.

Utilstrekkelig frankerte og helt ufrankerte korsbåndsendinger som unntaksvis måtte komme fra utlandet, behandles etter reglene i kap. III § 13.

§ 28. Innenrikske korsbåndsendinger som med omsyn til innpakning, vekt eller dimensjoner ikke fyller de vilkårene som er satt for den slags sendinger, leveres tilbake

til senderen hvis en kjenner ham; ellers tas saksene som brev.

Korsbåndsendinger til utlandet som ikke fyller vilkårene med omsyn til innpakning, vekt eller dimensjoner, behandles etter reglene i § 30, 2net ledd, om helt ufrankerte korsbåndsendinger.

Slike korsbåndsendinger fra utlandet settes i porto som utilstrekkelig betalte brev og leveres ut til mottakeren, dersom de fyller vilkårene for brev. I motsatt fall sendes de tilbake til utgangslandet.

§ 29. Alle postsendinger i korsbånd som antas å inneholde sirkulærer eller meldinger fra utenlandske lotterier eller agenter for dem, skal undersøkes av Postverket og hvis mistanken viser seg grunnet, sendes tilbake (lov av 12. mai 1939 § 8). Er sendingene levert inn ved et norsk poststed, sendes de til politiet. Dette gjelder imidlertid ikke *trekningslister* i utenlandske lotterier.

§ 30. Den som sender andre saker som korsbåndsending enn slike som kan gå for korsbåndporto, straffes med bøter, (straffelovens § 339, 2, jfr. postlovens § 25, 1ste ledd, og kgl. res. 6. mai 1932).

Innenrikske korsbåndsendinger med slikt innhold skal innleveringspoststedet levere tilbake til senderen dersom han er kjent eller sendingen viser hvem han er. Ved tilbakeleveringen skal det kreves erklæring fra senderen om innholdet og opplysning om alder, stilling m. v. Dessuten skal omslaget eller adressesiden kreves avgitt. Er innleveringsstedet et poståpneri, skal poståpneren sende det hele til det overordnede postkontor med forklaring.

Dersom det må antas at feilen har sin grunn i at senderen ikke har kjent gjeldende forskrifter eller at han har misforstått forskriftene, og uvitenheten eller misforståelsen må regnes som unnskyldelig, kan postmesteren legge saken bort etter å ha gjort senderen kjent med forskriftene. I alle andre

tilfelle skal postmesteren sende saken til Poststyret med uttalelse og forslag. Han skal i alminnelighet sende saken til Poststyret når sendingen har inneholdt brev, videre når senderen er en person som på grunn av sin næringsvirksomhet eller stilling burde ha satt seg inn i forskriftene eller søkt opplysning hos Postverket om hvorledes forskriftene er å forstå, og postmesteren skal alltid sende saken til Poststyret når det er notert at senderen tidligere har forsett seg på liknende måte. Poststyret avgjør om saken skal sendes til politiet eller om den etter forholdene kan avgjøres med en advarsel.

Er senderen ukjent, eller er forholdet ikke blitt oppdaget på innleveringsstedet, skal sendingen settes i porto som brev. Utleveringspoststedet krever opp porto, forlanger oppgitt navnet og adressen til senderen og krever avgitt omslaget eller adresse-siden. Saken skal så sendes med forklaring til utgangsstedet, eller — hvis dette er et poståpneri — til det postkontoret poståpneriet hører under. Postmesteren skal innhente forklaring fra senderen og deretter behandle saken etter reglene i 3dje leddet foran.

Korsbåndsendinger med slikt innhold og adressert til *utlandet* behandles av innleveringspoststedet i samsvar med nevnte forskrifter for innenrikske sendinger når forholdet oppdages før avsendingen og senderen er kjent.

Er senderen ikke kjent, sendes sendingen inn til Kommisjonen for ubesørget post.

Oppdages forholdet under framsendingen, sendes sendingen med nødvendig forklaring tilbake til utgangspoststedet (for poståpnerier det overordnede postkontoret), som besørger dem levert tilbake til senderen. En går fram på samme måte som når forholdet oppdages før avsendingen.

Dersom sendingene ikke kan leveres tilbake til senderen, sendes de inn til Kommisjonen for ubesørget post.

Sendinger *fra utlandet* settes i porto som utilstrekkelig betalte brev og leveres ut til mottakeren dersom de fyller vilkårene for brev. I mottatt fall sendes de tilbake til utgangslandet.

For sendinger med tollpliktig innhold og vareprøver med handelsverdi, se likevel særregler i kap. III § 30.

Korrespondensbrev med slikt innhold og adressert til utlandet behandles av innleveringspoststedet i samsvar med nevnte forskrifter for innenlandske sendinger når forholdet oppgaves for avsendingen og senderen er kjent.

Et sendebrev ikke kjent sendes sendingskontoret hos Poststyret og Postkontoret i Oslo. Oppgaves forholdet under framsendingen sendes sendingen med nødvendige forklaringer til Poststyret (Postkontoret). Som besorger dem leverer tilbake til senderen. En godkjent for

Kap. VI. Blad og tidsskrifter i postabonnement.

A. Innenrikske blad og tidsskrifter til innenrikske steder.

Anmelding og adgang til tinging.

§ 1. Enhver som vil gi ut et blad eller et tidsskrift som ønskes sendt i posten som blad, må gjennom nærmeste postkontor gi Poststyret melding om det. Meldingen må — om mulig — være ledsaget av prøvenummer og av de nødvendige opplysninger om bladets navn, utgiversted, abonnementstermin, abonnementspris innbefattet porto, gjennomsnittlige vekt i gram av en årgang, om fra hvilken tid og hvor ofte det kommer ut, og om hvem som like overfor Postverket representerer bladet. Slik melding må være kommet inn til Poststyret i full orden minst 6 uker før bladet skal komme ut. Samtidig med anmeldingen må en betale inn en anmeldingsavgift, kr. 25,00, som avgjøres ved frimerker. Disse klebes på anmeldingen — blankett 76 — og datostemples. Anmeldingen sendes Poststyret. Denne avgiften blir betalt tilbake dersom anmeldingen ikke blir godkjent.

Det kan ikke overfor Postverket fastsettes flere utgiversteder for samme blad. Heller ikke kan det fastsettes ulike bladpenger til de forskjellige årstider eller for de forskjellige abonnenter.

Mot en avgift av 5 kroner for hver termin utover én kan det likevel tas inn flere terminer i bladlisten (1 og 2 måneders-

tilløffe skal postmesteren sende saken til Poststyret med uttalelse og forslag. Han skal i ubestridt sende saken til Poststyret når sendingen har innholdt brev, videre når senderen er en person som på grunn av sin næringsvirksomhet eller stilling burde ha satt seg inn i forskriftene eller

kvartals-, halvårs- og helårstermin). Vilkåret er at bladet kommer ut med minst 4 nummer i den korteste terminen som en ønsker å ta inn. Avgiften avgjøres ved frimerker.

Et blad må ikke få samme navn som noe annet blad som tidligere er meldt til postsending, eller et navn som på grunn av likheten kan føre til forveksling med andre bladnavn.

Et blad kan bare godtas med ett navn.

Når et blad som står i bladlisten, har overtatt forlagsretten til ett eller flere andre blad som står i listen, kan det likevel bli gitt lov til at navnet på disse bladene blir føyd til bladets navn ved hjelp av uttrykkene «hvori opptatt», «tidligere» eller liknende.

Bladnavnet må ikke typografisk settes eller trykkes på en slik måte at det kan forveksles med andre bladnavn.

Abonnementsterminen må slutte seg til kalenderåret. Ved månedsabonnement kan den derfor bare regnes fra 1. januar, 1. februar osv., ved fjerdingårsabonnement bare fra 1. januar, 1. april, 1. juli eller 1. oktober, ved halvårsabonnement bare fra 1. januar eller 1. juli og ved helårsabonnement bare fra 1. januar.

§ 2. Skal et blad eller et tidsskrift kunne sendes i posten som blad eller tidsskrift, må det fylle de vilkårene som er satt for trykksaker, trykkes og gis ut her i landet, komme ut regelmessig under samme navn med løpende nummer for året eller abonne-

mentsterminen og minst 4 ganger i terminen, jfr. § 1. Det må kunne tinges av hvem som helst.

Mot bladporto kan for eksempel ikke sendes skrifter som bare inneholder en eller flere alminnelige bøker, heller ikke fortegninger eller kataloger over et enkelt eller flere firmaers fabrikata, varer eller forretninger.

Poststedene skal passe på at bare virkelige blad og tidsskrifter sendes mot bladporto, og i tvilstilfelle innhente Poststyrets avgjerd.

§ 3. Poststyret gir ut en liste over de blad og tidsskrifter som er anmeldt og godtatt. Listen rettes ved tilleggsmeldinger til poststedene.

Innen 15. februar, 15. mai, 15. august eller 15. november må Poststyret gjennom det postkontor hvor bladet kommer ut, ha mottatt underretning om enhver inntredende endring i abonnementsvilkårene m. v.

Dersom en utgiver ønsker å få sendt ut en melding om endring i bladets abonnementsvilkår e. l. utenfor de ordinære tillegg til poststedene, og Poststyret samtykker i at slik melding sendes, må han betale en avgift av 100 kroner.

Poststedene retter sine eksemplarer av listen etter tilleggsmeldingene.

Postmestrene skal hver for sitt distrikt passe på at de oppgavene som bladlisten inneholder, til enhver tid er riktige. Hvis de ikke er riktige, skal postmesteren pålegge utgiveren straks å gi manglende melding om endringene.

§ 4. De blad og tidsskrifter som er ført opp i listen med tillegg, kan en tinge i den alminnelige kontortiden ved alle rikets faste poststeder (unntatt brevhusene og utgiverpoststedet) og hos landpostbud mot at en betaler abonnementsprisen for det tidsrommet (1 eller 2 måneder, fjerdingår, halvår eller år) abonnementet er bindende for.

I tillegg til bladpengene betaler abonnenten en avgift, som er lik portoen for en postanvisning på et beløp lik det innbetalte abonnementsbeløp for hvert eksemplar av hvert blad, uten omsyn til om abonnementet gjelder 1 eller 2 måneder, et fjerdingår, halvår eller år.

Tinging på et blad tar en bare imot ved det poststedet bladet skal adresseres til. Dersom bladet skal sendes til et annet poststed, eller dersom det tinges for nedsatt pris, må abonnenten selv utføre tingingen. Poststedene bør ikke nekte å sende fram vanlige bladpenger for bladeksemplarer som allerede er kommet, når det kreves i begynnelsen av abonnementssterminen.

Når en abonnent selv tinger et blad ved brev eller postanvisning, eller sender abonnementsbeløpet direkte til bladekspedisjonen, må brevet eller postanvisningen frigjøres med alminnelig porto.

Ved feltpostkontor kan blad som tar imot kortere abonnement, tinges for det tidsrommet kontoret er i virksomhet. Likeledes kan det i dette tidsrommet abonneres for tiden til kontoret blir nedlagt eller i tilfelle til utgangen av den løpende terminen.

§ 5. Poststedene kan ikke ta imot abonnement på noe blad eller ta imot noe blad til postsending i abonnement før melding er mottatt fra Poststyret om de nærmere abonnementsvilkårene for bladet (jfr. § 3).

Behandling av tingingene.

§ 6. Når et blad eller et tidsskrift tinges på et postkontor eller poståpneri, føres tingingen inn i en protokoll over mottatte bladtinginger (bl. 136). Den avgiften som er krevd opp, noteres samtidig i rubrikken for avgift (eventuelt merknadsrubrikken). I bladtingingsprotokollen føres bare de tinginger som formidles ved Postverket, og som det altså betales avgift for (jfr. § 4);

derimot ikke de tinger som abonnentene besørger direkte.

Det skal gis abonnenten kvittering for det beløpet som er betalt inn (bl. 79 eller 83).

§ 7. Tinger som er tegnet før abonnementsterminen begynner, skal sendes mest mulig samlet, likevel i så god tid at bladet får godt høve til å utføre tingingene fra begynnelsen av terminen.

Tinger som tegnes etter at abonnementsterminen er begynt, skal ekspederes så vidt mulig daglig både fra postkontorer og poståpnerier.

§ 8. Abonnementet ekspederes ved bladpostanvisning (bl. 81 a) adressert til bladets ekspedisjon. Utgiverstedet blir bladets adressested for tinger m. v.

Forsiden av blad-anvisningens kupong skal datostemples. Kupongen må inneholde alle nødvendige opplysninger om abonnementet, således for hvilken bestemt termin bladet tinges, abonnentens fulle navn, stilling, postadresse, beløp, avgiften o. l.

Dersom anvisningskupongen ikke gir plass for alle abonnenters navn, nyttes tingingsseddel (bl. 81 b). Den sendes fram særskilt. I så fall noterer en dette på kupongen og setter antall, abonnementsbeløp m. v.

De blad som poststedet fordeler etter liste (se § 12), bør imidlertid bare tinges i et bestemt tall eksemplarer, og abonnentenes navn gis ikke opp med mindre bladet har bedt om det.

På bladanvisningen settes frimerker for summen av avgiftene for de tingingene anvisningen gjelder. Bestemmelsespoststedet kontrollerer avgiftsbeløpene og passer på at de frimerkene som er satt på svarer til summen.

Dagen som abonnementet ekspederes og innbetalingsnummeret på bladanvisningen noteres i protokollen for mottatte bladtinginger, dersom det ikke blir notert på annen måte som er liksom betryggende.

§ 9. Når blad og tidsskrifter blir tinges hos landpostbud, gir landpostbudet kvittering for tingingen på bl. 6. I tillegg til kontingenten kreves opp en slik avgift som er nevnt i § 4, 2net ledd. Landpostbudet tinger deretter bladet på det poststedet landpostbudruten går ut fra, eller på utgiverpoststedet, dersom ruten berører flere poststeder, og bladet kommer ut på et av disse.

Poststedet behandler det abonnementet som er tegnet ved landpostbudet som sine øvrige tinger.

Fornyning av abonnementet.

§ 9 b. Fra postkontorene skal det i god tid og seinest 10 dager før utløpet av abonnementsterminen sendes ut varselseddel (bl. 83) til de postabonnenter på dagblad som ikke har betalt bladpengene for neste termin. Seddelen skal inneholde en anmodning til tingerne om å betale bladpengene innen en bestemt dag dersom de ønsker å fornye abonnementet.

Ved betaling av bladpengene bør abonnenten ha med seddelen, og postkontoret gir i så fall kvittering på denne.

Overflytting.

§ 10. Dersom en abonnent ønsker sitt abonnement på et blad eller tidsskrift flyttet over til et annet poststed, må han selv vende seg til bladekspedisjonen om det.

Det samme gjelder når en abonnent som bor på utgiverstedet, ønsker sitt blad ekspedert til et annet poststed (jfr. § 11). For slike henvendelser betales vanlig porto.

Dersom poststedene besørger fordelingen blant abonnentene (jfr. § 12), må bladekspedisjonen sende melding om overføringen av abonnementet både til fraflyttings- og tilflyttingspoststedet. Slike meldinger kan sendes som «postsak».

Innlevering og sending av bladene.

§ 11. Blad og tidsskrifter må for å kunne sendes i postabonnement leveres inn av bladets ekspedisjon på det faste poststedet på utgiverstedet. De kan ikke leveres direkte til postekspedisjoner.

Ved innleveringen skal hvert enkelt eksemplar være ordentlig falset og lagt sammen. Med de unntak som er nevnt i § 12, må de være forsynt med tydelig påskrevet eller påtrykt navn og adresse til hver abonnent. Særlig er det nødvendig at nøyaktig angivelse av bopel er føyd til for de stedene hvor blad bæres om.

Navn og adresse skal plasseres på den måten som er mest hensiktsmessig for postsorteringen. Postmesteren kan gi nærmere forskrifter om dette.

Alle eksemplarene skal være sortert og pakket i bunter som er påført navnet til bestemte postruter etter direktiv fra innleveringspoststedet.

De eksemplarene som er adressert til samme poststed, skal dessuten være buntet i en pakke eller i flere pakker dersom det er nødvendig av hensyn til størrelsen.

De eksemplarene som sendes må dessuten være eksemplarer av den løpende abonnementsterminen. Likevel kan de siste nummer for det foregående år tas imot til sending innen utgangen av påfølgende januar måned. I særlige tilfelle kan Poststyret inrømme at denne fristen blir forlenget. Blad som kommer ut sjeldnere enn en gang ukentlig, må sendes adressaten i et tidsrom som svarer til abonnementsterminen, andre blad regelmessig i et tidsrom av minst 1 måned. Mot bladporto tillates således ikke sendt enkelte prøvenummer eller bare et enkelt nummer av årgangen eller eksemplarer av eldre årganger. Abonnenter som bor på utgiverstedet, og som i alminnelighet får sine blad brakt til seg direkte fra ekspedisjonen, kan under midlertidig fravær få sine blad sendt

fra ekspedisjonen mot alminnelig bladporto (jfr. § 10).

Dersom poststedene har grunn til å tro at et blad eller tidsskrift sender andre eksemplarer som blad enn de som etter foranstående tillates sendt som blad, må forholdet undersøkes og i tilfelle innberettes til Poststyret.

Innleveringstiden for blad fastsettes av poststedets styrer. Den må settes så sent som mulig innen avgangen av postene.

Poststyret har fullmakt til i særlige tilfelle:

1. Å kreve:
  - inntil 6 ukers varsel når et anmeldt blad som ordinært sender bladeksemplarer til større tall abonnenter i by eller på annet tettbebyggt sted, ønsker slike eksemplarer ført over til Postverket mot bladporto,
  - at overføringen skjer fra begynnelsen av neste kvartal,
  - og at bladeksemplarene til stedet skal sendes i posten i minst 6 måneder.

2. Av omsyn til vansker ved ombæringen å bestemme at bladeksemplarer som leveres inn i større tall mot trykksakporto, etter tilhøvet enten kan nektes mottatt av Postverket eller ikke skal bæres om.

§ 12. Blad og tidsskrifter som kommer ut minst 6 ganger ukentlig, kan unnlate å skrive abonnentenes navn og adresse. Bestemmelsespoststedet fordeler da eksemplarene blant abonnentene etter fordelingslister som en tar imot fra bladets ekspedisjon. Bladekspedisjonen må i så fall i god tid før hver abonnementstermin begynner sende hvert enkelt poststed hvor bladet har abonnenter, en liste over abonnentenes navn og adresse. På denne listen skal være ført opp de abonnentene som har tegnet sitt abonnement gjennom poststedet, og de som har tegnet det direkte. Hvor det er tinget et bestemt tall, blir bare dette å føre på listen. Som tillegg til hovedlisten må det sendes

liknende oppgaver over abonnenter som kommer til senere.

Rett til fordeling etter fordelingslister har også «Norsk lovtidend», «Stortingstidende», og «Pristidende».

Er bestemmelsespoststedet et feltpostkontor, bør hvert enkelt bladeksemplar være forsynt med tydelig navn og adresse til abonnenten.

§ 13. Blad og tidsskrifter kan ikke sendes til abonnentene i lukket omslag. Dersom det åpne omslaget skjuler navnet på bladet, skal navnet trykkes eller skrives på omslaget. Til omslag må ikke brukes papir som det er trykt annonser eller likn. på.

På sendingene må det for øvrig ikke stå andre påskrifter eller tilføyinger enn navnet og adressen til utgiveren og abonnenten, tiden for abonnementets opphør og navnet og nummeret på bladet eller tidsskriftet. Inneholder pakken flere eksemplarer, kan en føye til tallet.

Blad som ikke fyller vilkårene for å kunne sendes i abonnement, behandles som trykksaker. Fyller de heller ikke vilkårene for trykksaker, behandles de som brev.

Den som i en bladsending sender andre saker enn slike som kan gå for bladporto, kan ilegges bøter. Straffelovens § 339, 2, jfr. postlovens § 25, 1ste ledd, og kgl. res. av 6. mai 1932. Poststedene går i så fall fram etter forskriftene i kap. V § 30 om korsbåndsendinger.

§ 14. Blad og tidsskrifter skal ikke dato-stemples under sendingen som andre post-saker (jfr. kap. III § 10).

§ 15. Postverket plikter ikke å sende blad og tidsskrifter som kommer ut sjeldnere enn én gang ukentlig med første post, når dette vil føre med seg ulempe. En kan i så fall utsette sendingen til senere poster, så at den kan skje uten vesentlig ulempe.

Bladporto.

§ 16. Portoen for blad og tidsskrifter i abonnement er:

Grunnporto: 33 øre pr. kg for blad med årsvekt til og med 5 kg.

Tillegg for blad med årsvekt over 5 kg: 1 øre i kilogramtaksten for hvert overskytende 3 kg eller del av 3 kg.

Portoen blir etter dette:

33 øre pr. kg for blad med årsvekt til og med 5 kg,

34 øre pr. kg for blad med årsvekt over 5 kg til og med 8 kg,

35 øre pr. kg for blad med årsvekt over 8 kg til og med 11 kg osv.

Med årsvekten mener en det som ett eksemplar av en årgang av bladet veier, regnet fra 1. januar til 31. desember. En legger foreløpig til grunn den gjennomsnittsvekten av en årgang som er ført opp i bladlisten.

For blad og tidsskrifter som regelmessig kommer ut sjeldnere enn 2 ganger i uken, skal det betales et tillegg på 1 øre for hvert enkelt eksemplar.

Dersom det av blad og tidsskrifter som regelmessig kommer ut sjeldnere enn to ganger ukentlig, leveres inn til sending mer enn ett særskilt nummer i samme omslag, blir porto å beregne for 2 (eller flere) nummerksemplarer.

Utgiverpoststedet veier, hver gang et blad eller et tidsskrift leveres inn, alle de innleverte bladeksemplarene under ett (jfr. § 18).

Vekten noteres i tiendedeler av kilogram, idet en runder av oppover til nærmeste høyere tiendedel.

Gjennomsnittsvekten må av omsyn til beregningen av portoen alltid være gitt opp så nøyaktig som mulig i bladlisten. Ved poststedene skal en derfor regelmessig foreta stikkprøver ved at enkelte nummer av bla-

dene veies. For blad med årsvekt som er gitt opp til å ligge opp imot eller over en av de vektgrensene som fører med seg høyere portosats (5 000, 8 000, 11 000 gram osv.), skal et eksemplar (uten omslag) av hvert enkelt nummer (iberegnet eventuelt tillegg) veies ved hver innlevering og vekten noteres i protokoll bl. 197. Hvis den årsvekten som finnes ved slik veiing avviker fra den som er ført opp i listen, sendes melding til Poststyret med forslag til mulig etterregulering av portoen.

Av blad og tidsskrifter som regelmessig kommer ut sjeldnere enn 2 ganger ukentlig, veies dessuten ved hver innlevering et enkelt nummer-eksemplar med omslag og mulige bilag eller tillegg. Vekten noteres i hele gram i protokoll bl. 197. Den samlede vekten av innleverte eksemplarer divideres med den funne vekten av et enkelt eksemplar. En får da tallet av de eksemplarer som er levert inn for hver gang.

Får en brøk av eksemplarer, runder en av oppover til helt eksemplar. Dette tallet legges til grunn for beregningen av den portoandelen som består i 1 øre pr. nummer-eksemplar.

For blad med opphøyd skrift for blinde med påskrift «Blindeskrift», er portoen 3 øre for hvert kilogram eller del av det.

For blad adressert til bladets kommisjonærer (kommisjonærblad) er portoen 20 øre pr. kg eller deler av kg for dagblad og 25 øre pr. kg eller deler av kg for andre blad. Portoen beregnes for minst 2 kg for hver innlevering.

Vekt og oppgjør noteres og regnskapsføres atskilt fra den alminnelige bladporto.

§ 17. Etter postmesterens bestemmelse skal bladporto betales månedlig, ukentlig eller ved hver innlevering.

Hvis portoen ikke betales ved hver innlevering, skal det forskuddsvis ved begyn-

nelsen av hver innbetalingstermin betales et beløp som erfaringsmessig fullt ut svarer til portoen for bladet for et tidsrom som svarer til oppgjørsterminen. I stedet for kontant innbetaling kan det stilles sikkerhet enten ved deponering av bankbok eller ved bankgaranti. Bankboken må være forsynt med påskrift om at kontoen ikke kan disponeres uten samtykke fra postmesteren. Hvis skyldig porto, forskudd eller liknende ikke straks blir gjort opp, kan postmesteren nekte å ta imot bladet til postbehandling.

Ved utgangen av kalendermåneden summeres resultatet av de enkelte veiinger, og portoen beregnes av den samlede vekten for måneden, slik at deler av kilogram i den samlede sum regnes som helt kilogram. Se for øvrig § 16.

Dersom portoen skal betales pr. uke eller ved hver innlevering, betales hver gang bare for det innleverte antall hele kg og i tilfelle for tallet av de eksemplarene som er levert inn samtidig. Ved utgangen av kalendermåneden summeres vektprotokollen som nevnt ovenfor. Etterpå foretar en endelig oppgjør.

Postmesteren er overfor Postverket økonomisk ansvarlig for bladporto hvis forskriftene i reglementet ikke blir fulgt.

§ 18. På utgiverpoststedet føres protokoll (bl. 197). I denne føres inn resultatet av veiingen ved hver innlevering og portooppgjørene med utgiverne hver gang oppgjør finner sted. Hvert av de blad som kommer ut på stedet, får sin særskilte konto. Når det betales forskudd på porto, noteres straks de mottatte beløpene i protokollen.

Ved hver innlevering skal bladet gis en oppgave på bl. 243 eller i kvitteringsbok over den vekten som er levert inn.

Når portoen ikke betales samtidig med innleveringen, sender innleveringspoststedet hver gang portooppgjør skal finne sted,

bladekspedisjonen regning *in duplo* med oppgjør for betalingsterminen (bl. 196 a og b). Ved innbetaling av portoer beholder poststedet bl. a. På den skal utgiveren eller en annen representant for bladet ha skrevet attest for at oppgjøret er riktig og godkjent. Blankett b leveres tilbake til bladet i kvittert stand. Postverkets eksemplar sendes med protokollen (bl. 197) til Poststyret, se nedenfor.

Betales portoer ved hver innlevering, får poststedet godkjenning for den samlede porto som er betalt i løpet av måneden. Slik godkjenning gir utgiveren eller en annen representant for bladet.

Ønsker bladekspedisjonen kvittering for den innbetalte bladportoer i kvitteringsbok, gir innleveringspoststedet kvittering i denne istedenfor på bl. b.

Protokollen innrettes for måneden og sendes med regnskapet for den måned portoer er betalt i. Poståpneriene sender protokollen til det overordnede postkontoret ved utgangen av måneden. Se for øvrig Regnskapsreglementet.

Bilag og tillegg.

§ 19. Med blad og tidsskrifter kan sendes trykte saker som «bilag». Disse bilagene må være forsynt med påtrykk om at de er bilag til et bestemt nummer av bladet. De må sendes til alle abonnenter uten at de vanlige bladpenger blir forhøyd ved det. Bilag kan således ikke sendes med bare til enkelte abonnenter, f. eks. til nye abonnenter, til erstatning for nummer som ikke lenger kan skaffes, eller til abonnenter som har betalt bladpenger forskuddsvis for et lengre tidsrom. Et blad som en kan abonnere selvstendig på, kan ikke sendes med et annet blad som et fast og regelmessig bilag.

Bilagene kan være heftet og falset, men ikke bundet inn.

Maksimumsvekten for bilag er 125 gram. Bilag må legges inn i det nummer av bladet det hører til. Det kan ikke sendes særskilt.

Før en tillater at bilag blir sendt med, må utgiveren skriftlig underrette innleveringspoststedet om medsendingen. Samtidig må han på tro og love gi opp tallet på de eksemplarer av bilaget som er sendt.

For bilag betales det vanlig vektporto som følge av at de veies sammen med bladet, og dessuten en tilleggspoer av 2 øre for hvert postsendt eksemplar av bilaget. Oppgjør for denne tilleggspoer føres inn på bladets konto i den protokollen som er nevnt i § 18.

Reklamesedler som er klebet på blad i postabonnement, kan godtas uten at bilagsporto beregnes. Men sedlene må da være klebet fast til bladet på en slik måte at de danner en uatskillelig del av bladet og på en plass som er bestemt for annonser.

§ 20. Til bilag etter § 19 regnes ikke slike «tillegg» til blad og tidsskrifter som er en del eller fortsettelse av bladet eller tjener til å fullstendigjøre, forklare eller illustrere innholdet av bladet, f. eks. opplysende tegninger, karter eller illustrasjoner, og som gis ut av bladets redaksjon eller ekspedisjon.

Poststyret har fått fullmakt til å dispensere fra forskriften om at «tillegg» skal gis ut av bladets redaksjon eller ekspedisjon og at det skal være forsynt med påtrykk om at det er tillegg til et bestemt nummer av bladet.

Vilkårene for dispensasjon er at tillegget blir anmeldt til opptaing under bladets navn i bladlisten, at det regelmessig følger alle eller enkelte nummer av bladet til alle dets abonnenter, og at det ikke er gjenstand for særskilt abonnement. Det må sendes søknad til Poststyret om dispensasjon fra de nevnte forskriftene før poststedene kan ta imot publikasjoner som nevnt som tillegg.

Søknaden må være ledsaget av 1 prøveeksemplar og en uttalelse fra det selskapet som gir ut vedkommende publikasjon om at bladet har tillatelse til å ta opp navnet på publikasjonen som «tillegg»snavn under sin hovedtittel i bladlisten.

Virkelige tillegg blir å betrakte som deler av bladet.

Tilleggene må sendes til alle abonnenter uten at de vanlige bladpengene forhøyes ved det. Det skal være trykt på dem at de er tillegg til et bestemt nummer av bladet og må legges inn i det nummeret av bladet de hører til. De kan ikke sendes særskilt.

Postverkets postanvisningsblanketter og innbetalingskort kan legges inn i blad og tidsskrifter og regnes som tillegg på følgende vilkår:

Blankettene må være bestemt til betaling av abonnement. De må sendes med et og samme nummer av bladet, men trenger ikke være forsynt med påtrykk om hvilket nummer av bladet de følger. Poststedet må før innleveringen underrettes skriftlig om at blankettene følger med. Blankettene kan være helt eller delvis fylt ut med trykk, eller de kan sendes uten noen utfylling. Alle blanketter må være enslydende og sendes til alle abonnenter — en blankett i hvert eksemplar — likevel trenger blanketten ikke følge eksemplarer til innenbys abonnenter (lokalmøring) og eksemplarer til løssalg (kommisjonærpakker). Sendes blanketten også til abonnenter i disse gruppene, må den også her følge med hvert enkelt eksemplar innen gruppen.

Et blad som det kan abonneres selvstendig på, kan ikke sendes med et annet blad som et fast og regelmessig tillegg.

Trykkark med annonser som er heftet inn eller klebet inn i et blad, og som har samme format som bladet, bør uten omsyn til sidetall og trykkested regnes som deler av bladet og ikke som tillegg eller bilag.

§ 21. Dersom det søkes sendt med blad og tidsskrifter bilag eller tillegg som ikke fyller de vilkårene som er satt i henholdsvis §§ 19 og 20, må vedkommende nummer av bladet nektes sendt om forholdet blir oppdaget på utgiverpoststedet. Oppdages forholdet på et poststed underveis eller på bestemmelsespoststedet, sendes underretning om det til utgiverpoststedet. Dette innhenter erklæring fra bladekspedisjonen og melder i tilfelle saken til Poststyret.

Ankomne blad.

§ 22. Blad og tidsskrifter som er sendt i posten, bæres om til abonnentene på de stedene hvor det er brevombæring (altså også i landpostbudruiter). Dersom en enkelt bladpakke er så tung at den ikke uten ulempe kan bæres ut, underrettes adressaten ved meldeseddel om at pakken er kommet (jfr. kap. XIV § 47). Det er likevel ikke noe i veien for at de som ønsker regelmessig å hente bladene sine selv, kan gjøre dette uten å betale avsetningsavgift eller postboksavgift for det, jfr. kap. XIV § 45.

Undersøkelser av bladeksemplarer som ikke har nøyaktig adresse, må ikke forsinke ombæringen av andre postsaker. Eksemplarene kan i så fall ligge til en senere ombæring.

På bladeksemplarer som poststedene sender til adressatene leilighetsvis, ved private bud eller liknende, bør en alltid skrive abonnentenes navn. Slik påskrift er ikke nødvendig på eksemplarer som legges i bokser eller private brevkasser av poststedet eller av landpostbud som går ut fra dette.

Poststedene må ikke imøtekomme anmodninger fra bladene om å dele ut gratis-eksemplarer etter beste skjønn uten at det er gitt opp bestemte adressater.

§ 23. Innenbys eller innenbygds blad og tidsskrifter som er ført opp i bladlisten, og

som ikke kommer ut oftere enn 5 ganger ukentlig, kan forlanges båret ut mot betaling av alminnelig bladporto på steder hvor alminnelig brevombæring finner sted (jfr. § 16); dette må i tilfelle meldes til vedkommende poststed og Poststyret. Slike blad-eksemplarer veies, takseres og behandles da på samme måte som eksemplarer som skal sendes i posten. Kan slike blad ikke tas med ved første brevombæring uten ulempe for ombæringen av de postsaker som er kommet fra andre steder, må de alle eller en del av dem ligge over til neste eller en senere ombæring.

Innenbys blad kan ikke tinges på poststedet. De må tinges direkte i bladekspedisjonen.

Innenbygds blad kan på samme måte innleveres på poståpnerier for å bli hentet der, eller for å bli levert ut ved landpostbud, når de ikke kommer ut oftere enn 5 ganger om uken.

§ 24. Mangler det ved ankomsten av posten eksemplarer av blad og tidsskrifter som fordeles av bestemmelsespoststedet (se § 12), sender dette straks tilbakemelding om det (bl. 68).

Mangler eksemplarer av andre blad, må abonnenten selv vende seg til ekspedisjonen av bladet. For denne henvendelse betales vanlig porto. Portoen betales likevel tilbake dersom det viser seg at mangelen skyldes en feil av Postverket.

§ 25. Når et blad eller tidsskrift nektes mottatt, eller adressaten ikke finnes eller er flyttet til et annet poststed uten å underrette om flyttingen (jfr. § 10), sendes det snarest mulig til utgangsstedet, idet en setter nødvendig forklaring på eksemplaret. Dette dato-stemples tydelig. De nummer av samme blad som senere kommer med samme adresse, blir liggende ved poststedet til disposisjon for bladet i det tidsrommet som er fastsatt i kap. XV § 5. Deretter blir de tilintetgjort.

Blad til kommisjonærer (kommisjonærblad).

§ 25 b. Mot porto som er nevnt i § 16 kan en bladutgiver sende eksemplarer av blad i pakker adressert til kommisjonærene for bladet.

Ved innleveringen må pakkene være forsynt med en stor adresselapp av samme gule farge som den merkelappen som er nevnt nedenfor, eller det ytre omslaget for pakkene kan være av sterkt papir i samme gule farge. Papiret må være så sterkt at det tåler postbehandlingen og transporten.

På adresselappen, eventuelt innpakkingspapiret, må være trykt:

«Blad til kommisjonærer».

Gummierte papirstrimler kan brukes til omsnøring av pakkene når de blir satt på slik at pakkene blir lette å åpne.

Poststedene har rett til å åpne pakkene for kontroll, selv om papirstrimlene må rives over.

Bladpakkene skal leveres til poststedet skilt fra den andre bladposten. De skal være buntet slik som innleveringspoststedet krever.

Poststedet sender pakkene til adressestedet eller den postekspedisjon som skal levere ut pakkene, i pose merket med en gul merkelapp (bl. 228).

Kommisjonærene må selv hente sine bladpakker regelmessig etter nærmere bestemmelse av postmesteren *uten varsel* fra poststedet.

Dersom utgiveren ønsker at bladpakkene skal leveres ut direkte fra postekspedisjon, må han sende søknad om det til postmesteren på det stedet bladet kommer ut. Postmesteren behandler søknaden i samråd med andre interesserte postmestre. Søknaden kan imøtekommes bare hvis ordningen kan settes i verk uten merutgifter.

Forskriftene om pakking m. m. gjelder også for disse sendingene, men postposen

må i dette tilfellet adresseres til vedkommende *postekspedisjon*.

Kommisjonærsendinger som ikke blir hentet eller ikke kan bli levert ut, kan sendes tilbake mot vanlig porto for kommisjonærblad.

Disse retursendingene skal veies ved utgiverpoststedet og føres inn i protokoll bl. 197. I merknadsrubrikken setter en: «Retur». Porto skal kreves opp hos utgiveren av bladet.

Poststedene må så vidt mulig føre tilsyn med at mottakerne av pakkene virkelig er kommisjonærer for bladet.

De eksemplarer som blir sendt som kommisjonærblad, trenger ikke å høre til den løpende abonnementstermin. Det er heller ikke nødvendig at blad som kommer ut sjeldnere enn én gang i uken, blir sendt til kommisjonæren i et tidsrom som svarer til abonnementsterminen, eller at andre blad blir sendt i minst én måned.

Kommisjonærpakkene må ikke inneholde annet enn det som er tillatt å sende mot bladporto og som samtidig blir sendt til abonnentene på bladet. Likevel kan pakkene inneholde en følgeseddel, der bare tallet på de bladeksemplarer som pakken inneholder, er ført opp.

En vanlig faktura kan ikke legges i kommisjonærpakkene.

Maksimumsvekt for kommisjonærpakker er 20 kg.

Ansvar.

§ 26. Postverket tinger blad og tidsskrifter bare på vegne av abonnentene. Når bladpenger som er betalt inn, er sendt til bladet, er Postverket derfor ikke ansvarlig overfor abonnenten for det beløpet som er mottatt, om han ikke måtte få bladet.

Postverket vil imidlertid ved henvendelse til bladet søke å hjelpe abonnenten til

enten å få bladet eller å få bladpengene tilbake.

Hvis slik henvendelse fra vedkommende poststed til bladet ikke nytter noe, sendes melding til Poststyret.

Forskjellige forskrifter.

§ 27. Enhver utgiver av blad og tidsskrifter skal sende et gratiseksemplar av bladet til Universitetsbiblioteket og et til Politidepartementet.

§ 28. Utgivere av blad og tidsskrifter plikter til enhver tid å følge de reglementariske forskriftene som Poststyret utferdiger med omsyn til ekspedisjon, adressering og innpakking m. v. av blad og tidsskrifter.

§ 29. Dersom forskriftene for sending av blad og tidsskrifter i posten ikke blir overholdt, eller en utgiver unnlater å sende eksemplar av bladet som er tinget og betalt gjennom Postverket, og holder tilbake det betalte abonnementsbeløpet, har Poststyret rett til å stanse så vel postsendingen av vedkommende blad eller tidsskrift som abonnement på dette gjennom poststedene.

§ 30. Bladenes fordelingslister med tillegg og rettinger kan sendes til poststedene som «postsak». Det samme er tilfelle med tilbakemeldinger fra poststedene angående blad som fordeles etter lister fra bladekspedisjonen (jfr. § 24, 1ste ledd).

Derimot må det betales vanlig porto for all korrespondanse mellom abonnentene og bladene og mellom bladene og deres kommisjonærer (jfr. § 24, 2net ledd).

§ 31. Dersom en sending fra et blad eller tidsskrift er sendt som «postsak», men viser seg å inneholde annet enn det som kan gå som postsak etter forskriftene i dette kapitel, takseres den som ubetalt, og porto-beløpet kreves i tilfelle hos senderen.

§ 32. Postverket besørger ikke oppsiing av blad eller tidsskrifter. Slike oppsiinger kan heller ikke sendes som «postsak».

§ 33. Postverkets tjenestemenn har ikke lov til å gi opplysninger til private om i hvilken utstrekning blad eller tidsskrifter sendes i posten (jfr. kap. XVIII § 1 og postlovens § 8).

§ 34. Postverkets tjenestemenn må være helt upartiske under bladtjenesten og må ikke virke for en øket eller minsket utbreding av enkelte blad eller tidsskrifter.

Det er forbudt for alle Postverkets tjenestemenn:

1. Å besørge tegning av abonnement på blad eller kreve opp abonnementsavgift utenom Postverket.
2. Uten Poststyrets samtykke å besørge ombæring eller utdeling til abonnentene av blad og tidsskrifter utenom Postverket.
3. Uten Poststyrets samtykke å selge fra poststed blad og tidsskrifter som ikke er sendt fram gjennom Postverket.

Norge
Postkontorets Bladavdeling,

Oslo.

Postkontoret, Narvik

(ved framsending over Ofotbanen).

*) Utsvekslingen foreløpig innstilt.

Dette gjelder også de tjenestemenn i Postverket som ikke går inn under lov om offentlige tjenestemenn av 15. februar 1918 og gjelder både i og utenfor tjenesten.

B. Innenrikske blad og tidsskrifter til utlandet og utenrikske blad og tidsskrifter til Norge.

§ 35. Blad og tidsskrifter utveksles mellom Norge og utlandet på grunnlag av den internasjonale overenskomsten om utveksling av blad og tidsskrifter med tilhørende ekspedisjonsreglement, og på grunnlag av Overenskomsten om den nordiske postforening for utveksling av blad og tidsskrifter mellom de nordiske land. Om britiske og amerikanske blad og tidsskrifter til Norge, se § 41.

§ 36. Direkte utveksling finner sted med Belgia, Danmark, Finland, Frankrike,*), Island, Italia*), Marokko*) (unntatt den spanske sone), Nederland,*) Romania,*) Sveits, Sverige, Tyskland,*) Tsjekkoslovakia og Vatikanstaten.*)

Som utvekslingskontorer forretter på norsk og utenlandsk side følgende:

Belgia:

Bureau d'échange des journaux, Bruxelles 1.

Danmark:

Avispostkontoret, København V.

Finnland:

Tidningspostkontoret,

Helsingfors.

Postkontoret, Torneå.

Utgiveren skal legge bladene i omslag adressert til adresspoststedet. Det må vises den største omslag ved innpakningen og adresseringen av bladene. Særlig må en passe på at mulige bokstav- og tallangivelser i adressen er tydelig til. Omslaget skal være påført abonnements-poster. Kravet uttrykkes i adresseløst i adresseløst det, skal bladene unntaksvis sendes i omslag til abonnenten personlig. Dette gjelder for blad i Frankrike og Italia. Omslaget skal også da være påført abonnements-poster.

Postkontorets Bladavdeling,
Oslo.

Portoen for postabonnement til utlandet er den samme som til innlandet og avgjøres under ett av utgiverne. Den beregnes sammen for bladene til innlandet og utlandet og føres på samme konto. Med blad og tidsskrifter kan sendes trykte saker som erlagges på de vilkår som er foreskrevet i § 19. For blader kreves opp en tilleggsporto for hvert postsendt eksemplar.

Postkontoret, Narvik
(ved framsending over Ofotbanen).

§ 39. Blir det ved norsk poststed satt fram anmodning om tinging på norsk blad eller tidsskrift til et av de land som utveksler blad med Norge på grunnlag av den internasjonale bladoverenskomsten, men som ikke tar del i utvekslingen, utvekslingsabonnementet sender poststedet en forespørsel til bladbeholdningen i Oslo om abonnementsprisen i vedkommende land og gir opp for hvilket tidrom og under hvilken adresse bladene ønskes sendt. Etter endt undersøkning sender bladbeholdningen i Oslo tilbake en utlyst post-ansvarning.

Postkontorets Bladavdeling,
Oslo.

Abonnementspriser m. v.
§ 37. I sambandet mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige skal blad og tidsskrifter som gis ut i det ene land, leveres abonnenter i de andre land for den prisen som postabonnenter i utgiverlandet betaler med tillegg i tilfelle av transittavgift (herunder sjøtransitt-avgift). Ved oppkrevingen av abonnements-prisen tas omsyn til mulig kursforskjell.

Frankrike:
Bureau d'échange des journaux, Paris-Caisse.

Island:
Postkontoret, Reykjavik.

Italia:
Bureau d'échange des journaux, Direction provinciale des P. T., Rome.

Marokko (unntatt den spanske sone):
Bureau d'échange des journaux, Rabat R. P.

Nederland:
Bureau d'échange des journaux, Utrecht.

Romania:
Bureau d'échange des journaux, Direction générale des P. T. T., Bucarest.

Sverige:
Postkontorets Tidningsavdeling,
Stockholm Ban.

Göteborg 1.
Karlstad.

Ved beregningen av den norske bladportoen for utenlandske blad og tidsskrifter brukes den norske portoen som er gitt opp i samband med utvekslingsoppigjøret. Deler av kilostam tennes i tiendebøler (herfor brukes til de forskjellige landene). Om prisene for blad og tidsskrifter stans art. 2.

Postkontoret, Kiruna.
Sveits:
Bureau d'échange des journaux, Bâle.

Tyskland:
Postzeitungsamt, Berlin.

Tsjekkoslovakia:
Bureau d'échange des journaux, Praha.

Vatikanstaten:
Bureau des postes de la Cité
du Vatican.

Bladportoen må likevel ikke i noe tilfelle være mindre enn 40 øre pr. abonnementstermin. Bladportoen blir fordelt med $\frac{1}{3}$ til utgiverlandet og $\frac{2}{3}$ til adresselandet.

For postabonnerte blad og tidsskrifter som gis ut i Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige og som regelmessig sendes i transitt over ett eller flere av de andre land eller med en av landenes sjøpostruter, skal det til det landet som yter transittføring

betales en transittavgift av 20 c. pr. kvartal eller del av kvartal pr. blad eller tidsskrift som kommer ut oftere enn én gang i uken, ellers 10 c. pr. kvartal eller del av kvartal. Transittavgiften betales særskilt for landbefordringen og for hver sjøbefordring. (Overenskomst om den nordiske postforening, art. 17).

Abonnementsprisen for blad til og fra de øvrige land som er nevnt i § 36 settes sammen slik:

1. den innenrikske abonnementsprisen i utgiverlandet,
2. transittavgift for framsendingen over mellomliggende land (i henhold til Verdenspostkonvensjonens art. 67 eller særskilt avtale),
3. adresselandets innenrikske bladporto.

Ved beregningen av den norske bladporto for utenrikske blad og tidsskrifter brukes den gjennomsnittsvekt som er gitt opp, i samband med utgiingshyppigheten. Deler av kilogram regnes i tiendedeler (hektogram). Brøk av hektogram og brøk av øre forhøyes til hele tall.

Om prisendringer se Bladoverenskomstens art. 5.

Bilag til blad og tidsskrifter som ikke utgjør en integrerende del av vedkommende bladnummer, skal takseres som trykksaker (Bladoverenskomstens art. 9).

Blad og tidsskrifter til utlandet.

§ 38. Alle tinginger fra utlandet går gjennom de norske utvekslingskontorene. Disse tinger bladene videre på det poststedet hvor de kommer ut, idet abonnementsbeløpet samtidig sendes ved postanvisning. Utgiverpoststedet tinger bladene hos utgiveren og fører kontroll med at de blir sendt riktig.

*) Anvisningstjenesten med utlandet er f. t. innstilt.

Utgiveren skal legge bladene i omslag adressert til adressepoststedet. Det må vises den største omhu ved innpakkingen og adresseringen av bladene. Særlig må en passe på at mulige bokstav- og tallangivelser i adressen er føyd til. Omslagene skal være påført «*Abonnements-poste*». Krever utvekslingskontoret i adresselandet det, skal bladene unntaksvis sendes i omslag til abonnenten personlig. Dette gjelder for blad til Frankrike og Italia. Omslagene skal også da være påført «*Abonnements-poste*».

Portoen for postabonnement til utlandet er den samme som til innlandet og avgjøres under ett av utgiverne. Den beregnes samlet for bladene til innlandet og utlandet og føres på samme konto. Med blad og tidsskrifter kan sendes trykte saker som «bilag» på de vilkår som er foreskrevet i § 19. For bilag kreves opp en tilleggsporto for hvert postsendt eksemplar svarende til vanlig trykksaksporto til vedkommende land.

§ 39. Blir det ved norsk poststed satt fram anmodning om tinging på norsk blad eller tidsskrift til et av de land som utveksler blad med Norge på grunnlag av den internasjonale bladoverenskomsten, men som ikke tar del i utvekslingen av utgiverabonnement, sender poststedet en forespørsel til bladavdelingen i Oslo om abonnementsprisen i vedkommende land og gir opp for hvilket tidsrom og under hvilken adresse bladet ønskes sendt. Etter endt undersøking sender bladavdelingen i Oslo tilbake en utfylt postanvisning.*) Denne skal være stilet til vedkommende poststed i utlandet, og på kupongen skal en sette en anmodning om tinging av bladet. Anvisningen sendes av rekvirenten, som betaler vanlig porto for den.

For abonnement på norsk blad eller tidsskrift til land som tar del i utvekslingen av utgiverabonnement (se § 52), vises vedkommende til utgiveren.

Blad og tidsskrifter til Norge.

§ 40. Postkontoret i Oslo utferdiger årlig *Oppgave over utenrikske blad og tidsskrifter* og sender den til samtlige postkontorer og de poståpneriene som antas å ha bruk for den. Oppgaven inneholder de nærmere regler som en må passe på ved tinginger m. v. Disse reglene må følges nøye. Rettinger til oppgaven sendes ut så ofte det finnes nødvendig. Ønskes abonnement tegnet på andre blad enn de som står i oppgaven, må det sendes en forespørsel til bladavdelingen i Oslo.

§ 41. Britiske og amerikanske blad og tidsskrifter tinges av det norske postverk gjennom agent i Oslo (f. t. A/S Narvesens Kioskkompani). Som utvekslingskontor tjenstgjør Oslo postkontor.

Bladene og tidsskriftene tinges til framsending som korsband direkte til abonnentene.

Abonnementsprisen settes sammen av:

1. Agentens pris for bladene, iberegnet korsbandporto.
2. En avgift til det norske postverk av 1 krone pr. bestilling.

Detaljerte opplysninger er tatt inn i *Oppgave over utenrikske blad og tidsskrifter*.

Tinging av utenrikske blad og tidsskrifter.

§ 42. Utenrikske blad og tidsskrifter kan tinges ved alle faste poststeder. Abonnementsprisen betales samtidig. Tingingen tas bare imot ved det poststedet bladet ønskes sendt til; for poståpnerier også ved det overordnede postkontoret. Poståpnerier som ikke har *Oppgave over utenrikske blad og tidsskrifter*, skal vende seg til det overordnede postkontoret om pris m. v., når en ønsker å tegne abonnement på utenriksk blad.

Tinginger fra poståpnerier og underpostkontorer sendes alltid til det overordnede postkontoret ved bladpostanvisning, bl. 81 a. Dersom anvisningskupongen ikke gir

tilstrekkelig plass for alle tinginger, sendes særskilt oppgave i brev, og bladpostanvisningen gis påskrift om det.

Settes det ved et postkontor fram anmodning om tinging av et blad som ønskes levert ut ved et annet postkontor eller ved et poståpneri under et annet postkontor, skrives det for tingeren ut en postanvisning på abonnementsbeløpet, stilet til det annet kontor. Dette bokfører tingingen. Postanvisningen som tingeren betaler alminnelig innenriksk porto for, fylles ut med nøyaktige opplysninger om bladet (navn, utgave, termin, pris) etter den utenrikske bladoppgaven.

Postkontorene tinger bladene ved Oslo postkontors bladavdeling. Svenske blad over Ofotbanen og finske blad til framsending over Torneå tinges ved Narvik postkontor. Bladene føres opp landevis og alfabetisk.

I tingingene (bl. 82) tar kontorene med poståpnerienes tinginger som sine egne. Disse tingingene ordnes i en særskilt gruppe i tingingensblanketten. Bladene bør likevel sendes direkte til poståpneriet når ikke særlige omsyn taler mot det. Postmestrene er ansvarlige for at vedkommende poståpner får tilstrekkelig veiledning om å føre nødkendig kontroll med at bladene inngår regelmessig og til rette tid og om forskriftene for overflytting m. v., se § 43 og reglene i den utenrikske bladoppgaven.

Abonnementsbeløpet settes for hvert blad i tingingen; summen for hvert land føres opp i merknadsrubrikken, og tingingens sluttsum føres over til neste tinging inntil kvartalets siste tinging. Det samlede beløpet skal gireres over til vedkommende utvekslingskontors girokonto, slik at det kommer fram innen 15. den siste måneden av kvartalet. Er det unntaksvis ikke tilstrekkelig innestående på postkontorets konto, skal beløpet føres over ved innbetalingskort til utvekslingskontoret. Utvekslingskontoret tar

opp tingingene i sitt regnskap. Oslo postkontor tar også tingingene vedkommende Narvik postkontor opp i sitt regnskap.

Den første tinging for hvert kvartal må være kommet til utvekslingskontoret innen den 19. i den måned som går forut for vedkommende kvartal.

Utvekslingskontorene tinger bladene videre hos de fremmede utvekslingskontorene.

Overflytting.

§ 43. Når abonnentene flytter, kan de få abonnementet flyttet over til det nye adressestedet, enten innenriks i det opprinnelige adresselandet, til et annet land som er tilsluttet bladoverenskomsten (utgiverlandet medregnet), eller til et land som ikke er tilsluttet bladoverenskomsten. (Bladoverenskomstens art. 10).

For overflytting gjelder følgende forskrifter:

- a. for abonnement som er tegnet i henhold til den internasjonale bladoverenskomst (Bladoverenskomstens art. 10, ekspedisjonsreglementets art. 111).

Det opprinnelige adressepoststedet krever opp hos abonnenten en fast avgift av 40 øre for blad og tidsskrifter som kommer ut én gang om uken eller sjeldnere, og 80 øre for blad og tidsskrifter som kommer ut oftere enn én gang ukentlig.

Avgiften avgjøres ved frimerker som settes på anmodningen og avstemples. Anmodningen sendes av poststedet til Oslo postkontors bladavdeling. Den må inneholde tydelig opplysning om det opprinnelige adressepoststed, abonnentens navn, den nye personlige adressen, hvor lenge overflyttingen skal vare og varigheten av abonnementet.

Oslo postkontors bladavdeling beholder den skriftlige anmodning og underretter utgiverpoststedet og det nye adressepoststedet direkte om overflyttingen, henholdsvis ved del A og B av blanketten AP 9. I blankett AP 9 settes foruten den dagen overflyttingen begynner, også den dagen den skal slutte. Har abonnenten ikke satt noen frist for overflyttingen, settes i blanketten den siste dagen abonnementet gjelder som siste frist for overflyttingen.

De eksemplarene av bladet som måtte gå inn til det opprinnelige adressepoststedet etter den dagen overflyttingen skal tre i kraft, skal legges i omslag til adressatens personlige adresse. Omslaget påtegnes «*Abonnements-poste*».

Når et poststed gjennom hvilket det er tegnet abonnement på et norsk blad til utlandet tar imot blankett AP 9, del A, med krav om overflytting, skal poststedet straks underrette bladet om kravet og om framgangsmåten for overflyttingen (ekspedisjonsreglementets artikkel 111). Etter at bladet er underrettet og notering er foretatt i poststedets egne bøker, skal blankett AP 9 gis påskrift om det og snarest sendes inn til Oslo postkontors bladavdeling.

Blad som skal overflyttes til Belgia, Nederland, Romania, Sveits, Tyskland, Tsjekkoslovakia og Vatikanstaten, kan legges inn i de vanlige abonnementspakkene til det nye adressepoststedet istedenfor å legges i særskilt omslag. Ved utløpet av det tidsrommet som abonnenten har satt for overflyttingen, begynner utgiverpoststedet igjen leveringen av bladet til det opprinnelige fordelingspoststedet.

I tilfelle abonnementet er tegnet direkte av utgiveren, kan denne på samme måte forlange at bladet sendes til abon-

mentens nye adresse. Avgiften kreves opp hos utgiveren.

b. for abonnement som er tegnet i henhold til Overenskomst om den nordiske postforening (overenskomstens art. 13 § 4 og art. 23).

Abonnement på danske, finske, islandske og svenske blad og tidsskrifter kan flyttes over fra et sted i et av landene til et sted i et annet av disse land mot forutbetaling av en avgift av 50 øre for hver overflytting. Avgiften avgjøres ved frimerker, som settes på den innleverte anmodning og avstemmes. Overflyttingen skal gjelde fra en bestemt dag og inntil videre, og tas bare imot når bladet forlanges flyttet til ett sted, men derimot ikke når den samtidig forlanges til flere steder etter hverandre.

Abonnementet kan også flyttes over fra et sted innenriks til et annet; avgiften herfor er 25 øre.

Den skriftlige anmodning om overflytting sendes av poststedet på det opprinnelige utleveringsstedet til vedkommende innenrikske utvekslingspoststed; dette underretter straks de andre poststedene som berøres av overflyttingen.

Dersom det ikke er noen tvil om det nye utleveringssteds postadresse, kan anmodningen dessuten ved særskilt melding sendes direkte til poststedet på utgiverstedet, når framsendingen gjennom utvekslingspoststedet kan sinke overflyttingen.

Blad som skal overflyttes i nordisk utveksling, kan legges inn i de vanlige abonnementspakkene til det nye adressepoststedet istedenfor å legges i særskilt omslag.

Forskriftene under a. og b. om overflytting gjelder også når et postabonnement på norsk blad eller tidsskrift som er tegnet for levering i Norge, skal føres over til et annet land.

c. for andre blad og tidsskrifter.

Amerikanske og engelske blad og tidsskrifter som formidles gjennom agent og sendes fram som korsbånd, sendes etter til utlandet som trykksaker på vanlig måte.

Avregninger.

§ 44. Utvekslingskontorene sender hverandre gjensidig regninger over de blad som er tinget i løpet av hvert kvartal. I regningene føres også opp bladporto for abonnenter som er tegnet direkte av utgiverne.

Regningene skal være gjort opp og betalt innen utgangen av den første måned som følger etter det kvartal de angår, jfr. for øvrig den internasjonale bladoverenskomst med tilhørende ekspedisjonsreglement, samt Overenskomst om den nordiske postforening, art. 25. Avregningene over bladutvekslingen sendes inn som bilag til Oslo postkontors regnskap, se Regnskapsreglementet.

Utgiverkorsbånd.

§ 45. I sambandet mellom Norge, Sverige, Danmark og Island kan som utgiverkorsbånd sendes de blad og tidsskrifter som er tatt med i landenes innenrikske bladlister.

Blad og tidsskrifter som ønskes sendt på denne måten, kan bare leveres inn av vedkommende bladutgiver på det faste poststedet på utgiverstedet. De kan ikke leveres inn direkte til postekspedisjoner.

I ett og samme utgiverkorsbånd må bare legges eksemplarer av samme blad eller tidsskrift samt mulige bilag eller tillegg til disse og en faktura som vedkommer sendingene. Som unntak fra dette gjelder at i retning til Norge kan svenske bladutgivere som gir ut flere blad, legges disse sammen i én sending når bladene kommer ut på samme

sted. Likeså har inntil videre «Svenska Pressbyrå» og de danske bladforetagender «Bladhandler-Forbundet», «Bladkompagniet» og «Københavns Bog- og Bladcentral», rett til å sende utgiverkorsbånd til Norge, likesom disse bladforetagender har adgang til å legge forskjellige blad og tidsskrifter inn i samme sending.

Utgiverkorsbånd kan sendes såvel til bladforhandlere som til enkeltpersoner.

§ 46. Navnet på avisen og navnet og adressen på mottakeren skal stå på omslagets adresseside.

I norsk-dansk utveksling skal utgiverkorsbånd dessuten være forsynt med *lysebrunt* omslagspapir eller *lysebrun* vignett påført: «Utgiverkorsbånd til ombæring». I norsk-svensk og norsk-islandsk utveksling skal det på omslaget bare stå: «Utgiverkorsbånd».

På omslaget må ikke finnes annonser, reklamer o. likn.

Sendingene skal ikke datostemples.

§ 47. Utgiverkorsbånd skal være pakket inn slik at de lett kan undersøkes.

Innleveringstiden settes så sent som mulig innen avgangen av vedkommende poster.

For utlevering av utgiverkorsbånd som er ankommet til Norge, gjelder samme regler som for ankomne postabonnerte blad, jfr. § 22.

For utgiverkorsbånd gjelder for øvrige de forskriftene som gjelder for korsbånd i alminnelighet med unntak av forskriftene om høyeste vekt og dimensjoner for hver enkelt sending.

§ 48. Porto for utgiverkorsbånd fra Norge til Sverige, Danmark og Island er den samme som det betales i bladporto for postabonnerte eksemplarer av vedkommende blad eller tidsskrift. Imidlertid skal det for utgiverkorsbånd betales et tillegg til den vanlige bladporto av 5 øre pr. kg for sendinger til Danmark, og for sendinger til

Island 50 øre pr. kg i transittavgift; deler av kilogram regnes i tiendedeler (hektogram). Ved oppgjøret beregnes transittavgiften av den samlede vekten i terminen slik at deler av kilogram regnes som helt kilogram, jfr. § 17.

For bilag oppkreves en tilleggsporto som nevnt i § 19, 5. ledd.

§ 49. Utgiverkorsbånd til Sverige leveres inn og veies sammen med bladets øvrige postabonnerte eksemplarer til innland og utland.

Utgiverkorsbånd til Danmark og Island må veies særskilt av omsyn til transittavgiften. Oppgjøret for den tas på bl. 197 idet en føyer til at det angår utgiverkorsbånd til Danmark eller Island.

Vekten av utgiverkorsbånd skal tas med i bladets vanlige månedsregninger.

§ 50. I utvekslingen mellom Norge, Sverige og Danmark innbyrdes, og mellom Norge og Island, kan utgiverkorsbånd til andre adressater enn bladforhandlere og bladkommissjonærer sendes etter såvel innenriks som mellom landene.

§ 51. Ubesørgede utgiverkorsbånd sendes ikke tilbake, men tilintetgjøres ved adressepoststedet 10 dager etter ankomstdagen. Senderen kan likevel ved påtegning på sendingen forlange at den blir sendt tilbake. Ved påtegningen forplikter han seg til å betale returporto for sendingen.

Utgiverkorsbånd som returneres, skal ved tilbakesendingen T-stemples uten at det settes noe portobeløp idet utganglandet krever opp returporto hos senderen etter sine innenrikske forskrifter.

Ved tilbakesending av utgiverkorsbånd til Norge settes de i porto med et beløp som svarer til innenriksk trykksakporto for sendingene (likevel uten tillegg som ufrankert) dersom vekten ikke overstiger 1000 gram. Veier en sending over 1000 gram,

behandles den som postpakke og settes i porto med et beløp som svarer til innenriksk postpakkeporto for sendingen.

Abonnement tegnet direkte av utgiverne.

§ 52. I sambandet mellom Norge og Belgia, Danmark, Frankrike,*) Nederland,*) Romania,*) Sverige og Tyskland*) har utgiverne adgang til selv å ta opp abonnement direkte hos abonnentene. For den slags abonnement, såkalt «utgiverabonnement», gjelder forskriftene i artikkel 8 i den internasjonale bladoverenskomst og ekspedisjonsreglementets artikkel 110. Til fordelingslister og sammendraglister brukes bl. 353 og 354 som leveres utgiverne gratis.

Oslo postkontor forretter som utvekslingskontor på norsk side.

§ 53. For postsending av norske blad til utlandet gjelder reglene i foranstående § 38; bladene sendes i samme omslag som alminnelig postabonnement.

For bladporto en til adresselandet og transittporto en foretas særskilt oppgjør med bladutgiverne. Oslo postkontors bladavdeling skriver ut regning over disse avgiftene og sender den til utgiverpoststedet. Dette skriver under kvitteringen, krever opp beløpene hos utgiveren og sender dem samlet inn til Oslo postkontor som tar dem med i sitt regnskap, se Regnskapsreglementet.

§ 54. Om oppsiing av utgiverabonnement, se ekspedisjonsreglementets artikkel 110. Melding om oppsiing skrives av utgiveren i 2 eksemplarer (bl. 355). Utgiverpoststedet gjør sine merknader på forsiden av kortet og sender det ene eksemplaret, som påtegnes «Duplicata», direkte til utleveringspoststedet, det annet sendes inn til Oslo postkontors bladavdeling for å bli sendt videre til det fremmede utvekslingskontoret. Meldingene går som postsak.

*) Utvekslingen foreløpig innstilt.

Utleveringspoststedene i Norge vil motta meldinger om oppsiing, internasjonal blankett AP 7, direkte fra utgiverpoststedene.

§ 55. Fordelingslistene, internasjonal blankett AP 5, for utgiverabonnerte blad som skal leveres i Norge, går inn til de norske adressepoststedene direkte fra de fremmede utvekslingskontorene. Etter disse listene, som vil være påtegnet «Duplicata», foretas fordelingen til abonnentene.

Meldinger om ubesørgede blad og om uregelmessigheter i leveringen av bladene sendes som for alminnelig postabonnement inn til Oslo postkontors bladavdeling.

For overflytting av blad gjelder de vanlige reglene i § 43.

Abonnementkorsbånd.

§ 56. I Postutvekslingen med en rekke land (se Brevposttakst) kan blad og tidsskrifter som leveres inn direkte fra utgiverne eller deres agenter, sendes for nedsatt korsbåndsporto, slik at den vanlige portosatsen pr. 50 gram blir gjeldende pr. 100 gram.

Vilkårene for denne portonedsettingen er:

1. Bladene må være gjenstand for vanlig postabonnement.
2. På hver sending må være trykt: «Abonnementkorsbånd» med angivelse av bladets navn og utgiversted, eller navn og adresse til det firmaet som besørger ekspedisjonen av bladet eller tidsskriftet.
3. Sendingene må være frankerte. De må leveres inn av bladets ekspedisjon direkte til utgiverpoststedet.

Bilag til blad og tidsskrifter som ikke utgjør en integrerende del av vedkommende bladnummer er utelukket fra portonedsettingen.

For øvrig må sendingene fylle de vilkår som er fastsatt for vanlige trykksakssendinger.

Utleveringspoststedene i Norge vil motta meddelinger om opplysning internasjonalt plan. Kjøtt AP 7. direkte fra utleveringspoststedene. § 55. Forbedlingsstatens internasjonalt plan. Kjøtt AP 5. for utleveringspoststedene skal leveres i Norge, går inn til de norske adresserpoststedene direkte fra de fremmede utleveringskontor. Etter disse listene, som vil være påtegnet «Duplikat», foretas for bedringen til abonnentene.

A. Innenrikske.

§ 1. Innenrikske pakker deles inn i tre takstgrupper:

Til takstgruppe I hører en pakke når lengden og omkretsen (målt omkring det tykkeste av pakken) tilsammen ikke er mer enn 140 cm.

Til takstgruppe II hører en pakke når lengden og omkretsen (målt omkring det tykkeste av pakken) tilsammen er over 140 cm, men ikke over 170 cm.

Til takstgruppe III hører en pakke når lengden og omkretsen (målt omkring det tykkeste av pakken) tilsammen er over 170 cm, men ikke over 220 cm.

Om porto for verdipakker se kap. XI § 5.

Vektportoer er for alminnelige pakker:

Vekt:	Takstgruppe:		
	I	II	III
	Øre	Øre	Øre
Til og med 1 kg.	80	300	500
—»— 3 »	130	300	500
—»— 5 »	200	300	500
—»— 10 »	400	600	800
—»— 15 »	650	975	1300
—»— 20 »	1000	1500	2000

Ved utregningen av portoen regnes særpakker (se §§ 3 og 8) til takstgruppe II, dersom de ikke på grunn av størrelsen hører til takstgruppe III. (For medisinpakker se likevel nedenfor).

VII. Pakker.

behandles den som postpakke og settes i porto med et beløp som svarer til innenriks postpakkeporto for sendingen.

Abonnement regnes direkte av utlevering.

§ 52. I samband med mellom Norge og Belgia, Danmark, Frankrike, Nederlandene, Romania, Sverige og Tyskland, foretas for utlevering til selv å ta opp abonnement

Pakker av takstgruppene I og II kan sendes som ilpakker (se §§ 8 og 10), når de ikke veier over 5 kg. For ilpakker regnes et tillegg av 100 prosent til den vanlige portoen.

For pakker som inneholder *opphøyd skrift for blinde* eller papir til slik skrift, er portoen 3 øre for hvert kg eller del av det.

Følg brevet og omslaget til slike pakker må merkes «Blindeskift».

For å kunne betraktes som medisinpakke må innholdet være *medisin* eller gjenstander hvis bruk i sykepleien er likeså nødvendige som medisin, såsom spyttflasker for tuberkulose, brokkbind, gummilærret osv. Gjenstanden eller stoffet må være bestemt til å brukes som lægemiddel for mennesker eller dyr.

Både pakke og følgebrev må være tydelig merket «Medisin».

Pakken må være sendt av læge, dyrlæge, apotek, Statens Institutt for Folkehelsen eller Veterinærinstituttet. Medisinpakker kan også sendes mellom læge, dyrlæge eller apotek på den ene siden og Statens Institutt for Folkehelsen eller Veterinærinstituttet på den annen, likeledes fra læge, dyrlæge eller apotek til Apotekernes Laboratorium, men ikke mellom to apotek.

For pakker som oppfyller vilkårene for å kunne sendes som medisinpakker, er behandlingsmåten forskjellig fra den vanlige i følgende punkter:

Framsending skal skje som ilpakke uten ilpakkeavgift og uten uttrykkelig forlangende. Særlig innleveringsavgift for mottakelse etter vanlig innleveringstid kan like-sålt kreves for medisinpakker som for andre ilpakker.

Innlevering kan kreves ved dampskips-postekspedisjoner mens skipet ligger ved anløpssted — selv i tiden kl. 21,00—7,00 —. Den vanlige innleveringsavgiften — 10 øre — skal ikke kreves opp. Medisinpakke som det er heftet postoppkrav på, kan også innleveres til dampskipspostekspedisjon. Til innføring benyttes bl. 297, og tjenestemelding sendes til oppkravsanvisningens bestemmelsessted.

Medisinpakker takseres etter takstgruppe I, selv om de kommer inn under reglene for særpakker, dersom lengden og omkretsen tilsammen ikke er over 140 cm. — Portoen for tilbakesending er den samme som for framsending.

Når vekten av det flytende innhold ikke overstiger 500 g, tillates medisinpakker sendt med alminnelig bølgepapp og papiromslag som ytre emballasje.

Portoen for pakker og i tilfelle utbringingsavgift (se om dette kap. XIV § 47) må betales ved innleveringen. Om ny porto for tilbakesending eller ettersending se § 13.

§ 2. Den høyeste vekt en pakke kan ha er:

- a) 20 kg når den bare skal føres med jernbane eller dampskip,
- b) 1½ kg når den skal sendes med gående post (jfr. listen over norske poststeder),
- c) 10 kg i alle andre tilfelle (jfr. listen over norske poststeder).

Summen av lengden og omkretsen på en pakke (målt omkring det tykkeste av pakken) må ikke være over:

- a) 220 cm når pakken skal føres med jernbane eller dampskip,

- b) 140 cm når pakken skal sendes med gående post,
- c) 170 cm i alle andre tilfelle.

Overvektige eller for store pakker til steder med postgang som nevnt under b og c, sendes fram til det poststedet som ligger nærmest adressestedet, og som utveksler pakker til høyere vekt eller omfang.

§ 3. Som særpakker betraktes:

Pakker som på grunn av sin form og sin skjørhet vanskelig lar seg pakke sammen med andre pakker, eller krever særlig varsom behandling. Til disse hører pakker som ikke tåler vekten av en fylt postsekk, eller som på grunn av sin beskaffenhet ellers ikke egner seg til å pakkes i poser og derfor må sendes løse; likeså trekasser, håndkofferter, treblokker og metallstykker uten omslag.

§ 4. Pakker kan sendes så vel med oppgitt verdi (kap. XI § 4) som med postoppkrav (kap. X § 1). Det kan på en og samme pakke være både oppgitt verdi og postoppkrav.

Pakker kan også sendes i lokalposten.

§ 5. Med hver pakke som leveres inn til postsending, må sendes et følgebrev (bl. 72). Senderen må fylle ut følgebrevet nøyaktig slik som skjemaet viser. På kupongen kan han sette skriftlige meldinger.

Følgebrevblanketten er gitt ut både på bokmål og nynorsk. Senderen kan velge den utgaven han ønsker.

De nødvendige frimerkene for porto og i tilfelle utbringingsavgift skal settes på følgebrevet. Portoen kan likevel etter nærmere bestemmelse av Poststyret også avgjøres ved at følgebrevene frankostemples. Slik frankostempling er for tiden innført ved Oslo postkontor (hovedkontoret). Stempelet settes på følgebrevene ved et kassaregisterapparat. Stempelet viser dato, kontrollnummer, innleveringskontor, portobeløp og kronet posthorn i blindtrykk. Portoen kan

dessuten avgjøres ved alminnelig frankostempling av følgebrevene, se kap. III § 6.

Når det ikke lar seg gjøre å få plass til alle frimerkene på et følgebrev, må resten av frimerkene settes på et vedlegg som en kleber til følgebrevet. På forsiden av følgebrevet skal det settes signert opplysning om verdien av de frimerkene som står på vedlegget.

Når portobeløpet for en pakke utgjør kr. 100,00 eller mer og portoen er avgjort med frimerker, skal innleveringsstedet *alltid* sende følgebrevet i rekommandert brev som postsak direkte til adressepoststedet. Alle tjenestemerknader (også slike påskrifter som «Medisin» og «Sp.»), tjeneste-etiketter og frimerker (frankeringsavtrykk) må settes på selve følgebrevet, ikke på kupongen.

§ 6. Enhver pakke må ha en innpakning som høver til varigheten av transporten, omfanget av sendingen og innholdets art. Særlig må en kreve solid innpakning for lang transport og når pakken skal lastes om flere ganger undervegs. Omslaget må være slik at innholdet er tilstrekkelig vernet og at det er umulig å forgripe seg på innholdet uten at det synes tydelig spor av øvet vold.

Dersom papir brukes som omslag, må papiret være solid, og en må bruke et helt stort ark som slutter godt om innholdet. Konvolutter skal snøres om.

Avispapir må ikke brukes som ytre omslag.

Er innholdet i pakken av den art at det lett kan skades ved trykk eller støt, eller kan pakken selv lett skade andre pakker, må en alltid bruke en innpakning som også verner mot slik skade.

Inneholder en pakke ting som lett skjemmes, skal senderen gi den påskrift om innholdet.

Som rettesnor ved innpakningen kan følgende merkes: Mindre verdifulle, lettere ting (opp til 2 å 3 kg) som tåler trykk og

ikke setter av fuktighet eller fett, og skrevne saker som rettsakter og andre dokumenter, er i alminnelighet tilstrekkelig pakket inn, når en bruker et enkelt lag pakkpapir med tilstrekkelig omsnøring. Tyngre ting må ha flere lag sterkt innpakkingspapir, hvis innholdet og omfanget av pakken ikke krever en innpakning som er mer solid.

Ting av noe større verdi, særlig ting som lett tar skade ved rift, støt eller fuktighet, må ha en tilstrekkelig og sikker innpakning som høver til verdien, omfanget og vekten og innholdet, såsom voksdukpapir, papp eller kasse.

Pakker som utgjør et enkelt stykke, f. eks. en treblokk eller et metallstykke, kan sendes uten innpakning, men i så fall bare som særpakke.

Når to eller flere gjenstander sendes i én pakke, må de ha et felles omslag.

Omsnøringen må være fast og sikkert lagt om innpakningen, så den ikke lett går opp, og være så sterk at pakken i alminnelighet kan løftes etter omsnøringen.

Istedenfor omsnøring med hyssing kan det brukes gummierte papirbånd av kraftpapir. Likevel må hyssing brukes ved siden av når det gjelder store og/eller tunge pakker, eller pakker som inneholder små esker eller andre små gjenstander som kan falle ut dersom det går hull på selve innpakningen. — Alle skjøter på papiromslaget skal i tilfelle være klebet over med gummierte papirbånd.

Adressen skal settes på selve innpakningen (også når en bruker merkelapp). Adressen må være tydelig skrevet og satt slik på pakken at den faller lett i øynene, og være så fullstendig at det ikke er tvil om adressestedet. Det må alltid være nevnt ett poststed som adressested.

Pakker som leveres til postsending, skal være fri for tidligere adressepåskrifter og eldre transportmerker.

Pakker uten oppgitt verdi trenger ikke være forseglet, når bare innpakningen for øvrig er fullkommen forsvarlig.

For øvrig viser en til de særskilte reglene for innpakning av pakker med forskjellig innhold som er tatt inn i Pakkeposttakst.

Det poststedet hvor pakkene leveres inn, skal passe på at innpakningen og adresseringen er etter reglementet.

Senderen plikter, om det kreves, å erklære skriftlig at innpakningen er forsvarlig i fall postmannen ikke har adgang til å forvise seg om at så er tilfelle når han tar imot pakken.

Om tjenestemannen ikke holder innpakningen for solid nok etter reglementet, kan senderen likevel få sendt pakken når den går på hans vågnad og det kan skje uten fare for andre postsaker. På følgebrevet og pakken settes da slik påskrift: «På senderens vågnad», og dette underskriver senderen eller budet hans.

Senderen svarer for det tapet eller den skaden som Postverket måtte lide ved at pakker sendes med innpakning som ikke er god nok.

§ 7. Det er under straff av bøter forbudt å legge inn i pakker *lukkede* sendinger som inneholder:

- a) skrevne eller med skrift utfylte trykte saker;
- b) ved kopiermaskin, gjennomtrykk eller på liknende måte gjengitte trykte saker (straffelovens § 339,2, jfr. postlovens § 25).

Det er forbudt og sende brennevin i posten uten når slik sending skjer til medisinsk, teknisk eller vitenskapelig bruk og senderen er A/S Vinmonopolet (med avdelinger eller filialer), samlag med brennevinsrett, apotek eller medisindispenserende læger eller dyrlæger. Vin, fruktvin og mjød av større alkoholstyrke enn 21 volumprosent regnes som brennevin (lov av 5. april 1927 § 11, jfr. § 31).

Det er videre forbudt å sende i posten stoff som kan eksplodere eller som er lett antennelige eller farlige, som krutt, dynamitt, fyrstikker, svovelsyre, fosfor, salpetersyre m. m., se kap. III § 32.

Er det grunn til mistanke om at en pakke inneholder ting som det er forbudt å levere inn i posten, kan det poststedet som sender eller tar imot pakken, forlange å åpne og undersøke sendingen i nærvær av sender eller mottaker. Hvis et slikt krav ikke blir innrømmet, kan Postverket nekte å ta imot eller levere ut sendingen og kan i tilfelle behandle den som ubesørgelig. (Postlovens §§ 9 og 27,1).

Om sendinger som inneholder opium, morfin, kokain og andre bedøvelsesmidler se kap. III § 32.

Blir forbudte saker mottatt til postsending på grunn av fortiing eller uriktig oppgave fra senderens side, plikter han å erstatte det tapet eller den skaden som sakene måtte volde Postverket.

§ 8. Ved innleveringen skal poststedet sette registernummersedler på pakkene. De tilsvarende mindre nummersedler settes på følgebrevene. Ved de postkontorer hvor det er egen pakkeavdeling, brukes for verdipakker røde registernummersedler. Ved de øvrige postkontorene nyttes for verdipakker bl. 297. Dessuten setter en på verdipakker fra disse postkontorene og fra poståpneriene en rød merkeseddel med påtrykk «Verdi angitt» (bl. 84). For pakkene gis kvittering med signatur eller navn skrevet med blekk eller kopiblyant på bl. 71 eller på den blankett som hører til bl. 297. Kvitteringen kan også gis i kvitteringsbok; men i så fall må det kvitteres med navn. Kvittering gis enten det uttrykkelig forlanges av senderen eller ikke.

På ilpakker og på følgebrev som hører til, skal dessuten settes en seddel (bl. 39 b), merket «Ilpakke».

På særpakker settes en seddel (bl. 156) merket «Sp.».

Følgebrevene til særpakker merkes med blåblyant «Sp.».

Den tjenestemann som tar imot pakken, kontrollerer at anførslene på pakke og følgebrev stemmer, og at pakken fyller Postverkets krav med omsyn til adressering og innpakning m. v., så vel som at den er riktig taksert. Tjenestemannen setter signaturen sin på følgebrevet nederst til venstre (under vekttoppgaven).

Verdipakker føres ved de postkontorer hvor det er egen pakkeavdeling, inn i kontrollprotokoll bl. 285.

Alminnelige pakker føres ikke inn i kontrollprotokoll enkeltvis ved postkontorene. Men ved dagens slutt og ved avslutning av hver vakt, eller hvor dette ikke finnes praktisk, ved avslutning av innlevering til en bestemt postavgang, noteres i en protokoll hvor mange pakker som er levert inn siden foregående notering, idet en føyer til første og siste nummer eller numre. Denne noteringen signeres av vakthavende tjenestemann.

Ved poståpneriene føres alle pakker inn i protokoll (bl. 297). Den registernummer-seddelen som settes på pakken, stemples med poståpneriets datostempel. Den kvitteringsblanketten som er heftet ved protokollen, stemples likeledes med datostempel. Signaturen eller navnet til den ekspederende føres på blanketten som leveres senderen hvis ikke kvittering — med navn — gis i kvitteringsbok. For øvrig foregår ekspedisjonen som foreskrevet for postkontorene.

§ 9. Hvis det er mulig, skal alle pakker unntatt særpakker, pakkes i poser.

Ilpakker bør alltid pakkes i særskilte poser direkte til mottakerstedet. På merkelappen settes ilpakkeseddel (bl. 39).

Følgebrevene til pakker som sendes i poser direkte til mottakerstedet, legges hvis

det er mulig, i konvolutt i samme pose som pakkene de hører til. Tallet på følgebrevene skrives tydelig på konvolutten. For øvrig sendes følgebrevene i brevposten.

Pakkepostposer som skal sendes i dampskipsruter og i ruter hvor det ikke følger postmann med (f. eks. som ilgods og i kjørende ruter), plømbes.

Poser som bare inneholder alminnelige pakker, merkes med grønne merkelapper, og poser som inneholder verdipakker, med røde. Poser som inneholder både pakker og alminnelige brevpostsaker, merkes med hvite merkelapper.

På merkelappen skrives — i alle tilfelle — tallet på de pakkene og i tilfelle posene som er lagt ned i posen. Merkelappen stemples og signeres. Når en åpner posen, passer en på at tallet stemmer med det tallet som står på merkelappen. Stemmer det ikke, sendes tilbakemelding.

Pakkeposten blir å pakke mest mulig i direkte poser, så det blir minst mulig omekspedisjon undervegs.

Mindre poser bør samles i større poser til de enkelte ekspedisjoner eller kontorer for å minske tallet på kolli.

Vekten av en fylt pakkepostpose bør ikke overskride 50 kg.

Når pakker som kommer løse på liste eller kart, men som det høver å sende videre i pose, blir lagt i pose ved omekspedisjonen, må dette noteres på den mottatte listen eller kartet.

Når en leverer pakkepost fra og til postkontorer med egen avdeling for pakkepost, fører en opp tallet av poser og løse pakker i en egen pakkepostliste. Tallet av poser som inneholder ilpakker, føres opp særskilt på listen.

Når en ikke skriver egne pakkepostlister, føres pakkepostposer og løse pakker på de alminnelige lister eller i tilfelle på foten av verdikart med tall (og mottaker-

sted). For løsgående pakker til og fra post-åpnerier skrives registernummer og utgangssted (henholdsvis bestemmelsessted).

Den tjenestemannen som tar i mot posten, skal kontrollere det samlede tallet av løse pakker og poser og kvittere for dem. Hvis tallet ikke stemmer, skal han melde av ved merknad på kvitteringen. Er det ikke høve til å gi endelig kvittering med det samme, skal kvitteringen gis med forbehold. I tilfelle en oppdager noen uoverensstemmelse, skal en sende skriftlig tilbakemelding.

Ved levering til og fra jernbane og dampskip skal en alltid passe på at så vel de løse pakkene som posten ellers blir omhyggelig behandlet. Løse, skjøre pakker må ikke legges i seil. Pakkepostposer skal behandles med forsiktighet og må ikke kastes.

§ 10. Postverket plikter ikke å sende pakker med første post, men først med de senere postene eller poster som går langsommere, når en sparer utgifter til postføring ved det. I så fall bør pakken sendes med båt istedenfor med jernbane, med postbåter i ordinære ruter istedenfor med hurtigrutene, og med alminnelige posttog på jernbaner istedenfor med hurtigtogene.

I p a k k e r skal imidlertid alltid sendes med første post og hurtigste veg.

§ 11. Når poser med pakkepost kommer fram til adressestedet, skal det, før de åpnes, undersøkes om omsnøring og i tilfelle forsegling (plombering) er i orden. Uregelmessigheter noteres — ved postekspedisjonene også i meldingen —, og tilbakemelding sendes utgangsstedet. Pakker og følgebrev sammenholdes, og på hvert følgebrev med tilhørende pakke skrives med blåblyant et tydelig ankomstnummer. Nummereringen løper fra 1 i hver måned. Følgebrevene stemples med ankomststempel (øverst til høyre på baksiden). På pakkene bør ankomstdato settes med blåblyant til lettelse for duplikatmelding, tilbakesending m. v.

For alminnelige pakker skrives i en protokoll for hver dag (eller vakt) ankomstnummer og hvor mange pakker som er mottatt. Stemmer ikke tallet med det som merkelappen viser, føyer en til det tallet som er skrevet på merkelappen i parentes og går for øvrig fram som nevnt i § 9, 6te ledd. Pakker som er kommet i brevpostpose eller løse, noteres særskilt. Notering kan, hvor en finner det praktisk, skje ved hver postankomst. Anførlene signeres av vakthavende tjenestemann.

Ved poståpneriene føres pakkene inn i en ankomstprotokoll (bl. 286).

Følgebrevene sendes ut som meldesedler.

Ved utlevering av pakker skal adressaten alltid kvittere med blekk eller kopiblyant på følgebrevet. Følgebrevet signeres nederst til venstre på baksiden og stemples av den tjenestemann som leverer ut pakken. Følgebrevene ordnes for hver dag omhyggelig etter ankomstnummer.

Kvitteringer på følgebrev godkjennes, selv om mottakeren har tatt av frimerkene, når han på følgebrevet har attestert verdien av de frimerkene som er tatt av. Frimerker må ikke fjernes ved å klippes fra følgebrevet. Frimerker på kvitterte følgebrev for pakker må ikke tas av og disponeres av poststedene (jfr. kap. III § 6).

Hvis en pakke kommer fram uten følgebrev, skrives ut nødfølgebrev (bl. 337) og en sender melding (bl. 12) til utgangsstedet; en noterer på gjenparten av nødfølgebrevet (bl. 337) at melding er sendt og i tilfelle når følgebrevet kommer. Utgangsstedet foretar undersøking og sender melding om resultatet; er utgangsstedet et poståpneri, sendes meldingen til det overordnede postkontoret. Kommer følgebrev fram uten pakke, og er pakken ikke kommet tidligere og heller ikke kommer med neste post, sendes melding (bl. 102) til utgangsstedet, som straks må sette i gang undersøkelse etter pakken.

Mottakerstedet fører følgebrevet inn i en egen protokoll og noterer her når tilbakemelding er sendt og i tilfelle når pakken kommer. Tilsvarende notering gjøres på baksiden av følgebrevet.

Er en pakke skadd, må protokoll alltid tas opp. Til det bruker en bl. 16 a. Oppdages skaden ved en reisende postekspedisjon og tiden ikke tillater at protokoll blir tatt opp og skaden utbedret der, må pakken legges i plombert pose til adressestedet. På merkelappen gjør en merknad om at innholdet er skadd. Adressepoststedet tar så opp protokoll på bl. 16 a. Leveres ikke pakken ut like etter at skaden er oppdaget, foretar en straks nødvendig utbedring av innpakningen, jfr. kap. III § 5. Dersom adressaten tar imot pakken med forbehold om erstatning, må poststedet som leverer den ut, ta vare på innpakningsmaterialet, slik at dette i tilfelle kan legges ved erstatningssaken.

Når arbeidet er slutt, foretar en daglig oppgjør i protokollen. I den noterer en tallet på overliggende pakker, tallet på pakker som er kommet i løpet av dagen og tallet på pakker som er levert ut (utkvitterte). En må passe på at resten av pakkene beror ved kontoret. Hvis oppgjøret ikke stemmer, må feilen snarest søkes oppklart. Oppgjøret signeres av vakthavende tjenestemann. Møter en ordning som her nevnt større vanskeligheter, vender en seg til Poststyret med forslag om en annen ordning.

Returpakker og ubesørgede pakker noteres i en egen protokoll (bl. 286), hvor en noterer dagen for sending av disposisjonsforespørsel, retur m. v.

§ 12. Når pakker ikke blir hentet ved postkontorene innen 3 dager og ved poståpneriene innen 7 dager etter ankomsten, må duplikatfølg brev sendes ut (bl. 59). Postmesteren kan dog bestemme at det også ved

et poståpneri skal sendes ut duplikatfølg brev etter 3 dager.

For oppkravspakker sender en ut duplikatfølg brev etter 10 dager.

Senderen av en pakke (også postoppkravspakke) kan ved påtegning med rød skrift på pakke og følgebrev kreve at hvis pakken ikke kan besørges eller ikke blir løst inn innen liggefristen, skal den ligge ved poststedet til disposisjonsordre fra senderen er innhentet. Til dette bruker mottakerpoststedet bl. 250 og føyer til en kort frist på denne. For forespørselen og ordren betales en avgift av 30 øre, som avgjøres ved frimerker på svarkortet. Er disposisjonsordre ikke kommet innen den fristen som er satt på blanketten, sendes pakken tilbake. Direkte disposisjonsordre fra senderen til mottakerstedet følges ikke. Jfr. likevel kap. X § 16.

§ 13. For pakker som sendes etter, må en betale ny porto.

Pakker som er adressert til skipsmannskap, — også de som gjør tjeneste på marinens fartøyer, — er unntatt fra dette når pakkene sendes etter innenriks. (Om pakker til skipsmannskap i utenriks fart, sendt fram innenriks til rederiet for å bli ført på adresse, se § 55 b).

For verdipakker som sendes etter eller sendes tilbake, kreves ikke opp ny assuranseavgift.

Skal en pakke sendes etter mer enn én gang uten at portoen betales på forhånd eller sikkerhet stilles, innhentes for hver gang forholdsordre fra senderen gjennom utgangspoststedet (på bl. 340).

Portoen for ettersendingen kan betales enten samtidig med at ettersendingen kreves eller når pakken kommer fram til det nye adressestedet. Portoen bør likevel fortrinnsvis søkes betalt på forhånd.

Senderen har adgang til å bestemme at en pakke ikke skal sendes etter til adressaten uten at portoen for ettersendingen be-

tales på forhånd. I så fall setter en både på pakke og følgebrev en merknad om det på en mest mulig iøynefallende måte.

Betales portoen samtidig med at etter-sending kreves, setter det ekspederende post-stedet frimerker for portobeløpet på følge-brevet.

Skal den nye portoen først betales ved framkomsten, setter en portosedler (bl. 85) både på pakke og følgebrev. På portosedlene føyer en til portobeløpet. Har en ikke slike portosedler, skriver en på pakke og følgebrev med blå farve «Porto» idet en føyer til portobeløpet. Ved ytterligere om-adressering stryker en over dette portobeløpet. På pakke og følgebrev setter en ny portoseddel ved siden av den gamle med nytt portobeløp. I den tas opp den portoen som tidligere hvilte på pakken. Portobeløpet kreves opp hos mottakeren når pakken leveres ut. Det avgjøres ved frimerker som klebes på følgebrevet. Frimerkene stemples.

Pakker som omadresseres på grunn av at senderne har adressert dem til feilaktig poststed, belastes med ny porto. Har Postverket imidlertid (i strid med den alminnelige regelen) tatt imot en pakke som mangler poststedsbetegnelse, og Postverket derfor må prøve seg fram for å finne mottakeren, krever en ikke opp ny porto.

Heller ikke krever en opp ny porto for pakker som er adressert til et poststed, hvor post til det virkelige adressestedet ordinært sendes over.

Ubesørgede og uinnløste pakker som sendes tilbake til utgangsstedet, belastes med ny porto. Fra denne regelen er unntatt pakker adressert til skipsmannskap, også de som gjør tjeneste ombord i Marinens fartøyer (om pakker til skipsmannskap i utenriksfart, (se § 55 b). For lokalpakker kreves ikke opp returporto; men dersom de bringes ut til senderen, kreves vanlig utbringingsavgift. Adressepoststedet forsyner såvel følge-

brevet — eller hvis en ikke har det, nød-følgebrevet — som pakken med samme portoseddel som nevnt foran med påskrift om portobeløpet. Portoen skal kreves opp hos senderen når pakken leveres tilbake (jfr. postlovens § 1, 2net ledd). For den porto som er krevd opp, settes frimerker på følge-brevet.

Portoseddel, bl. 85, skal også settes på følgebrev og pakker som blir omadressert uten at det skal betales ny porto. På portoseddelen skriver en O. I mangel av portoseddel skriver en med blå farge: «Porto O». Ved ankomsten til det nye adressestedet skal portoseddelen makuleres med blekk. Bli pakken omadressert på nytt, settes ny portoseddel med samme påskrift på pakke og følgebrev ved siden av den gamle.

Omadresserte følgebrev som blir funnet i postkassene, må ikke sendes videre før foranstående forskrifter er iaktatt. Reisende poststeder sender slike følgebrev med forklaring tilbake til det poststedet som skulle ha foretatt omadresseringen.

§ 14. Senderen av en innenriksk pakke kan kreve at Postverket skaffer ham en melding fra mottakeren om at han har fått pakken. Settes kravet om dette fram samtidig med at pakken leveres inn, betales en avgift av 25 øre. På pakken og følgebrevet skriver en i så fall «Mottakelsesbevis», og utgangspoststedet sender med følgebrevet en blankett til mottakelsesbevis (bl. 93 b). Frimerker for avgiften setter en på følgebrevet. Frimerkene kasseres på utgangsstedet. Når adressepoststedet har fått mottakerens underskrift på blanketten, sender det beviset til utgangspoststedet, som leverer det ut til pakkens sender. Kommer det fram en pakke som det står «Mottakelsesbevis» på, uten at det følger med noen utfylt blankett, fyller adressestedet ut en slik merket «Nødmottakelsesbevis»; samtidig underrettes utgangspoststedet.

Mottakelsesbevis kan også kreves etter at pakken er levert inn og da mot en avgift av 50 øre. I dette tilfelle fyller utgangspoststedet ut en vanlig blankett for mottakelsesbevis, setter frimerker for avgiften på blanketten og sender den til pakkens adressepoststed med nødvendig opplysning om framsendingen av pakken. Adressepoststedet skaffer så adressatens underskrift på blanketten og sender beviset tilbake på vanlig måte. Dersom det viser seg at pakken er riktig levert ut mot kvittering fra mottakeren, men at underskriften til mottakeren vanskelig kan skaffes på blanketten, trer bevitnelse fra poststedet på blanketten om rett utlevering istedenfor underskrift fra mottakeren.

§ 15. Er en pakke uten oppgitt verdi kommet bort, er den skadd eller er innholdet helt eller delvis gått tapt mens den var i Postverkets verge, betaler Postverket erstatning for den virkelige verdien av tapet eller skaden inntil et beløp av kr. 100,00, uansett vekten av pakken.

Utover dette gir Postverket ikke erstatning, hvis det ikke blir bevist at tapet eller skaden skyldes grov uaktsomhet fra Postverkets side. (Postlovens § 15).

Den erstatning som Postverket betaler, omfatter bare verdien av den ting som er kommet bort eller den verdiforringelse den skadde sendingen har lidt, beregnet etter omsetningsverdien ved innleveringen.

Annen erstatning for følger av tap eller skade gir Postverket ikke. (Postlovens § 22).

Er en pakke med oppgitt verdi kommet bort, erstatter Postverket den verdien som er gitt opp, med mindre det godtgjør at denne er for høyt oppgitt. I så fall erstattes tapet. Er sendingen skadd eller er innholdet helt eller delvis gått tapt, erstatter Postverket tapet eller skaden, likevel ikke utover det beløpet som erstattes hvis sendingen er gått helt tapt. (Postlovens § 16).

Når Postverket betaler erstatning for en pakke som er kommet helt bort eller blitt helt ødelagt, erstattes også den portoen som er betalt. Rekommandasjons- og assuranceavgift erstattes ikke. (Postlovens § 19).

Erstatningsbeløpet betales ut til senderen. Når sendingen er levert ut til adressaten, eller senderen ikke finnes, kan det likevel betales ut til adressaten. (Postlovens § 23).

§ 15 b. Erstatning for tapte og skadde innenrikske pakker uten oppgitt verdi utbetales av vedkommende postmester.

Erstatningskravet som må foreligge skriftlig, skal gjennomgås kritisk. Det må foreligge nøyaktig oppgave over pakkens innhold; gjenpart av faktura skal i tilfelle forlanges vedlagt. Dessuten må foreligge skriftlige erklæringer fra adressat og sender om at pakken eller innholdet ikke er kommet fram eller i retur.

Når krav om erstatning er satt fram, skal det straks gis den som har satt det fram, et foreløpig svar. De postale undersøkelser som kravet foranlediger, skal påskynnes mest mulig. Erstatningen utbetales så snart det er brakt på det rene at Postverket er erstatningspliktig.

Om resultatet av undersøkelsen skal det gis melding til sender eller adressat i et særskilt brev. Dokumentene i saken skal ikke legges ved.

Den samme framgangsmåten skal følges når det skal skaffes supplerende opplysninger eller erklæringer hos sender eller adressat mens undersøkelsen er i gang.

Foreligger det tvil ved erstatningskravets avgjørelse, forelegges saken for Poststyret.

For alminnelige pakker med postoppkrav betales erstatning for tap og skade som for liknende pakker uten oppkrav. Hvor pakker er levert ut uten oppkreving av oppkravsbeløpet, er Postverket ansvarlig for

dette. (Postlovens § 17). Saker av sistnevnte art forelegges alltid for Poststyret.

Hvor tapet eller skaden skyldes tjenesteforsømmelse fra vedkommende posttjenestemanns side, vil det kunne bli spørsmål om å tilplikte ham å refundere den utbetalte erstatning. Erstatningssaker av denne art sendes derfor til Poststyret.

Erstatningskrav utover kr. 100,00 pr. pakke for tap eller skade som skyldes grov uaktsomhet fra Postverkets side, skal alltid forelegges for Poststyret.

§ 16. Postverket gir ikke erstatning for følger av forsinkelse eller feilsending. (Postlovens § 22).

Erstatning betales ikke:

Når skaden har sin grunn i innholdets beskaffenhet, eller sendingen ikke har vært pakket inn i samsvar med de reglene som gjelder;

når sendingen har inneholdt saker som er unntatt fra postføring;

når en ikke har fulgt de særlige forskriftene som er gitt med omsyn til sendingsmåten;

når sendingen svikaktig er oppgitt til en høyere verdi enn den virkelige. (Postlovens § 20);

når krav ikke er satt fram for Postverket innen 1 år etter innleveringen av sendingen. (Postlovens § 24).

B. Utenrikske.

§ 17. Utvekslingen av pakker mellom Norge og utlandet foregår i samsvar med forskriftene i den internasjonale postpakkeoverenskomsten med ekspedisjonsreglement og særøverenskomster med følgende land:

Austral-Sambandet,
Canada,

Danmark, Finland, Island og Sverige,
De forente stater,

Storbritannia og

Sør-Afrika-Sambandet.

I samband med Tyskland foregår pakkeutvekslingen etter en forenklet metode. Reglene for denne er tatt inn som tillegg 42 til Postreglementet.

Til enkelte land kan det dessuten tas imot pakker som overskrider den vektgrensen som er foreskrevet i overenskomstene for å sendes videre gjennom speditør i utlandet. For slike pakker gjelder de alminnelige reglene for pakker til adresselandet, med mindre avvikende regler er uttrykkelig foreskrevet ved avtale mellom adresselandet og speditøren. Nødvendige opplysninger om dette er tatt inn i Pakkeposttakst.

Etter forskriftene i særøverenskomst med Continental Express, Limited, London, utveksles pakker mellom Norge og Storbritannia og Nord-Irland gjennom dette firmaet. Nødvendige opplysninger om porto m. v. er tatt inn i Pakkeposttakst.

§ 18. De fremmede land og steder som pakker kan sendes til, er ført opp i Pakkeposttakst. Til denne viser en også med omsyn til porto, vekt og omfang.

§ 19. Til *særpakker* regnes:

- a) pakker som på noen kant måler mer enn 1,50 m eller hvis lengde og største omkrets målt i en annen retning enn lengderetningen, tilsammen er mer enn 3 m.
- b) pakker, som på grunn av sin form, sin art eller sin skjørhet ikke lett lar seg pakke sammen med andre pakker, eller som krever særlig varsom behandling, så som: planter og buskvekster i kurver, tomme bur, tomme sigarkasser eller andre esker i bunter, møbler, kurvmakerarbeider, blomsteroppsatser, barnevogner, rokker, sykler osv.

Om hvilke land det kan sendes særpakker til, se Pakkeposttakst.

De særpakkene som er nevnt under punkt a, kan bare leveres inn ved de poststedene som står i jernbane- eller båtforbindelse med utvekslingskontoret.

§ 20. Pakkene må ikke inneholde noe dokument som har karakteren av virkelig og personlig korrespondanse, eller noen slags brevpostsendning som er adressert til andre enn mottakeren av pakken eller personer som bor hos ham. Det er likevel tillatt å legge inn et av de dokumentene som er nevnt nedenfor. Dokumentet må være åpent og må ikke inneholde andre anførsler enn de som er vanlige for slike dokumenter og utelukkende vedkomme de sendte varer: faktura, vareliste eller ekspedisjonsmelding, leveringsseddel.

Se for øvrig om forbudte saker, kap. III § 32, den internasjonale postpakkeoverenskomst, artikkel 16, og særoverenskomstene.

Det er senderens egen sak ved å vende seg til rette sted (f. eks. til handelskamre, konsulater, fremmede tollmyndigheter osv.) for å forvisse seg om at de sakene som legges i pakker til utlandet, kan føres inn i adresselandet.

Postverket overtar intet ansvar for følgene av at en pakke med forbudt innhold er tatt imot til postføring. Det faller helt og holdent på senderen.

Postverket er også uten ansvar for følgene av at følgebrevpapirene til en pakke er uriktig skrevet ut.

Heller ikke kan Postverket overta noe ansvar for opplysninger som posttjenestemenn måtte ha gitt om utførsel- eller innførselsforbud og likn.

Det norske postverk tar ikke del i den utvekslingen av pakker med tennhetter, ladde metallpatroner osv. som omhandles i postpakkeoverenskomsten, art. 16 f.

§ 21. Om reglene for pakkens utstyr og innpakking m. v., se ekspedisjonsreglementet til postpakkeoverenskomsten, særlig art. 106 og 107, særoverenskomstene og Pakkeposttakst.

§ 22. Til følgebrev for pakker brukes bl. 146; for pakker til De forente stater likevel bl. 181 (kombinert følgebrev og tollangivelse).

På særpakker som inneholder *skjøre saker* og på følgebrevet til slike pakker settes en bl. 329, påtrykt:

▼ Pakke inneholdende skjøre saker
Colis fragile

Følgebrev til andre særpakker skal merkes med «Sp.».

Frimerker eller frankeringsavtrykk settes på følgebrevet og ikke på pakken.

Inntil 3 pakker kan med enkelte unntak (se Pakkeposttakst), sendes med ett følgebrev når pakkene leveres inn av samme person, er frankert med samme porto, er bestemt til samme person og ingen av pakkene er verdi- eller postoppkravspakker eller pakker som skal leveres ut til adressaten helt avgiftsfrie.

Følgebrevet skal fylles ut av senderen. Derimot skal i tilfelle angivelse av framsendingsveg, frankering, vekt og «Sp.» føres på av poststedet.

Kupongen til følgebrevet kan i samband med visse land brukes til skriftlige meddelelser som angår pakken, se Pakkeposttakst.

Senderen plikter å gi opp på baksiden av følgebrevene og på pakkene hva en skal gjøre med sendingene dersom de ikke blir levert ut. Pakker som det ikke er skrevet forholdsordre på, og som ikke kan bli levert ut, blir sendt tilbake til utgangsstedet.

Påtegningen settes på fransk eller i et språk som forstås i adresselandet. Når forholdsordren på følgebrevet ikke settes ved særskilt påskrift, skal senderen streke under

den forholdsordren han ønsker utført og stryke hele den overflødige teksten. Tilsvarende forholdsordre skal settes på pakken; til dette brukes seddel, bl. 141. Se artikkel 108 i ekspedisjonsreglementet til postpakkeoverenskomsten.

Poststedene skal passe på at det er skrevet nøyaktig forholdsordre på følgebrevet og pakken.

Ubesørgelighetsmeldinger, som kommer inn til norske poststeder, sendes ikke ut til senderen til utfylling, men beholdes ved poststedet. Dette sender en forespørsel på bl. 54 til senderen. Når blanketten er kommet tilbake fra senderen i utfylt stand, fyller poststedet ut ubesørgelighetsmeldingen og sender den tilbake til utgangsstedet.

Om den avgiften senderen skal betale for ubesørgelighetsmelding, se Pakkeposttakst.

Avgiften kreves opp med enkelt beløp når flere pakker er omhandlet i én og samme ubesørgelighetsmelding.

For pakker til Austral-Sambandet, Canada, De forente stater, Irland, Mexico, New Zealand, Storbritannia og Nord-Irland, Sør-Afrika-Sambandet og til en rekke britiske kolonier og besittelser (se Pakkeposttakst), kan en bare skrive følgende anmodninger på følgebrevet og pakken: a) «If not deliverable as addressed, abandon». (Hvis pakken ikke kan leveres ut til adressaten, gis avkall på den) eller: b) «If not deliverable as addressed, deliver to — —» (Hvis pakken ikke kan bli levert etter adressen, skal den leveres til — — —).

§ 23. For pakkene gis kvittering med signatur eller navn skrevet med blekk eller kopiblyant på bl. 71. Kvittering kan også gis i kvitteringsbok; men i så fall må det kvitteres med navn. Kvittering gis enten det uttrykkelig forlanges av senderen eller ikke.

§ 24. Utgått.

§ 25. Med alle pakker til utlandet skal det sendes tollangivelser. Til disse brukes bare de blanketter (bl. 147 og 181) som er gitt ut av Poststyret. Bl. 147 festes forsvarlig til følgebrevet. Tollangivelsene skal inneholde en nøyaktig oppgave over innholdet av pakken og vekten av de sakene som er lagt inn i den (brutto- og nettovekt) og verdi; verdien må gis opp selv om pakken ikke sendes under verdiangivelse. Inneholder pakken forskjellige slags varer, må disse hver for seg spesifiseres nøyaktig.

Om det språket tollangivelsen skal være skrevet på, se Pakkeposttakst.

Med omsyn til utfyllingen av blanketten merkes at i rubrikken «Antall» settes det antall pakker tollangivelsen hører til, i rubrikken «Art» innpakningens art (kasse, kurv, pose osv.) og i rubrikken «Angivelse av innholdet» en nøyaktig beskrivelse av varen (å skrive «tøyer», «bøker», eller likn. er altså ikke tilstrekkelig. En må også sette om tøyet er av silke, ull eller bomull, om bøkene er bundet inn eller bare heftet osv.)

Tollangivelsen skal i alminnelighet skrives ut i flere eksemplarer, om dette se Pakkeposttakst.

Hvis flere pakker sendes med ett følgebrev, trenges heller ikke mer enn ett sett tollangivelser, likevel må ved dette høvet innholdet i hver pakke gis opp særskilt.

Enkelte land krever dessuten forskjellige spesielle opplysninger i tollangivelsene, se Pakkeposttakst.

Tollangivelsene fylles ut og skrives under av senderen. Hvis de ikke er ordentlig fylt ut, skal pakken ikke tas imot av poststedet. Er de uriktige eller ufullstendige har senderen ansvaret for det.

§ 25 a. For angivelse av vekt for alminnelige pakker og verdipakker til utlandet, se ekspedisjonsreglementet til postpakkeoverenskomsten, art. 121, § 2, og 116

§ 26. For verdipakker til utlandet skal verdien skrives i norsk mynt på pakken, følgebrevet og tollangivelsene. Den skal skrives med tall og bokstaver uten retting eller overstryking. Verdien på pakken og følgebrevet skal settes om til gullfrancs etter den ekvivalent som gjelder til enhver tid. Omsettingstabell er tatt inn i Pakkeposttakst. Det beløpet som kommer fram ved omsettingen, skal skrives med nye tall ved siden av eller under de tall som viser verdibeløpet i norsk mynt. Gullfrancsbeløpet skal strekes kraftig under med fargeblyant.

Det er ikke tillatt å gi opp en høyere verdi en den verdi som innholdet virkelig har. Det er imidlertid tillatt å gi opp bare en del av denne verdien.

For verdipakker til *De forente stater* skal en gi opp verdien i norsk mynt med tall og bokstaver på pakken. I tollangivelsen settes beløpet med tall i norsk mynt. På pakken kan bare settes en verdiangivelse av inntil 500 gullfrancs. Den virkelige verdien av innholdet skrives i tollangivelsen.

Verdipakker behandles for øvrig og sendes innenriks på samme måte som bestemt for verdibrev. Verdinummerseddel settes likevel ikke på pakker.

Til enkelte land kan verdipakker ikke sendes. Om dette og om maksimumsverdi m. v. vises til Pakkeposttakst.

§ 27. På pakker til utlandet kan det heftes postoppkrav. Se kap. X § 23.

§ 28. Pakker til enkelte land kan sendes som *ilbudpakker* (express). På slike pakker og følgebrevene som hører til settes en seddel merket «Ilbud-Express» bl. 39 c. Seddelen settes såvidt mulig ved siden av navnet på adressestedet. Om de land slike pakker kan sendes til og om størrelsen av avgiften, se Pakkeposttakst.

§ 29. Pakker til enkelte land kan sendes som *ilpakker* (colis urgents). På slike

pakker og følgebrevene som hører til settes en seddel merket «Ilpakke-Urgent» bl. 39 b.

Om de land det kan sendes ilpakker til, om portoberegningen m. v., se Pakkeposttakst.

§ 29 a. Pakker til enkelte land kan sendes som *luftpostpakker* (colis-avion). På luftpostpakkene og følgebrevene som hører til settes en blå seddel merket «Med luftpost — Par avion», bl. 341.

Om de land det kan sendes luftpostpakker til, om portoberegningen m. v., se bilaget «Luftpostpakker» som er tatt inn i Pakkeposttakst.

Ved framsendingen innenriks til utvekslingskontorene skal luftpostpakkene legges i særskilt pose og behandles som ilpakker.

Under framsendingen innenriks fra utvekslingskontorene skal luftpostpakker behandles som vanlige pakker. Bare «colis urgents» sendes fram som ilpakker.

§ 30. Om etterspørsler etter pakker til utlandet, se kap. III § 33, postpakkeoverenskomsten med ekspedisjonsreglement og særoverenskomstene med enkelte land. Om størrelsen av avgiften, se Pakkeposttakst. Blankett 48 brukes.

For krav om tilbakelevering og adresseendring, se artikkel 19 i postpakkeoverenskomsten og artikkel 141 i ekspedisjonsreglementet.

§ 31. For pakker til enkelte land kan senderen få erkjennelse fra adressaten om at pakken er mottatt eller bevitnelse fra adressepoststedet om riktig utlevering. Krav om mottakelsesbevis kan settes fram enten samtidig med innleveringen eller senere. Om dette se for øvrig postpakkeoverenskomsten med ekspedisjonsreglement, særoverenskomstene med enkelte land og Pakkeposttakst. Blankett 93 brukes.

§ 32. Ved en forhåndserklæring til utgangspoststedet kan senderen av pakker til

visse land ta på seg å bære alle de postale og ikke postale avgiftene som hefter på pakken ved utleveringen (avgiftsfrie pakker).

I slike høve skal poststedene ved innlevering av pakken kreve at senderen betaler et tilstrekkelig forskudd til dekning av de avgiftene som måtte komme til.

På adressesiden til pakken settes en gul seddel, som er merket «Franc de droits» bl. 41. En slik seddel settes også på følgebrevet. Samme tekst skal senderen ha skrevet på følgebrevet og på adressesiden til pakken.

Med pakkene skal det følge en frankoseddel, bl. 37. Forsiden av denne fylles ut av utgangspoststedet (for poståpnerier av nærmeste postkontor) slik som blanketten viser. Den festes forsvarlig til følgebrevet. Det skal sendes med en særskilt frankoseddel for hver enkelt pakke.

Så lenge som en pakke ikke er blitt levert ut til mottakeren, kan senderen også etter innleveringen forlange at pakken blir levert avgiftsfritt; om avgiften for dette se Pakkeposttakst. Om behandlingen av slike krav, se artikkel 109 i ekspedisjonsreglementet til postpakkeoverenskomsten.

Om avvikelser fra de alminnelige regler for de enkelte land, og om hvilke land som tar del i utvekslingen av avgiftsfrie pakker, se Pakkeposttakst.

§ 33. Frankosedler som kommer tilbake fra utlandet, datostemples og fylles ut av postkontoret slik som blanketten viser. Totalsummen settes om til norsk mynt etter den kursen som gjelder for postanvisninger til fortollingslandet. Avgiftsbeløpet på frankosedler som kommer i retur fra britiske kolonier og dominions, skal settes om etter det beløpet som er skrevet i britisk mynt. Frankosedlene føres inn med det omsatte beløp i spalte 1—3 i listen over ankomne frankosedler (bl. 255). Det ankomstnummer som frankoseddelen får i listen, noteres ne-

derst på baksiden av frankoseddelen i rubrikken «Ankomstnr.».

Beløpet kreves straks hos senderen av frankoseddelen idet kupongen og tollkvitteringen leveres ut. Er pakken sendt fra et poståpneri, sendes frankoseddelen med tollkvitteringen til poståpneriet for at beløpet skal bli krevd inn. Beløpet sendes tilbake med frankoseddelen (uten kupong) til postkontoret som postsak.

De beløp som er betalt inn, skrives i rubrikk 4 i listen over ankomne frankosedler ettersom de betales inn. Rubrikk 4 summeres og listen sendes sammen med frankosedlene til Regnskapskontoret, Poststyret, ved utgangen av hver måned samtidig med listene over utbetalte utenrikske postanvisninger. De frankosedler hvis beløp ikke er betalt inn i løpet av 1 måned etter ankomsten, føres opp i vedkommende måneds liste og sendes inn til Regnskapskontoret sammen med de som er betalt inn. Beløpet legges ut av postkontoret inntil det betales av senderen av frankoseddelen. Intetliste er ikke nødvendig. Frankoseddelbeløpene tas til inntekt i månedsregnskapene, se Regnskapsreglementet § 31.

§ 34. Utgått.

§ 35. På alle pakker settes registernummersedler. Til slike brukes den særskilte blanketten som er bestemt for utenrikske pakker. Den største nummerseddelen settes på pakken, den minste på følgebrevet. Numrene brukes fortløpende, slik at en ikke begynner på ny nummerrekke før samtlige nummer i den eldre er brukt opp.

§ 36. Alle pakker til utlandet føres inn i kontrollprotokoll, bl. 285. I denne skrives pakkens registernummer, utgangs- og adressested samt ekspedisjonsdato. Ved postoppkravspakker føyes til «P. O.» og oppkravsbeløpet med tall i merknadsrubrikken.

Når utgangspoststedet er et poståpneri, føres så vel alminnelige pakker som verdipakker til utlandet inn i samme protokoll som brukes for innenrikske pakker, bl. 297. På pakkene settes vanlig innenriksk nummerseddel; på verdipakker dessuten «Verdi angitt» (bl. 84). Følgbrevene skal *ikke* stemples ved poståpneriene.

Fra poståpneriene sendes pakkene og følgebrevpapirene i pose til *nærmeste* postkontor. Hvis en pakke som et unntak sendes løs, skal den pakk-konvolutten som følgebrevpapirene er lagt inn i, og som skal være adressert til postkontoret, bindes til pakken. Før postkontoret ekspederer pakken videre, skal det undersøke om pakken og følgebrevpapirene, porto m. v. er i orden. Det skal deretter stemple og registrere såvel pakke som følgebrev. De sedlene som poståpneriet har satt på, skal fjernes eller klebes over.

§ 37. Følgedokumentene legges av postkontorene — i tilfelle sammen med verdikart — i en konvolutt adressert til utvekslingskontoret. Konvolutten og de alminnelige pakkene sendes i forselget eller plombert pose. Posen bør være merket «P. P.». På konvolutten noterer en tallet på de følgebrev som følger med og på merkelappen tallet på de pakkene som posen inneholder. Om verdipakker, se § 26.

Når en pakke på grunn av sin størrelse må sendes løs, bindes konvolutten med følgebrevpapirene til pakken, og navnet på utvekslingskontoret settes på.

§ 38. Utvekslingskontorene skal kontrollere at pakkene er riktig frankert. Derksom en pakke er utilstrekkelig frankert, skal utvekslingskontoret sende pakken til det fremmede postverket i fullt frankert stand og sende portokart til utgangspoststedet på det portobeløp som mangler. Navnet og adressen på pakkesenderen settes i portokartet.

Er det krevd opp for høy porto for en pakke, sender utvekslingskontoret tilbakemelding om det til utgangspostkontoret. Det portobeløpet som er krevd opp for meget, betales deretter tilbake til senderen mot kvittering på tilbakemeldingen. Denne legges ved regnskapet, og beløpet trekkes fra inntektene for solgte frimerker.

§ 39. Utvekslingskontorene karterer pakkene til utlandet på de blankettene som Poststyret har gitt ut til dette bruk. For pakker til Sverige brukes bl. 27, til Danmark bl. 19, til De forente stater bl. 182 og til andre land bl. 143. Karteringen foretas som blankettene viser. Se for øvrig postpakkeoverenskomsten og særoverenskomstene med ekspedisjonsreglementer.

§ 40. Pakker som ikke egner seg til å bli lagt ned i sekker, sendes løse på det korresponderende postverk og føres opp på kart til dette på vanlig måte. På slike pakker settes en seddel med det fremmede utvekslingskontors navn.

§ 41. Erstatning for pakker som er gått tapt, er berøvet sitt innhold eller er blitt skadd, gis i samsvar med reglene i postpakkeoverenskomsten med ekspedisjonsreglement og særoverenskomstene.

I samband med enkelte land gis likevel ingen erstatning for alminnelige pakker, se Pakkeposttakst.

Den forberedende behandling av erstatningsspørsmål vedkommende utenrikske pakker foregår ved utvekslingskontorene. Når saken sendes inn til Poststyret, bruker utvekslingskontoret bl. 294.

§ 42. Om den kontrollen som utvekslingskontorene skal føre med pakker som kommer fra utlandet, se postpakkeoverenskomstens ekspedisjonsreglement, art. 136 og 137 og særoverenskomstene. Om uregelmessigheter sendes tilbakemelding på blankett 190 til det fremmede utvekslingskontoret.

Hvis ikke den frankoseddelblanketten som er foreskrevet, følger med frankopakken, skriver adressepoststedet (eller fortollingspoststedet når adressestedet ikke har tollstasjon) ut en slik.

§ 43. Ved utvekslingskontorene føres pakkene i alminnelighet inn i en kontrollprotokoll. I denne skrives verdibeløpet for verdipakker og oppkravsbeløpet for oppkravspakker.

§ 44. Når det til utvekslingskontorene kommer pakker som det hefter porto på, settes portoseddel (bl. 85) både på pakkene og følgebrevene, og portobeløpet skrives på portosedlene.

§ 45. Følgedokumentene og pakkene ekspederes av utvekslingskontorene til adressepoststedene på samme måte som nevnt i § 37 for sending i den motsatte retningen. Pakker til postkontorer på steder hvor det ikke er tollsted, sendes imidlertid til postkontoret på det stedet som ligger nærmest adressepoststedet, og hvor det er tollsted. Liste over disse stedene er tatt inn i tillegg 41. Pakker til *poståpnerier* sendes til det overordnede postkontoret hvis det er tollsted der, ellers sendes de til postkontoret på det stedet som ligger nærmest poståpneriet og hvor pakkene kan bli tollbehandlet.

§ 46. Om overtallige, manglende og feilekspederte pakker, se postpakkeoverenskomstens ekspedisjonsreglement og særoverenskomstene.

§ 47 a. Pakkene føres av fortollingspostkontorene opp enkeltvis på lister (bl. 120) og leveres til stedets tollstasjon sammen med listene. Listene gis løpende nummer for kalenderåret og i hver av listene vises til datoen på den siste listen. Listene skrives ved gjennomskrift i 2 eksemplarer. Postkontoret beholder det ene. Pakkene krysses av på listene når de leveres over. Den datoen som står i listene, noteres på pakkene. Hvor det måtte foretrekkes, kan en

istedet notere på pakkene listens (postens) nummer og pakkens løpenummer etter listen. Tollvesenet kvitterer for riktig mottakelse på postkontorets eksemplar av listen. Mangler en pakke så den må strykes av listen, skal dette attesteres av postmannen.

Følger det tollpass med ufortollede pakker, skal postkontoret legge tollpasset sammen med listen til tollstedet og føre på listen en merknad om at tollpass følger med.

Viser det seg ved overleveringen at omslaget på en pakke er skadd, skal postkontoret sette merknad om dette på pakken, enten skriftlig med underskrift av postmannen eller ved bruk av et stempel. Pakken skal i slike høve veies straks etter avkrysningen og vekten noteres på pakken. Er skaden av større omfang, skal enten innpakningen repareres før overleveringen finner sted, eller pakken legges i en pose. Denne forsegles eller plomberes; pakkens registernummer, utgangssted og mottaker noteres på merkelappen. På listen (i rubrikk 1) skrives i alle slike høve at pakken er mottatt i skadd stand.

§ 47 b. Ved fortolling av pakker som har påskrift om å være kommet fram i skadd stand, eller hvis innhold viser seg å være skadd, skal tollvesenet tilkalle en posttjenestemann. Posttjenestemannen tar opp protokoll over skaden. Til dette bruker en bl. 16 b. I samband med dette kontrolleres den vekten som er blitt ført på pakken ved overleveringen fra Postverket. Er en oppkravspakke uten innhold, tilkaller tollvesenet også straks en postmann. Protokoll tas opp og skrives under av tollfunksjonæren og av posttjenestemannen.

Dersom adressaten under fortollingen påviser uoverensstemmelser mellom faktura og innhold, kan tollvesenet på hans krav gi en bevitnelse for hva pakken inneholder. En forutsetning for dette er at innpakningen av pakken er uskadd og slik at den har ytet

sikkerhet mot åpning av uvedkommende og at vekten stemmer med den som er skrevet på følgebrevet. Derimot kan tollvesenet ikke gi bevitnelse for skade på innholdet eller liknende, med mindre det er tatt opp protokoll.

Hvis vekten av pakken er mindre enn oppgitt på følgebrevet og innpakningen ikke er så solid som det er krevet i avsnittet foran, skal tollvesenet tilkalle en posttjenestemann for at protokoll kan bli tatt opp.

Da det er av særlig betydning at beskaffenheten av pakken og innpakningen blir nøyaktig fastslått ved utleveringen, må det ved åpningen av pakkene vises den største forsiktighet for at innpakningen (både den ytre og den indre) såvidt mulig kan bli bevart i samme forfatning som den var da pakken ble mottatt fra Postverket.

Innpakningsmaterialet til slike pakker oppbevares ved postkontoret i 2 måneder av omsyn til mulig erstatningskrav.

Tollvesenet kan som et unntak ta opp protokoll, når det vil forårsake større forsinkelse av utleveringen å kalle til en postmann ved fortolling av en skadd pakke. Protokollen, innpakningsmaterialet og følgepapirene leveres snarest mulig til postkontoret.

§ 47 c. Kommer en pakke bort mens den er i tollvesenets varetekt, er tollvesenet ansvarlig overfor adressaten. Det samme er tilfelle når det godtgjøres at innholdet i en pakke er gått i stykker eller på annen måte er blitt skadd under oppbevaring på tollvesenets lager, med mindre skaden er forårsaket ved senderens feil eller skyldes innholdets egen art.

Tollvesenet er på samme måte ansvarlig når det godtgjøres at innholdet helt eller delvis er fjernet fra pakken etter overleveringen fra Postverket, også hvis vekten av en skadd pakke ved fortolling er vesentlig

mindre enn den vekten som er skrevet på pakken og dette ikke skyldes arten av innholdet.

§ 47 d. Finnes det ved fortolling

a) at det i en pakke er lagt inn noe dokument som har karakter av virkelig og personlig korrespondanse, eller noen brevpostsending som er adressert til andre enn pakkens adressat eller personer som bor sammen med ham (postpakkeoverenskomstens artikkel 16 § 1 d), behandles disse sendinger som ubetalte og leveres til adressaten mot betaling av dobbelt porto. Nekter adressaten å betale portoen, sendes sendingene inn til Poststyret med de nødvendige opplysninger;

b) at det i en pakke uten oppgitt verdi fra land som utveksler verdipakker med Norge, er lagt inn myntstykker, banknoter, pengesedler eller hvilket som helst slag verdipapirer, forarbeidet eller ikke forarbeidet platina, gull eller sølv, juveler, smykker og andre kostbarheter, skal pakken behandles som verdipakke og verdiavgift som for pakker fra Norge til vedkommende land kreves opp hos adressaten ved utleveringen.

For øvrig behandles forbudte saker i pakker til Norge som bestemt i postpakkeoverenskomstens artikkel 16, i særoverenskomstene og tollreglementer; jfr. kap. III § 32.

§ 48 a. Om ankomne pakker sender postkontorer på steder hvor det er tollsted meldeseddel (bl. 125 a) til adressatene. Ved levering på postkontoret av meldeseddelen i kvittert stand og samtidig innbetaling av mulig oppkrav og andre avgifter som skal kreves opp av Postverket, leveres pakkens følgepapirer til adressaten for å tjene som hjemmel overfor tollvesenet. Porto som hviler på pakken, avgjøres ved frimerker som settes på den kvitterte meldeseddelen og av-

stempler. Tollvesenet holder tilbake samtlige følgebrev med følgepapirer (også for verdipakker og oppkravspakker) for å levere dem til poststedene hvor de oppbevares i 2 år.

Ved postkontorene i Oslo og Trondheim gjelder den ordningen at følgepapirene til alminnelige pakker samt il- og ilbudpakker sendes direkte ut til adressatene når det ikke hviler oppkrav eller andre avgifter på pakkene. For pakker fra De forente stater gjelder ordningen også verdipakker.

Ved Oslo postkontor gjelder ordningen også verdipakker fra andre land.

§ 48 b. Adressaten har adgang til å ta frimerkene av følgebrevet. Avtaingen av frimerkene må ikke gjøre kvittering og tjenestemerknader ufullstendige. Det tillates ikke at frimerkene klippes ut av kartongen. Adressaten må attestere på følgebrevet at frimerkene er tatt av.

§ 49. Dersom en pakke fra utlandet komme uten følgebrev, men adressen på pakken er tilstrekkelig, varsler en likevel mottakeren, og pakken leveres ut til ham på vanlig måte gjennom tollvesenet. Kan det ikke bringes på det rene om det hviler porto eller avgifter på pakken, skal den likevel leveres ut mot at adressaten deponerer et passende beløp, eller at det på annen måte sikres at portoen eller likn. blir betalt.

§ 50 a. Pakker som ikke inneholder annet enn pengesedler eller mynt kan Postverket levere direkte til mottakerne uten tollvesenets mellomkomst. Slike pakker må likevel åpnes i påsyn av postmannen for at det kan bringes på det rene at pakkene ikke inneholder andre saker. I hvert enkelt tilfelle skal postkontoret gi oppgave til tollstedet over hvor mange penger pakken inneholdt i sedler, hvor mange i mynt og fra hvilket sted i utlandet den var sendt.

§ 50 b. Pakker til Kongehuset og til sjefer for fremmede legasjoner leveres ut

uten tollettersyn direkte fra Postverket mot kvittering henholdsvis fra hoffsjefen eller fra sjefen for legasjonen, for sistnevntes vedkommende dessuten mot erklæring om at innholdet er bestemt til personlig bruk. Erklæringene gis på spesielle blanketter som legasjonssjefen får ved hennvedelse til Utenriksdepartementet. Blankettene er nummerert og forsynt med Utenriksdepartementets stempel.

De innskattede erklæringer leveres til tollstedene mot kvittering.

Se for øvrig tillegg 40 § 7 (Regler for tollbehandling av utenriksk pakkepost).

§ 50 c. Pakker til utlandet som er kommet i retur eller er omadressert hit til landet, føres opp på listene til tollvesenet sammen med de øvrige pakkene. Ved overleveringen blir slike pakker undersøkt av tollvesenet. Er innholdet ikke tollpliktig, leveres pakkene tilbake mot kvittering til Postverket som besørger dem sendt til sender eller mottaker.

§ 51 a. Det postkontoret som fortoller pakkene, fører pakkene til postkontorer på steder uten tollsted og til poståpnerier inn i tollprotokollen (bl. 151) og besørger dem snarest fortollet. Tollen betales forskuddsvis av postkontoret. Etter fortolling settes innpakningen i forsvarlig stand igjen, og pakkene forsegles eller plomberes. Pakkingen og forseglingen (plomberingen) må foregå på tollstedet og pakkene må ikke føres derfra før de bevislig er i full orden.

For fortolling kreves opp en avgift. Avgiften kreves opp selv om innholdet er tollfritt; den kreves likevel ikke opp for tollbehandling av pakker som er sendt tilbake fra utlandet.

For ompakkingen beregnes likeså en avgift dersom ompakkingen virkelig har ført med særskilte utgifter (kasse, treull og papir*),

*) Fører således bruken av ny papiremballasje til at adressen må skrives på nytt på omslaget, skal ompakningsavgift kreves opp.

derimot ikke for ny hyssing og forsegling). Avgiften kan bare gjelde pakker som sendes videre eller returneres.

Om størrelsen av avgiftene, se Pakkeposttakst.

Det postkontor som fortoller pakkene setter en seddel (bl. 7) på dem. På denne seddelen føres opp de tollavgiftene m. v., postoppkrav og postale avgifter som hviler på pakken. Det fyller dessuten ut en tollpostanvisning (bl. 222) som skal lyde på det beløpet som skal anvises til postkontoret. Pakken sendes deretter fram på samme måte som innenrikske pakker til adressepoststedet med følgepapirene og tollregningen. Oppkravsanvisninger beholdes i alle høve ved det postkontor som foretar fortollingen. Tollpostanvisningen skal festes til følgepapirene som øverste bilag. Disse papirene legges inn i en alminnelig tjenestekonvolutt.

Tollregningen skal inneholde opplysning om registernummer og utgangssted for pakken.

Når det bare hefter fortollingsavgift — og i tilfelle porto- og ompakkingsavgift på pakken — sløyfes tollpostanvisningen. Det postkontor som foretar fortollingen, setter i slike høve en seddel, bl. 134, på pakken og følgebrevet. På denne seddelen føres opp beløpet for de postale avgiftene (fortollingsavgift og i tilfelle porto og ompakkingsavgift) som hviler på pakken. Disse avgiftene føres også inn i tollprotokollen (bl. 151) i særskilt rubrikk.

§ 51 b. For pakker som Postverket har besørget fortollet, og som mottakeren av en eller annen grunn forlanger sendt til ny tollbehandling, kreves opp ny innenriksk porto både for framsendingen til fortollingspostkontoret og tilbakesendingen. Dersom det viser seg at tollen eller likn. har vært feilaktig beregnet, kan en betale tilbake den portoen som er betalt.

§ 51 c. Adressater som bor på steder hvor det ikke er tollsted, har adgang til å fortolle pakkene selv. De må i tilfelle i forvegen underrette fortollingspostkontoret om at de selv vil besørge fortollingen.

§ 52. Tollprotokoll, bl. 151, føres ved fortollingspoststedene over de pakkene som fortolles av Postverket.

§ 53. Ved postkontorer på steder hvor det ikke er tollsted, føres ankomne pakker inn i tollprotokoll, bl. 151, se § 52; ved poståpneriene føres pakkene inn i oppkravsprotokollen, bl. 160 b. Adressaten underrettes på vanlig måte ved meldeseddel, bl. 125 a, om ankomsten av pakken. Ved utleveringen av pakken tas kvittering på meldeseddelen. Pakken leveres ut når adressaten har betalt alle avgiftene som hviler på den. Når pakken er løst, leveres tollregningen til mottakeren. De andre følgepapirene skal vises adressaten til kontroll av innholdet i pakken, men må ikke leveres ut.

De postale avgiftene skal avgjøres ved frimerker som klebes på forsiden av kupongen på tollpostanvisningen og stemples. Tollpostanvisningen sendes til det postkontoret hvor pakken er tollbehandlet. Den behandles som andre innenrikske postanvisninger som er betalt inn ved poststedet.

Har ikke tollpostanvisning fulgt med pakken — jfr. § 51 — avgjøres avgiftene og mulig porto ved at en setter frimerker for beløpene på baksiden av følgebrevet. Frimerkene datostemples. Straks etter at pakkene er levert ut, sendes følgebrevene tilbake til det postkontoret som har utført fortollingen. Fortollingspostkontoret kan likevel bestemme at følgebrevene skal sendes inn ved utgangen av hver måned. Dette skal kontrollere at avgiftene m. v. er riktig avgjort ved frimerker og krysser av i tollprotokollen (bl. 151).

§ 54. Ankomne frankopakker besørges snarest mulig fortollet av postkontoret. Dette

gjelder også for frankopakker til postkontorer uten tollstasjon og til poståpnerier når pakkene i h. t. § 51 sendes om et postkontor til fortolling.

For fortollingen beregnes alminnelig fortollingsavgift. Dessuten beregnes en kommisjonsavgift. Om størrelsen av denne se Pakkeposttakst. Avgiftene beregnes selv om innholdet viser seg å være tollfritt. Fører ompakkingen med seg særskilte utgifter, kan ompakkingsavgift beregnes etter reglene i § 51. Disse avgiftene avgjøres ved frimerker som settes på frankoseddelens øverste hjørne til høyre og datostemples.

Fortollingspostkontoret fører på baksiden av kupongen enkeltvis og i norsk mynt opp de tollbeløp og andre utgifter og avgifter som er lagt ut, og fører — bare med tall — den samlede sum over til den første skraverte delen av baksiden av frankoseddelen. Deretter føres frankoseddelen inn i listen over utlagte frankoseddelbeløp (bl. 256). Det løpenummeret frankoseddelen har fått i listen, settes på den. Etterpå blir den stemplet og signert av postmannen.

Tollkvitteringen m. v. heftes til frankoseddelen. Den sendes så tilbake lagt inn i konvolutt uten særskilt betegnelse av innholdet, til det poststed som er anført nederst på forsiden av frankoseddelen.

Frankosedler for pakker fra Continental Express, Ltd. sendes tilbake gjennom Bergen postkontor.

Listen over utlagte frankoseddelbeløp summeres og sendes ved hver måneds utgang til Poststyret, Regnskapskontoret. I listen skrives tallet på de sendinger som er frankobehandlet. Intetliste er det ikke nødvendig å sende.

Beløpene føres til utgift uten bilag i månedsregnskapet, se Regnskapsreglementet § 31.

Viser det seg etterat fortollingen har funnet sted, men før frankoseddelen er sendt

tilbake, at pakken er ubesørgelig, blir bare kommisjonsavgiften og mulig ompakkingsavgift å kreve opp hos senderen. Er frankoseddelen allerede sendt tilbake, gjøres det ingen endring i listen over utlagte frankoseddelbeløp. Tollbeløpet som fås refundert av tollvesenet, settes om til vedkommende lands mynt og sendes ved en tjenstepostanvisning (kap. VIII § 51) til det postkontor eller den jernbanestasjon hvor pakken er levert inn. På anvisningens kupong settes en anmodning om å betale beløpet til senderen av pakken og gi ham nødvendig forklaring.

§ 55 a. For pakker som sendes etter innenriks, må det betales ny (innenriksk) porto. Fremgangsmåten er den samme som for innenrikske pakker, se § 13. Skal portoen betales ved ankomsten til det nye adressestedet, settes portoseddel (bl. 85) på pakke og følgebrev. Dersom det tidligere hefter porto på pakken, stryker en over dette portobeløpet og ny portoseddel med nytt portobeløp settes på pakke og følgebrev ved siden av den gamle portoseddelen. I det nye portobeløpet tar en med den porto som hefter på pakken fra før. Ved omadressering fra sted til sted må dessuten portobeløpet i tilfelle skrives på kupongen av tollpostanvisningen, når slik anvisning følger med.

Om vilkårene for omekspeidisjon av pakker innenriks, se §§ 63—65.

Adressepoststedet kontrollerer at det portobeløpet som er skrevet på baksiden av tollpostanvisningen stemmer med det beløpet som står på portoseddelen på pakke og følgebrev. Er det uoverensstemmelser, må det riktige portobeløp skrives på kupongen av tollpostanvisningen.

Når pakken er løst inn, setter poststedet frimerker for portobeløpet på forsiden av kupongen til tollpostanvisningen og stempler dem.

Når tollpostanvisningen kommer tilbake, kontrollerer fortollingspostkontoret at det

portobeløpet som er skrevet på kupongen, er riktig avgjort ved frimerker.

Har tollpostanvisning ikke fulgt med pakken, setter poststedene frimerker for portobeløpet på baksiden av følgebrevet og stempler dem. Jfr. § 53.

§ 55 b. Når pakker fra innenriksk sted, adressert til skipsmannskap i utenriksk fart, sendes innenriks til skipets rederi for å bli ført på adresse, kreves det ikke opp særskilt innenriksk porto for framsendingen innenlands. Men pakkene frankeres som om de ble sendt fra innleveringsstedet direkte til vedkommende fremmede land. Ved innleveringen av slike pakker må en passe på at det brukes utenriksk følgebrev, at det følger med tollangivelse og at pakken er pakket inn forsvarlig.

For pakker som rederiet ikke kan sende videre til utlandet og som derfor må sendes tilbake til senderen, kreves ikke opp porto for tilbakesendingen.

§ 56. Meldesdler for ankomne *ilbudpakker* (colis exprès) til postkontorene bringes ut til adressatene ved ilbud etter de regler som gjelder for ilbudsendinger.

§ 57. *Ilpakker* (colis urgents) skal ekspederes og i tilfelle søkes tollbehandlet snarest mulig.

§ 58. Om behandlingsmåten av *mot-takelsesbevis og etterspørsler* for ankomne pakker, se ekspedisjonsreglementet til postpakkeoverenskomsten, art. 110, 111 og 131 og kap. III.

§ 59. Når senderen av en pakke ved en påtegning har krevd at det skal sendes melding til ham hvis pakken blir ubesørgelig (ubesørgelighetsmelding), brukes til det bl. 224. En går fram etter forskriftene i ekspedisjonsreglementet til postpakkeoverenskomsten, art. 126, 127 og 128.

Om ubesørgede pakker fra Continental Express, Ltd. skal det alltid sendes ubesørgelighetsmelding.

Meldingen sendes gjennom postkontoret i Bergen.

Inntil senderens forholdsordre mottas, kan adressepoststedet levere pakken ut til den opprinnelige adressat eller til en annen adressat som måtte være oppgitt, ellet omekspedere pakken til en ny adresse. Det sendes i tilfelle melding om dette til pakkens utgangssted (bl. 65).

Dersom tilfredsstillende forholdsordre ikke mottas i løpet av to måneder etter at ubesørgelighetsmelding er sendt, sendes pakken tilbake til utgangsstedet. Denne frist er 4 måneder i samband med fjerntliggende land.

§ 60. Ubesørgelighetsmeldinger fra Norge adresseres i alminnelighet til utgangspoststedet.

Til enkelte land skal ubesørgelighetsmeldinger sendes til poststyret eller til et bestemt oppgitt kontor i vedkommende land, se tillegg 44.

§ 61. Er adressestedet et poståpneri, skal forespørsel om hva som skal gjøres med en ubesørgelig pakke (ubesørgelighetsmelding) sendes gjennom det postkontor som foretar fortollingen. Dette har å passe på at ubesørgelighetsmeldingen kommer inn i betimelig tid.

Postkontorer på steder uten tollstasjon ekspederer ubesørgelighetsmeldingene direkte.

§ 62. Pakker som ikke er hentet innen en frist av 1 måned for alminnelige pakker, 7 dager for oppkravspakker fra land i Europa og 15 dager for oppkravspakker fra andre land, betraktes som ubesørgelige og sendes straks tilbake til utgangsstedet dersom det ikke er gitt annen forholdsordre. Tilbakesendingen til utgangsstedet skal imidlertid finne sted innen en kortere frist dersom senderen har krevd dette ved påskrift på pakken og på baksiden av følgebrevet.

Når senderen som svar på en ubesørgelighetsmelding har gitt forholdsordre til

adressepoststedet, regnes de fristene som er nevnt ovenfor, fra dagen etter at forholdsordren er mottatt.

Kan pakken ikke besørges, sendes den også straks tilbake til utgangsstedet dersom den forholdsordren som senderen har satt på følgebrevet og på pakken ikke har ført til det resultatet som var tilsiktet.

Når senderen (eller en navngitt tredjemann) som svar på en ubesørgelighetsmelding har gitt én eller flere av de forholdsordrene som han har adgang til (ekspe-disjonsreglementets artikkel 127), og pakken ikke kan besørges tross utføringen av disse forholdsordrene, sendes pakken tilbake til utgangsstedet.

Ubesørgede pakker fra De forente stater, Irland, Mexico, Storbritannia og Nord-Irland og forskjellige britiske kolonier og dominions (se Pakkeposttakst) som senderen ikke har disponert på forhånd, sendes tilbake uten ubesørgelighetsmelding. Tilbakesendingen skjer for senderens regning. Fristen for utleveringen er 15 dager, eller 15 dager for hver adressat hvis det er gitt alternative adresser. For pakker fra De forente stater er fristen 30 dager eller 15 dager for hver adressat hvis det er gitt alternative adresser.

Om pakker fra Continental Express, Ltd., se likevel § 59.

§ 63. Dersom senderen ikke ved en påskrift på følgebrevet og på pakken har forbudt ettersending eller omekspe-disjon, kan pakken etter anmodning fra mottakeren eller senderen sendes etter eller omekspe-deres innenriks eller til land som det norske postverket utveksler pakker med. Om dette se postpakkeoverenskomstens art. 22, dens ekspe-disjonsreglement art. 125 og særoverens-komstene.

Pakker fra Continental Express Ltd. kan ikke sendes etter til et tredje land.

Om tilbakelevering og adresseforandring etter krav fra senderen, se § 30.

Innenriks kan pakker kreves ettersendt eller omekspe-dert også av andre enn sender og adressat — f. eks. av et hotell eller likn. I så fall bør en kreve sikkerhet for at por-toen betales dersom pakken skulle bli nektet innløst.

Om porto for ettersending innenriks, se § 55.

Returpakker og pakker som omekspe-deres til utlandet, må i tilfelle sendes om det postkontoret som foretar fortollingen.

For pakker som er sendt tilbake fra De forente stater, kreves opp hos senderen et beløp som er lik den porto som er betalt for framsendingen av pakken.

For pakker som sendes etter fra Norge, Danmark, Finland eller Sverige til et av disse land, beregnes den porto som gjelder for pakker levert inn i det land som foretar ettersendingen til det nye adresselandet, unan-satt hvilket (også ikke nordisk) land pakken opprinnelig er innlevert i.

§ 64. Blir en pakke som ikke har vært ute av Postverkets eller tollvesenets verge, returnert eller omekspe-dert til utlandet, eller abandonnert, blir toll og trafikkavgift som er lagt ut og andre avgifter unntatt sjoko-ladeavgift, tobakkstempelavgift og kortstem-pelavgift, refundert av tollvesenet mot kvitte-ring på tollregningen. Sjokoladeavgift og tobakkstempelavgift refunderes først etter Finans- og Tolldepartementets nærmere be-stemmelse i det enkelte høvet. Om dette må en sende inn søknad til nevnte departe-ment. Søknaden må være fulgt av bevit-nelse fra tolloppsynet om at stempelmerkene er tilintetgjort. Stempelmerkene art, antall og avgiftsbeløp må være nærmere oppgitt.

Tilintetgjørelse av en pakke bør foregå i påsyn av tollvesenet. Kan dette ikke skje, må det gis tollvesenet skriftlig erklæring om at varen er blitt tilintetgjort.

I tilfelle av abandonnering vil Tollde-partementet i hvert enkelt tilfelle avgjøre

om kortstempelavgift vil kunne tillates betalt tilbake, når varepartiet i sin helhet sendes departementet sammen med søknaden om tilbakebetaling av avgiften.

Det beløpet som kommer inn ved salg av en pakke, brukes til dekning av de avgiftene som hviler på den. Det overskytende beløp sendes i tilfelle pr. postanvisning til utgangspoststedet. Jfr. forøvrig postpakkeoverenskomstens art. 25 og dens ekspedisjonsreglement art. 129.

De utgiftene som Postverket ikke har fått dekning for på grunn av at pakkene ikke er blitt levert ut, følger pakkene ved etterending eller tilbakesending. Postpakkeoverenskomsten artiklene 27 og 41, samt ekspedisjonsreglementet art. 125.

Om tilbakesending av ubesørgede pakker, se artikkel 128 i ekspedisjonsreglementet til postpakkeoverenskomsten samt særoverenskomstene.

§ 65. For å få betalt tilbake toll som er lagt ut eller bli fritatt for å betale toll som hviler på varer som aktes utført igjen til utlandet i posten, skal en gå fram etter følgende regler:

Den varen som skal utføres igjen legges først fram sammen med utførselsangivelse for vedkommende tollsted. Etter at varen er tilstrekkelig undersøkt med omsyn til beskaffenhet, vekt m. v., forsyner tollstedet hvert kulli med tollplombe eller tollsegl og setter på en seddel som det står tydelig «Ufortollet» på. Varen bringes deretter til stedets postkontor idet en tollfunksjonær følger med. Postkontoret kvitterer for mottakelsen på den utførselsangivelse som tollfunksjonæren har brakt med. Også følgebrevet gis påskriften «Ufortollet».

Varer som Postverket har mottatt på denne måten, behandles i samsvar med de alminnelige reglene som gjelder ved innførsel av utenrikske ufortollete postpakker, og

kan derfor ikke leveres ut av Postverket uten gjennom tollvesenet.

På steder hvor det er en større avstand mellom tollbod og postkontor, skal det være tillatt for tollstedet å ekspedere de utførsels-ekspedisjoner som er nevnt ovenfor, på en bestemt ukedag.

Poststedene har ikke plikt til å tjene som mellomledd mellom tollvesenet og adressater som akter å utføre på nytt pakker som har vært levert ut og derfor er ute av Postverkets verge. En bør likevel i alminnelighet gi adressater som bor i landdistriktene, råd om hvorledes de bør forholde seg når de retter henvendelse om det til poststedene.

§ 66. På ufortollete pakker fra utlandet som omekspederes innenriks, skal tollvesenet sette en seddel. På denne skal det tydelig stå «Ufortollet». Omekspederes pakken uten først å ha vært levert til tollvesenet, skal Postverket føre på pakken en slik påskrift. Denne påskriften skal også settes på følgebrevet. Pakken legges sammen med følgebrevet ned i en pose til vedkommende poststed. På merkelappen til posen skriver en tydelig «Ufortollet». Kan ikke pakken legges i pose, skal det til pakken heftes en merkelapp hvor en skriver navnet på poststedet og ordet «Ufortollet».

Ufortollete pakker til Oslo og til Oslo tolldistrikt legges i plombert pose merket: «Ufortollet, Tollpostavdelingen, Oslo».

Liknende pakker til Oslo og Oslo tolldistrikt som sendes løsgående, skal ha samme påskrift på merkelappen.

Pakken skal for øvrig behandles som andre ufortollete utenrikske pakker og må ikke leveres ut uten gjennom tollvesenet.

§ 67. Pakker fra utlandet som inneholder saker som det er forbudt å føre inn her til landet, eller saker som ikke kan sendes i pakker, skal etter å være åpnet av toll-

vesenet behandles som foreskrevet i artikkel 16 i postpakkeoverenskomsten, eller i sær-overenskomstene.

Har senderen ved påskrift på følgebrevet og på pakken krevd å få melding dersom

pakken hans ikke kan besørges, skal ubesørgelighetsmelding i alle tilfelle skrives ut.

Ved tilbakesending skal pakke og følgebrev påtegnes — etter utgangslandet — «Innførsel forbudt» eller «Importation interdite».